

வளர் விழாநகல் அழகணி
விழா சிவகாமி

வெள்ளைநிற மல்லிகை

சுவாமி விபுலாநந்தர்ன், 125வது ஜனனதனம் 27.03.2017

நனைவுச் சிறப்புமலர்

வெளியீடு

பழைய மாணவர் சங்கம்

தமிழ் கிலக்கிய மன்றம்

டி/கி.க.ச. ஸ்ரீ கோஜேல்வரா கிருதுகி கல்யாநர்

10.12.2017

வெள்ளாளநிற மல்லிகை

சுவாமி விபுலாநந்தரின்
125வது ஜனனதின
நினைவுச் சிறப்புமலர்

வெளியீடு
பழைய மாணவர் சங்கம்
தமிழ் இலக்கிய மன்றம்
தி/இ.கி.ச. ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி
10.12.2017

நூல் விபரம்

- பெயர்** : வெள்ளைநீற மல்லிகை
- வகை** : சுவாமி விபுலாநந்தரின் 125வது ஜனனதின நினைவுச் சிறப்புமலர்
- வெளியீடு** : பழைய மாணவர் சங்கம், தமிழ் இலக்கிய மன்றம்
தி/இ.கி.ச.ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா திருக்குக் கல்லூரி
திருக்கோணமலை
- பக்கங்கள்** : 132
- தாளின் வகை** : 70கிராம்
- அச்சகம்** : ஏ. ஆர். பீரண்டர்ஸ்
82, திருஞானசம்பந்தர் வீதி,
திருக்கோணமலை. 0776566173

சுவாமி விபுலாநந்தரின்

125 வது ஜனனதின விழாவிற்கான மலர்க்குழுவினர்

செ.பத்மசீலன். அதிபர். மலர்க்குழு ஆலோசகர்
கி.தண்டாயுதபாணி. முன்னாள் அதிபர். மலர்க்குழு ஆலோசகர்
மா.இராசசிரெத்தினம். முன்னாள் அதிபர். மலர்க்குழு ஆலோசகர்
இ.புவனேந்திரன். முன்னாள் அதிபர். மலர்க்குழு ஆலோசகர்
டாக்டர்.கு.ஹேமசந்திரா. போசகர். மலர்க்குழு ஆலோசகர்

து.பவனகுமார். தலைவர் பழைய மாணவர் சங்கம். இலண்டன் கிளை.
நிதி அணுசரணையாளர்

பழைய மாணவர் சங்கம். இந்துக்கல்லூரி திருக்கோணமலை. ஒழுங்கமைப்பாளர்
பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்கம் இந்துக்கல்லூரி திருக்கோணமலை. ஒழுங்கமைப்பாளர்
தமிழ் இலக்கிய மன்றம் இந்துக்கல்லூரி திருக்கோணமலை. ஒழுங்கமைப்பாளர்

சண்பாரதிநாதன். முன்னாள் செயலாளர் ப.மா.சங்கம் இந்துக்கல்லூரி திருமலை.
இதழாசிரியர்.

உள்ளே உள்ளவை.....

ஆசிச் செய்திகள்

சுவாமி சர்வரூபானந்த

தலைவர் இராமகிருஷ்ணமீஷன் கொடும்பு - 05

சிவஸ்ரீ சோ.இரவிச்சந்திர குருக்கள்

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம் - 06

வாழ்த்துச் செய்திகள்

சின்னையா மௌனகுரு

ஓவ்வூ நிலைப் பேராசிரியர் கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகம் - 08

துரைலிங்கம் பவனகுமார்

முன்னாள் தலைவர் பழைய மாணவர் சங்கம் இலண்டன் கிளை - 10

வ.கனகசிங்கம்

முதல்வர் கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகம் திருகோணமலை வளாகம் - 11

செ.பத்மசீலன் அதிபர் - இந்துக்கல்லூரி - 13

இதழாசிரியர் உரை

சண்பாரதிநாதன்

முன்னாள் செயலாளர் பழைய மாணவர் சங்கம் இந்துக்கல்லூரி - 14

ஆக்க அளிப்புகள்

சின்னையா மௌனகுரு

ஓவ்வூ நிலைப் பேராசிரியர் கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகம்

யாழ் நூலும் மதங்களுளாமனியும் - 16

கலாநிதி கனகசபை சரவணபவன்

அறிவியல் துறவியின் கவியுள்ளமும் மானிடச் சிந்தனைகளும் - 26

பொன். ஜெயரூபன் உதவி விரிவுரையாளர் தேசிய கல்வி நிறுவகம்

பாடசாலை கல்வித்திட்டத்தில் இந்துநாகரிக பாடக்கற்கை. - 31

சி. தண்டாயுதபாணி முன்னாள் அதிபர்

கல்லூரி வரலாற்றில் சுவாமி விபுலானந்தர் - 38

மா.இராசரத்தினம் முன்னாள் அதிபர்

கற்பதற்கு அடிகளாரிடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவை - 54

- டாக்டர். கு.கேமச்சந்திரா - 63
- திருமலை நவம்
சுவாமி விபுலானந்தரின் சுதந்திரப்பார்வை. - 66
- ந.குமணன் - பொருளாளர் பழைய மாணவர் சங்கம் இந்துக்கல்லூரி
எனது தேடலில் சுவாமி விபுலானந்தர் - 71
- சண்பாரதிநாதன்
முன்னாள் செயலாளர் பழைய மாணவர் சங்கம் இந்துக்கல்லூரி
திருமலை மண்ணின் மணி மகுடத்தில் முத்துக்கள் பதித்தவர்கள் - 77
- செ.கமலநாதன் - உதவி கல்விப் பணிப்பாளர்
சுவாமி விபுலானந்தரின் சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகளுடனான
சமூகவியல் பார்வை - 87
- தம்பு சிவசுப்ரமணியம்- தலைவர் தமிழ்ச் சங்கம் கொடும்பு
சுவாமி விபுலானந்தரின் தமிழ்ப் பணி - 100
- சிவஞானம் மகேந்திரராஜா - ஓய்வு நிலை கலாசார உத்தியோகத்தர்
சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் - 106
- சி.பிரகாஷ் எம்.ஏ.
சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் யாழ் நூல் இசைக் கலையின் சிகரம்-108
- விபுலமாமணி வி. ரி. சுகாதேவராஜா (ADE)
உலகின் முதல் பேராசிரியர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார். - 112
- குணநாயகம்
சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் - 119
- கவிஞர் க. யோகானந்தன் - அதிபர், தி/ஆதிகோணேஸ்வரா ம.வி
முத்தமிழ் வித்தகணை - 127
- டாக்டர். ஜீவராசா
சோழ மண்டலத்து தமிழும் ஈழ மண்டலத்து தமிழும் - 129

நாற்றி இருபத்தைந்தாவது ஜனனதின நூலளிப்பு விழாவில்
ஆற்றிய அரும்பணிக்காய் அடிகளாரை நினைவு கூர்ந்து
ஏற்றிய தீபமாய் என்றும் இந்துவின் இதயத்தில் இருத்தி
போற்றி புகழ்ந்து புனிதரின் புலமைவழி செல்வோம்.

* * *

காற்றில் கலந்து வரும் கனிவான யாழ்நூல் இசை தந்து
நாற்றில் நல்விதையாய் எழுந்து நற்பணி விருட்சமாய் நின்று
மாற்றில் குறையா பொன்னென மண்ணின் பெருமை காத்து
ஈற்றில் ஈடில்லா கல்விப் பணிசெய்து இலக்கணமாய் நின்றாரே.

RAMAKRISHNA MISSION

(Ceylon Branch)

40, Ramakrishna Road, Colombo 6.

Phone - 2588253 & 5013805

Email - rkmcey@gmail.com

ஆசியரை

திருகோணமலை ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தால் எதிர்வரும் 10.12.2017 அன்று நடைபெறவுள்ள சுவாமி விபுலானந்தரது 125^{வது} ஜனன தினம் மற்றும் சுவாமி விபுலானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பணிகளை உள்ளடக்கிய நூலின் வெளியீட்டு வைபவமும் நடைபெற உள்ளதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சுவாமி விவேகானந்தர் கல்வியைப்பற்றி கூறும் பொழுது, "கல்வி ஒன்றினால் தான் உலகிலுள்ள தீமைகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் ஒரு தீர்வைத் தர முடியும். கல்வி என்பது ஏற்கனவே மனிதனில் புதைந்து கிடக்கும் பூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாகும். எந்த ஒரு கருத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பொழுதும் தன்னுடைய தாய் மொழியிலேயே கொடுக்கப்பட வேண்டும்." என்னும் கருத்துக்களிற்கு ஏற்ப சுவாமி விபுலானந்தர் கல்விப்பணிக்காகத் தன்னை முழுவதுமாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்.

அன்னாருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றையும் பணிகளையும் உள்ளடக்கிய நூல் ஒன்றினை வெளியிடுவதனால் இளந்தலைமுறையினருக்கு அவருடைய பணி என்ன? என்று அறிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அதைப் படிப்பவருக்கும் அவரவர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்த; கொள்கைகளுக்காக அர்ப்பணிக்க ஒரு சந்தர்ப்பமும் ஏற்படும் இந்த நூலை வெளியிட, தங்கள் உழைப்பை ஈன்ற அனைவருக்கும் இறைவன் எல்லா நலன்களையும் வழங்க வேண்டுகின்றேன்.

இறைபணியில்

சிவாமி சர்வரூபானந்தர்

(சுவாமி சர்வரூபானந்தர்)

தலைவர்

கொழும்பு

01 - 12 - 2017

“வேதாகமமாமனி”
சீவபூர், கோ. அரவிச்சந்திரக் குருக்கள்
சமாதான நிதவான்

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம்
(பிரதமகுருவும் ஆதினகர்த்தாவும்)
திருக்கோணமலை

தொ.பெ. 026 - 2222760

026 - 2224680

website: www.trincopathirakali.com

“VERHAKAMAMAMANI”
Siva sri.S.Ravichandira kurukkal
JUSTICE OF THE PEACE (J.P)
SRI PATHIRAKALIAMBAL THEVASTHANAM
(Chief Incumbent & Chief Priest)
Trincomalee

...../...../..... 2026.....

ஆசிச் செய்தி

இயற்கை வளம் மிக்க இலங்கை திருநாட்டின் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள காரைதீவில் 27/03/1892 ல் ஓர் சூரியன் உதயமாயிற்று. அதுதான் சுவாமி விபுலானந்தர் ஆவார். சாமித்தம்பி கண்ணம்மா தம்பதியினருக்கு புதல்வராக அவதரித்தார். தனது ஆரம்பக்கல்வியை கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள கல்லூரிகளில் கற்று, பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக பணிபுரிந்த காலத்தில் லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தினால் Bachelor of Science என்ற முதல் பட்டத்தையும் பெற்றார். மதுரை தமிழ்சங்கத்தினால் இலங்கையிலிருந்து முதல் தமிழ் பண்டிதர் என்ற பட்டத்தை பெற்றதும் சுவாமிஜி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மாணிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் அதிபர் பதவியை ஏற்று கடமை புரிந்தார். திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 1925ல் கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரியில் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றி கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக 1928ல் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். அதிபராக இருந்த காலத்தில் ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாளை தரிசனம் செய்ய கோவிலுக்கு வருகை தருவதுடன் கோயில் ஆதினகர்த்தாவும், பிரதம குருவுமாகிய சிவஸ்ரீ சோமஸ்கந்த குருக்களுடன் சமய விடயங்கள் தொடர்பாக கலந்தாலோசிப்பார்.

கொழும்பு அரசினர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் இரசாயன உதவி விரிவுரையாளராக பணிபுரிந்தார். விஞ்ஞானதுறையில் உயர்கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கு உபயோகப்படும் வகையில் இரசாயனவியலில் தொழில்நுட்ப அகராதியை தயாரித்தார். யாழ்நூல் என்ற நூலை உருவாக்கி இசைக் கருவிகளையும்

வெளிக்கொணர்ந்தார் சிறந்த பேச்சாளராகிய சுவாமி தமிழ், ஆங்கிலம், லத்தின், கிரேக், சிங்களம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்துறை தலைவராகத் திகழ்ந்தார்.

1943ல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இயங்கத் தொடங்கிய போது முதலாவது தமிழ் பேராசிரியராக பொறுப்பேற்று கடமை புரிந்தார்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் நிர்வாக பொறுப்பை ஏற்று அதன் தலைவராக செயற்பட்டார்.

சுவாமிஜியின் பணிகள், சிறப்புகள், செயற்பாடுகள் யாவும் எழுத்தில் அடங்காது. இப்படிப்பட்ட சிறந்த கல்விமானும் சமூக சேவையாளருமான சுவாமி விபுலாநந்தருடைய வாழ்க்கை வரலாற்று பணிகளை உள்ளடக்கிய நூல் வெளியிடுவதையிட்டு நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இந்த நூல் எதிர்கால சந்ததியினர் சுவாமிஜியை பற்றி அறிவதற்கு உபயோகமானதாகும்.

நூல் வெளியீட்டு விழிா சிறப்பாக நடைபெற எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாளின் அருள் கிடைக்க வேண்டும் என்று ஆசி கூறி வாழ்த்துகின்றேன்.

இவ்வண்ணம்
வேதாசுரமாமணி
சிவஸ்ரீ சோ. இரவிச்சந்திர குருக்கள்
ஆயை பிரதமகுரு, ஆதீன கர்த்தா

பழமை அது வல்மை

திரிகோணமலை கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி இலங்கையிலுள்ள மிகப் பழம் கல்வி நிறுவனங்களுள் ஒன்று

திரிகோணமலையின் கற்றோர் குழுவால் 1897 இல் இது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இக்கல்வி நிறுவனத்தை 1927 இல் இராமகிருஷ்ண மிசன் கையேற்றுக்கொண்டது

இராமகிருஷ்ண மிசனின் வழிநடத்துகையின் கீழ் மாற்றங்களை எதிர்கொள்ளும் கட்டுப்பாடும், கண்ணியமும் கொண்ட மாணவர் குழாத்தை இப்பாடசாலை உருவாக்கியது.

1993 இல் இப்பாடசாலை தேசிய பாடசாலை ஆக்கப்பட்டது

இந்த வரலாற்றை பார்க்கையில் இதன் வளர்ச்சி புலனாகின்றது

இவ்வளர்ச்சிப்பாதையில் ஒரு மகத்தான நிகழ்வு சுவாமி விபுலானந்தர் இப்பாடசாலையில் கற்பித்தது. சுவாமி அவர்கள் 1928 தொடக்கம் 1930 வரை இங்கிருந்ததாக அறிகிறோம்

அவர் இருந்த வீடும் அவர் நடந்து சென்ற பாதையும் இன்றும் அங்கேயுள்ளன அவரை நினைவுறுத்திக்கொண்டு

மரபும், நவீனமும் இணைந்த கல்வியினை சுவாமிகள் விரும்பினார்

பழமைக்கு புகுந்துகொள்ளாமலும், புதுமையால் அள்ளப்பட்டுச் சென்று விடாததுமான கல்வியையே அன்று இராம கிருஷ்ண மிசன் தன்கீழிருந்த அனைத்துப் பாடசாலைகளிலும் மாணாக்கருக்கு அளித்தது

இதன் மூலம் மிகச் சிறந்த ஆளுமைகள் திருகோண்மலை மண்ணில்
தோன்றினர்

சமூகத்திற்கு தலமையும் தாங்கினர்

தன்னைத் தூக்கி நிறுத்திய அடிகளாரை நினைவு கூர்ந்து
இப்பாடசாலை விழாஎடுக்கிறது.

செய்நன்றியை நினைவுகூர்கிறது.

இந்நினைவு கூரல் இன்பமும் மகிழ்வும் தருவது

பழமை பழமையானதுதான் ஆனால் அது மிக வலிமையானதும்
கூட வலிமையிலிருந்து நாமும் மேலும் வலிமை பெறுவோம்.
பழமையின் வலிமையை ரசிப்போம்,வியப்போம் தொழுவோம்

பேராசிரியர் சி-மெனகூரு

தி / இ.கி.ச. ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்ஶூக் கல்லூரி
(தேசிய பாடசாலை)

T/R.K.M. Sri Koneswara Hindu College
(National School)

Old Student Association - United Kingdom

Message of Felicitations

It is with great pleasure and privilege that I am forwarding this message on behalf of Old Student Association UK.

Swami Vipulanada made numerous contributions to Tamil language and Hinduism and established many educational institutions, one of that is our school. Many thousands from Trincomalee have been blessed to receive the education from this wonderful institution and spread the benefits in Sri Lanka and rest of the world. It is our foremost duty to celebrate Swami, his contributions to the society and be grateful to him eternally for the positive role he played in all our lives even many years after left this world.

I take this opportunity to express my sincere gratitude to Mr .S Pathmaseelan and Mr .S Barathinathan for organising this event to remind present and future generations about the selfless services of Swami Vipulananda.

T Pavanakumar
President
30 October 17

வாழ்த்துச் செய்தி

இலங்கையின் அறிவுப் பாரம்பரியத்தை உலகறிய வெளிக்கொணர்ந்த கல்வியாளர்கள் மத்தியில் சுவாமி விபுலானந்தர் முதன்மையானவர். அவருடைய அறிவுசார்ந்த படைப்புகளும், பேருரைகளும், எமக்கு வரலாற்றுச் சான்றுகளாக அமைகின்றன. மட்டக்களப்பின் தெற்கே காரைதீவில் பிறந்து எம்மண்ணுக்கும், மக்களுக்கும் பெருமையீட்டிய பேரறிஞரை நாம் வருடாந்தம் நினைவு கூறுவதனூடாக, இவ்வாறான ஆளுமையுள்ள தலைவரையும் அவரின் தலைமைத்துவ பண்புகளையும் எதிர்கால தலைமுறையினருக்கு எடுத்துரைப்பது அறிவுசார் கடைமையாகும்.

காலணித்துவ காலப்பகுதியில் பல்லரசின் ஆதிக்கத்தின் மத்தியில் தமிழையும், சமயத்தையும் வளர்ப்பதற்கு அவரிடமிருந்த பன்மொழியாற்றலும் (தமிழ், கிரேக்கம், சமஸ்கிருதம், இலத்தீன் மற்றும் சிங்களம்) ஆராய்சியுடனான தொடர்பாடல் திறனுமே அவருக்கு தனித்துவமாய் அமைந்ததோடு ஈழத்துபேரறிஞர் என்ற பெருமையையும் கொடுத்தது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் (1931) முதல் தமிழ் பேராசிரியராகவும், இந்திய பல்கலைக்கழகத்தின் அதிஉயர் பதவி வகித்த முதல் இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தை நிலைநாட்டியவராகவும், 1943ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் சிலோன் பல்கலைக்கழகம் (University of Ceylon) முதலாவதாக ஸ்தாபிக்கும் பொழுது சுவாமி விபுலானந்தரை முதலாவது தமிழ் பேராசிரியராக நியமிக்கக் கூடிய அளவிற்கு அவரின் ஆற்றலும், வல்லமையும் பௌதீக சான்றாக இருந்ததை உற்றுநோக்க கூடியதாக உள்ளது. சுவாமி விபுலானந்தர் அவரது 55 வருடவாழ்வில் பௌதீக மேதையாகவும், பழந்தமிழ் வித்தகராகவும் பயணித்த இவருடைய பல்நிபுணத்துவ ஆளுமையானது மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, இந்தியா, பிரித்தானியா வரையும் அவரின் சேவை (பத்திரிகை ஆசிரியராக, ஆசிரியராக, துறைத்தலைவராக, அதிபராக, மற்றும் பல்கலைக்கழக பேராசிரியராகவும்) பரந்து விரிந்திருப்பதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவருடைய நூலான மதங்ககுளாமணி, யாழ்நூல் என்பன இன்றும் பாடசாலைகளிலும், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு பஸ்கலைக் கழகங்களிலும் பாட நூலாகவும், உசாத்துணை நூலாகவும் உள்ளது மட்டுமன்றி, நவீன அறிவியல் சொல்நெறிகளின் சான்றாகவும் உள்ளது. சுவாமி விபுலானந்தர் கிழக்கிலங்கையின் முதலாவது பேராசிரியர் என்ற வகையில் அவரையும் அவரின் சேவையையும் கௌரவ படுத்துவதற்காக மட்டக்களப்பு கல்லடியில் “சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்” அமைந்துள்ளதுடன், திருகோணமலை வளாகத்தின் வாசிகசாலையில் உள்ள அரும்பொருட்காட்சியகத்தில் சுவாமி விபுலானந்தரின் குறிப்புக்களும், அவர் சார்ந்த ஆவணங்கள் காட்சி படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு சுவாமியை நினைவு கூரும் வகையில் கிழக்குப்பஸ்கலைக்கழகமானது ஒவ்வொரு வருடமும் பங்குனி மாதத்தில் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு பேராசிரியர்கள், கல்வியாளர்களை கொண்டு நினைவுப் பேருரைகளை நடாத்துவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எம்மத்தியில் பிறந்து வளர்ந்த, உலகளாவிய ரீதியில் பெருமையீட்டிய முதல் தமிழ் பேராசிரியரின் மறைவு தினத்தை தமிழ் மொழி தினமாக கொண்டாடுவதோடு, சுவாமியின் 125வது ஜனன தினத்தினை நினைவு கூருமுகமாக 2017.12.10ம் திகதி திருகோணமலை இந்து கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களினால் அனுட்டிக்கவுள்ளதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைவதுடன், இந் நிகழ்வு சிறப்புற வாழ்த்துகிறேன்.

நன்றி

கலாநிதி வ. கனகசிங்கம்

முதல்வர்

திருகோணமலைவளாகம்,

கிழக்குப்பஸ்கலைக்கழகம், இலங்கை

திருகோணமலை.

வாழ்த்துச் செய்தி

காலம் தோறும் துறவிகள், மெய்யடியார்கள் தோற்றம் பெற்று மனித வாழ்வியலை நெறிப்படுத்துவதற்காக பங்காற்றினார்கள். அந்த வகையில் கிழக்கின் காரைதீவு எனும் பகுதியில் அவதரித்த சமயத் துறவியான சுவாமி விபுலானந்தரது வாழ்வும் வளமும் இந்து மதத்திற்கும், தமிழுக்கும் எமது நாட்டிற்கும், சர்வதேசத்திற்கும் கிடைத்த பொக்கிசமாக போற்றப்படுகின்றது.

சுவாமி விபுலானந்தர் ஆரம்பக்கல்வியை தனது கிராமத்திலே ஆரம்பித்து உயர்கல்வி பெற்று விஞ்ஞானப்பட்டதாரியானார். விவுரையாளர், பண்டிதர், பேராசிரியர், என்னும் பல நிலைகளில் சேவையாற்றிய போதிலும் ஆன்மீக விடுதலையை உணர்ந்து இராம கிருஷ்ண சங்கத்தில் இணைந்து கொண்டார். இதன் மூலம் சமயப்பணிகள், சமூகப்பணிகள், கல்வி பணிகள் என்பவற்றின் ஊடாக மக்களுக்கான வழிகாட்டியாக திகழ்ந்தார். 1925ம் ஆண்டு இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் சார்பாக எமது கல்லூரியின் முகாமையாளராகச் செயற்பட்டு தொடர்ந்து 1928ம் ஆண்டு வரை அதிபராக பணியாற்றினார். எமது நகரத்திலுள்ள வித்தியாலயம் வீதியில் “ஹோஸ்வீல்ட்” என அழைக்கப்பட்ட இல்லத்தினை வதிவிடமாகக் கொண்ட சமூகத்துடன் இணைந்து இங்கு வாழ்ந்தமை எமது பிரதேசத்திற்கு பெருமை சேர்க்கக்கூடிய அம்சமாகும்.

இவர் அர்பணிப்புடன் பணியாற்றிய காலத்தில் பல நன்மாணாக்கரை உருவாக்கியதுடன் எமது கல்லூரியின் வரலாற்றில் பதிவைக் கொண்டவராகவும், என்றும் இவரை நாம் நினைந்து பார்க்க கூடிய வகையில் இவரது நினைவு உருவச்சிலையை பழைய மாணவர் சங்கம் 1992ம் ஆண்டு உருவாக்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களது 125வது ஐனனதினம் தொடர்பாக இலங்கை திருநாட்டில் கடல்கடந்த நாடுகளிலும் பல்வேறு நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுவருவதையிட்டு மகிழ்வடைகின்றேன்.

எமது பழைய மாணவர் சங்கம் இத்தினம் தொடர்பான நிகழ்வை ஒழுங்கு படுத்தி “வெள்ளை நிற மல்லிகை” எனும் சிறப்பு மலர் வெளியீட்டினையும் நடத்தவுள்ளமையிட்டு பாராட்டுவதுடன் இந்நிகழ்வை ஒழுங்கு செய்து செயற்குழுவினையும் பாராட்டுகின்றேன்.

கல்விப்பணியிலுள்ள
திரு. செல்வரெட்டினம் பத்மசீலன்
அதிபர் / தலைவர்

இதழாசிரியர் உரை

சுவாமி விபுலாநந்தர் கவிஞர், அறிஞர், துறவி மற்றும் வீரன் எனும் ஒரு கலவையை தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்ந்ததார் என்பது உலகறிந்த உண்மை. நேரம் பொன்னானது எனும் முது மொழியினை நெஞ்சில் நிலை நிறுத்தி தமிழர்களின் அறிவியல் மற்றும் அறவியல் வளர்ச்சிக்காய் அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தார். ஒரு விசாலமான பரப்பில் நின்று களைக்காது, சளைக்காது தமிழர்களின் அறிவியல் வளர்ச்சிக்காய் தன்னை அர்பணித்த ஒரு மகான், அறிவுத் தேடல்களை நோக்கிய சுவாமியின் பயணம் மிக வேதமானதாக இருந்தது.

சுவாமியின் அறிவுத் தேடல் மற்றும் அறிவினை மக்கள் மத்தியில் விதைத்தல் என்பதற்கான பயணம் குறுகிய ஆண்டு கால இடைவெளிக்குள் இலங்கை இந்தியா என மாறி மாறி நிகழ்ந்தவண்ணம் இருந்தது.

ஓரிடத்தில் நின்று ஓரிரு பணிகளை மட்டும் நிறைவேற்றி ஓய்ந்திருந்தால் அடிகளாரை மற்றைய அறிஞர்களிடமிருந்து வேறு படுத்திப்பார்க்க வேண்டிய தேவை ஒன்று எழுந்திருக்காது ஆனால் மாறாக வடஇந்தியா, தென்இந்தியா எனவும் இலங்கையில் வடமாகாணம், கிழக்கு மாகாணம் மற்றும் கொழும்பு மலை நாடென அடிகளார் நின்று பணியாற்றிய பரப்பு மிக விசாலமானது.

அத்துடன் இளம்வயதில் அடிகளார் கொண்டிருந்த புலமையாமுமையும் அடிகளாரை வேறுபடுத்திக் காட்டியது அந்தந்த வயதில் அடைய வேண்டிய புலமையினை அடைந்து ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை ஆற்றி மேலும் தமிழர்களின் கல்விப்பணிக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமிகுதியில் வாழ்ந்தவர் அடிகளார்.

பதினாண்டுகு ஆண்டுகால முயற்சியில் விளைந்த முத்துதான் அடிகளாரின் யாழ்நூல் வெளியீடு ஆகும்.

சுவாமி அவர்கள் உலகறிய ஆற்றிய பணிகளுள் திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் இரண்டு வருடகாலம் (1928-1930) அதிபராக ஆற்றிய பணிகளும் முதன்மை பெறுகின்றன.

எனவே சுவாமியின் 125வது ஜனனதின நிகழ்வினை நினைவு கூரும் கடமையும் கடப்பாடும் இந்துக்கல்லூரி சமூகத்திற்கும், திருகோணமலைச் சமூகத்திற்கும் பெரிதும் உள்ளன என்பதனை பெருமையுடன் கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன் இனி வருங்காலத்தில் சுவாமியின் பூரண தகவல்களை பெறவேண்டுமாயின் “வெள்ளைநிற மல்லிகை” எனும் இன்னூலினை வைத்திருந்தால் போதுமானதாகும் ஏனெனில் சுவாமியின் சிறுபராய வாழ்க்கைதொட்டு அடிகளார் இறைபதமடையும் நாள் வரையிலான சகல தகவல்களும் ஆதாரத்துடன் இங்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறான தரமான ஆக்க அளிக்கையினை அளித்த நல்லறிஞர்களுக்கும், இன்னிகழ்வை ஏற்றுநடத்திய பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கும், ஆலோசனை வழங்கிய அதிபர் செ.பத்மசீலன் மற்றும் முன்னாள் அதிபர் மா.இராசரெத்தினம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகளை கூறிக் கொள்வதோடு ஆக்கங்கள் சில தேடித்தந்து உதவிய ஆசிரியர் கவிஅரசன் அவர்களுக்கும் நன்றிகளை கூறிக்கொள்கின்றேன். மேலும் இன் நிகழ்வும் நிகழ்விற்கான சிறப்பு மலர் வெளியீடும் இனிதே நிறைவேறுவதற்கு தனது தனிப்பட்ட நிதியினை தந்து உதவிய முன்னாள் இலண்டன் பழைய மாணவர் சங்கத்தலைவரும் எனது நண்பனுமாகிய திரு.துரைலிங்கம் பவனகுமார் அவர்களுக்கு இதழாசிரியர் என்ற வகையில் நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவரின் நற்பணி தொடர வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டு ஏனைய உதவிபுரிந்த உள்ளங்களுக்கும் நன்றி கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இதழாசிரியர்

சண்பாரதிநாதன்

முன்னாள் செயலாளர்

பழைய மாணவர் சங்கம்

தி / ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் யாழ் நூலும், மதங்க சூளாமணியும்

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் தமிழியல் ஆய்வில் ஓர் முன்னோடியாவர். அவர் காலத் தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய சமய ஆய்வுகளில் மாத்திரம் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அடிகளாரோ பல் துறைப்பாண்டித்தியம் மிக்கவராதலில் அவர் ஆய்வு பல்துறை சர்ந்திருந்தது. அவற்றுள் முக்கியமான இரு துறைகள் இசையும் நாடகமுகும் அவர் இசை ஆய்வுகள் சிற்சில கட்டுரைகளாக வந்துள்ளனவாயினும் அவரது இசை ஆராய்ச்சி நூல் யாழ் நூலாகும் அவர் நாடகம் பற்றி ஆற்றிய உரை அறிஞர் வேண்டு கோட்களுக்கியைய மதங்க சூளாமணி எனு நாடக ஆய்வு நூலாக வெளி வந்தது இவ்விரு நூல்கள் பற்றியும் சுவாமிகளது நாடக இசை ஆய்வுகள் பற்றியும் சுருக்க அறிமுகம் இங்கு தரப்படுகிறது

அடிகளாரது இசை பற்றிய நோக்கும் பணியும்

விபுலானந்தர் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த காலம் தமிழ் இசை இயக்கம் வேகம் பெற்ற காலமாகும். தமிழிசை பற்றி நடந்த முக்கிய ஆராய்ச்சிகளின் பெறுபேறுதான் விபுலானந்தரின் யாழ்நூல். 1929ல் அண்ணாமலையில் அண்ணாமலைச் செட்டியார் இசைக் கல்லூரியை நிறு வியதிலிருந்து இவ்வியக்கம் வேகம் பெறுகிறது. இதற்கு முன்னரேயே தமிழரின் இசை ஆராய்ச்சி ஆரம்பமாகி விட்டது 1907ல் கர்ணா மிர்தசாகரத்திரட்டு எனும் நூலையும் 1917ல் கர்ணா மிர்த சாகரம் எனும் நூலையும் ஆபி ரகாம் பண்டிதர் வெளியிடுகிறார். இந்த பின்னணியிலே தான் விபுலானந்தரின் இசை ஆர்வமும் உருவாயிற்று.

யாழ்நூலை உருவாக்கு முன்னரேயே அவர் இசை பற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித் தமையை அவரது இசை பற்றிய கட்டுரைகள் உணர்த்துகின்றன. 1940 லிருந்து அவரது முழு நோக்கும் இசையின் பாற்றிரும்பி இருக்க வேண்டும்.

வங்கியம் (1942) சங்கீத பாரிஜாதம் (1942) நட்பாபாடைப் பண்ணின்
 எட்டுக் கட்டளைகள் (1942) பாரிஜாத வீணை (1944) நீரமகளிர்
 இன்னிசைப்பாடல், பண்ணும் திறனும் குழலும் யாமும், எண்ணும்
 இசையும், பாலைத்திரிபு. சுருதிவீணை, இயலிசை நாடகம், போன்ற
 அவரது கட்டுரைகள் அவர் 1940 லிருந்து இசைபற்றிச் சிந்தித்த
 மைக்கு உதாரணங்களாகும்.

இக்கட்டுரைகளினூடாக வளர்ந்து வந்த இசை பற்றிய அவர் கருத்தே
 யாழ் நூலாக முழுமை பெற்றிருக்க வேண்டும்.

யாழ் நூல் பற்றிப் பல அறிஞர்கள் போற்றிப் புகழ்ந் துள்ளனர்.
 எனினும் முறையான மதிப்பீடு ஒன்றினை யாரும் இதுவரை செய்ய
 முயன்றாரில்லை. அடிகளார் மீது மற்றோர் கொண்டு இருந்த மதிப்பும்,
 பத்தியும் புற நிலையான ஆய்வுக்குத் தடையாக அமைந்திருக்க
 லாம். அல்லது இசை ஆய்வு ஒரு துறையாக இன்னும் தமிழரிடை
 வளராமையும் ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்.

யாழ் நூலைப் புரிந்து கொள்ள மூன்று வகை அறிவு
 தேவைப்படுகிறது.

1. இசை அறிவு.
2. கணித அறிவு.
3. தமிழ் அறிவு.

இசையைக் கணித மொழியில் விளக்க முனைத விபுலாநந்த
 அடிகளார் இசைக்கணிதமே தமிழிசைக்கு அளித்த
 பங்களிப்பு எனலாம். இவ் யாழ் நூலில் அடிகளாரின் தமிழ்ப்
 புலமையும், ஆங்கிலப் புலமையும், விஞ்ஞான (கணித) புலமையும்,
 சங்கீதப் புலமையும் சங்கமிப்பதனைக் காணலாம்.

யாழ்நூல்

சங்க இலக்கியங்களையும், சிலப்பதிகாரத்தையும், தேவாரங்களையும்
 ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழரின் இசைப் பாரம்பரியத்தைத்
 தொடர்ச்சியாக இனம் காண முயலுகிறார் அடிகளார். பாயிரவியல்,
 யாமுறுப்பியல், பாலைத்திரிபியல், பண்ணியல், தேவாரவியல்,
 ஒழிபியல், சேர்க்கை என்ற பகுதிகளாக இந்நூல் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பாயிரவியலில் தன் நோக்கம் கூறிய அடிகளார் யாழுறுப் பியலில் பண்டைத் தமிழில் இலக்கியங்களை ஆதாரமாகவும் தாம் கற்ற மேற்கு நாட்டு வரலாறுகளைத் துணை யாகவும் கொண்டு பண்டைத் தமிழர் மத்தியில் வழக்கி லிருந்த யாழ்களை மீளுருவாக்கம் செய்யும் முயற்சியிலீடு படுகிறார். வில்யாழ், பேரியாழ், மகரயாழ், சீரியாழ் எனப்படும் செங்கோட்டு யாழ், சகோட யாழ் ஆகிய யாழ் வகைகளை வெளிக் கொணர்கிறார். பௌதிக இயலுக்கு ஏற்ப யாழின் நரம்பின் அமைப்புகள் கூறப்பட்டு ஒலிகள் அளக்கப்படுகின்றன. இசை நரம்புகளின் சிற் றெல்லை, பேரெல்லை என்பன கூறப்படுகின்றன.

பாலைத்திரிபியலில் பாலையின் வகைகள் செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற் செம்பாலை என வகுக்கப்பட்டு சகோடயாழுக்கு இசை கூட்டும் முறையும் கூறப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரத்து அரங்கேற்று காதையில் யாழாசிரியனது அமைதி கூறிய செய்யுட் பாகத்துக்கு உரை கூறும் முகத்தான் பண்டைய யாழ் பற்றித் தன் கருத்து உரைக்கிறார் அடிகளார்.

பண்ணியல் எனும் அதிகாரத்தில் பண்களைப்பற்றிய தன் கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றார். பிங்கலந்தை, சேந்தன் திவாகரம், சூடாமணி நிகண்டு ஆகிய நூல் களினின்று சூத்திரங்கள் காட்டப்படுகின்றன. நூற்று மூன்று பண்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றில் பாலை நிலைகளைச் சுருதி வீணையிலமைத்துக் காட்டும் முயற்சி இவ் வதிகாரத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வதிகாரத்தில் பழந்தமிழ்சை மரபிற்கும் வடநாட்டிசை மரபிற்குமிடையே அமைந்த தொடர்பும் விளக்கப்படுகிறது.

தேவாரவியல் எனும் அதிகாரத்தில் 4ம் திருமுறைக்கு யாப்பமைதி கூறப்படுகிறது. தேவாரப் பண்ணின் உருவங் கள் ஆராயப்படுகின்றன. இந்தளம், காந்தாரபஞ்சமம், நட்டராகம், பஞ்சமம், தக்கராகம், தக்கேசி, கௌசிகம், செவ்வழி, செந்துருத்தி, காந்தாரம், குறிஞ்சி, மேகராகக் குறிஞ்சி முதலாகிய பண்கள் பற்றிக்கூறப்படுகின்றன:

ஒழியியலில் கணிதத்திற்கும் இசைக்குமுள்ள தொடர்பு விளக்கப்படுகிறது.

இசைக் கணிதம் இதில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அத்தோடு இவ்வியலில் குடுமியாமலை இசைக் கல்வெட்டுப் பற்றி விளக்குவதுடன் தமிழிசையின் சுருக்கமான வரலாறும் உரைக்கப்படுகிறது. குடுமியாமலை இசைக் கல்வெட்டு தமிழிசை பற்றியது என்றுமுதல் விளக்க மளித்தவர் விபுலாநந்த அடிகளே என்று ஞானாகுலேந் திரன் குறிப்பிடுகிறார்.

இறுதியாக, சேர்க்கையில் தேவார இசைத்திரட்டும் இசை நாடகச் சூத்திரங்கள் சிலவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. முடிவுரையில் யாழ் நூலின் நோக்கம் கூறப்படுகிறது. சிலப் பதிகார அரங்கேற்றுக் காதையில் யாழ் ஆசிரியன் அமைதி கூறும் இருபத்தைந்து அடிகளுக்கு இயைந்த ஒரு விரிவுரை இந்நூல் என்று கூறுகிறார் அடிகளார்.

1. பண்டைத் தமிழர் இசைக் கருவிகளையும் இசையையும் வெளிக் கொணர்வதும்
2. . 2. தமிழிசை வரலாற்றை விளக்குவதும் 3. இசை ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத கணக்குமுறைகளைக் கணித மூலம் விளக்குவதும். இந்நூலின் நோக்கங்கள் என நாம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழரின் தனித்துவம் பற்றிய நோக்கைக் கொண்டிருந்த அடிகளார் தமிழரின் தனித்துவம் எனக் கருதப் பட்ட பண்ணிசையை வெளிக் கொணர்ந்தமையும், பழைய இசைக் கருவிகளை இலக்கிய உதவி கொண்டு மீளுருவாக் கம் செய்தமையும் தமிழ் இசைக்குச் செய்த பணிகளாகும்.

அடிகளாரது நாடகக் கலை பற்றிய நோக்கும் பணிகளும்

18ம், 19ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் படித்த மத்திய தரவர்க்கத்தினருக்கு ஊடாக ஐரோப்பிய நாடக மரபு

தமிழுக்கு அறிமுகமாகின்றது. ஐரோப்பிய நாடகங்களை நேரடியாகவும் தழுவிடும் படித்த வர்கள் அறிமுகம் செய்தனர். விபுலாநந்த அடிகள் சேக்ஸ்பியரை மதங்ககூளாமணி மூலம் 1926ல் அறிமுகம் பண்ணுமுன்னரேயே சேக்ஸ்பியர் தமிழில் மொழி பெயர்க் கப்பட்டோ தழுவுப்பட்டோ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு விட் டார். இம் முயற்சிகள் 1880 இலிருந்து ஆரம்பித்து விட்டன. 1880 ல் ரூகு39ரெம்பஸ்ற் காற்றுமழை என்ற பெயரில் விசுவநாதன்பிள்ளையால் மொழி பெயர்க்கப்படுகிறது.

Antony and Cleopatra, As you Like it, Othello, King Lear, King John, Haumlet, Henry iv, Cymbaline, Julies Ceaser, Twelfth night, Two gentlemen of Verona, Tempest, Taming of the shrew, The Comedy of errors, The winters Tale, Much ado about nothing, Macbeth, Mid summer night dream, Measure for Measure, Richard I Romeo and Juliet.

ஆகிய 21 நாடகங்களையும் தழுவிடயோ மொழி பெயர்த்தோ 50 நூல்கள் வெளிவந்து விட்டன என அறி கிறோம்.18 இதனை விட கிரேக்க நாடகாசிரியரான சோபோக்கிளிஸ், பிரஞ்சு நாடகாசிரியரான மோலியர் ஆகி யோரின் நூல்களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு விட்டன. Lord Lytonair Secret எனும் நூலை சுந்தரம்பிள்ளை மனோன்மணியம் எனும் பெயரில் வெளியிட்டு விட்டார். சமஸ் கிருத மொழியிலிருந்து பவபூதியின் உத்தரராம சரிதம், காளிதாசனின் சகுந்தலை, மாளவிகாக்கினிமித்திரம், பாசனின் சொப்பன வாச வதத்தா, தூதகடோதகசம் பில்கணனின் பில்கணியம், மகேந்திரவர்மனின் மத்தவிலா சம், சூத்திரகனின் மிருச்ச கடிகம் போன்ற நூல்களைப் பலரும் மொழி பெயர்த்து விட்டனர்.

விபுலாநந்தர் வாழ்ந்த காலத்தில் ஐரோப்பிய நாடக மரபுக்கியைய நாடகங்களை மேடையிடுவோரில் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் முக்கிய மாணவராகத் திகழ்ந்தார். வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், கலாவதி, மாண விஜயம் என்னும் நாடகங்களை எழுதியதுடன் நாடகவியல் என்றதொரு நாடக இலக்கண நூலையும் எழுதி இதே காலகட்டத்தில் இலங்கையிலும் தமிழ் நாடகத் துறையில் படித்த

மத்திய தரவர்க்கத்தினரின் பங்களிப்பு ஆரம்பமாகி விடுகிறது. 1913ல் கொழும்பில் லங்கா சுபோதசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதன் முக்கியஸ்தர், கலையரசு சொர்ணலிங்கமாவார். பம்மல் சம்பந்த முதலி யார் நாடகங்களை இவர் மேடையிட்டார். அவற்றுட் பல சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களின் தழுவல்களாகும்.

1914ல் யாழ்ப்பாணத்தில் சரஸ்வதி சபையும் 1920 ல் மட்டக்களப்பில் சுகிர்த விலாச சபையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 17 மட்டக்களப்புச் சுகிர்த விலாசசபை வித்துவான் சரவண் முத்தன் விபுலானந்தரின் நெருங்கிய நண்பர். ஐரோப்பிய நாடகங்களும், சிறப்பாக சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களும் வடமொழி நாடகங்களும் தமிழுக்கு அறிமுகமான ஒரு பின்னணியில் மத்திய தரவர்க்கத்தவர்களும் கற்றோரும் இப்பணியிலீடுபட்ட காலையில் குறிப்பாக இந்நாடகங்கள் தமிழ் நாட்டில் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் போன்றோராலும் ஈழத்தில் அவரது ஏகலைவச் சீடரான கலையரசுசொர்ணலிங்கம் போன்றோராலும் மேடையிடப்பட்ட காலத்திலே தான் மத்திய தரவகுப்பினரும், ஆங்கில வடமொழி அறிவு பெற்றவருமான விபுலானந்தர் மதங்க சூளாமணி எழுதுகிறார்.

விபுலானந்தர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் நடைபெற்ற நாடகம் பற்றிய தமது நோக்கினை மதங்க சூளாமணியின் முகவுரையிற் குறிப்பிடுகிறார். ருங்ரழவ்கல்வியறிவில்லாதார் கண்ட கண்டவாறு நாடகங்களை அமைக்க முற்பட்டு நாடகத்துக்கே ஓர் இழிந்த பெயரை யுண்டாக்கி விட்டனர். ருங்ரழவ் என்று கூறும் அவர் அக் காலத்தில் நாடகம் எழுதிய நாடகமாடிய பலரைப் போலி நாடகக் கவிகள் என்கிறார். போலி நாடகக் கவிகளால் நாட்டுக்கு விளைகின்ற கேடு போலிவைத்தியனால் நாட்டிற்கு விளைகின்ற கேட்டினைப் பார்க்கப் பல்லாயிரம் மடங்கு பெரிது என்று கூறுமவர் நாடகத்தை வெறுத்தொதுக்காது அதனை ஆராய்ந்து நல்ல நாடகங்களை அமைப்பது கற்று வல்லோர் கடமை என்கிறார். மேலும் ருங்ரழவ் புதுநாடகமமைப்பதற்கு முற்படும் கவிஞருக்கு முறையறிந்தமைப்பதற்கு உதவியாகிய கருவி நூலும் இல்லை என்கிறார்.

எனவே அவர் மதங்க சூளாமணி எழுத நேர்ந்த மைக்கான காரணங்கள் எமக்குத் தெளிவாகின்றன.

1. போலி நாடகங்களை நீக்கவும்.
2. நல்ல நாடகங்களை அமைக்கவும்.
3. மக்கள் அதனால் பயன் பெறவும். நினைத்த அடிகள் கற்று வல்லாருக்கு நாடகம் பற்றி அறிவூட்ட எண்ணி இந்நூலை எழுதுகிறார்.

மன்பதைக்குத் தொண்டு செய்தல் என்ற அவர் நோக்கு இங்கு தெரிகிறது. அனைத்து அறிவும் மன்பதைக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணிய அவர் இங்கும் நாடகத்துறை மன்பதைக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என எண்ணுகிறார்.

“நாடகவியலை ஆராய்கின்ற இச்சிற்றாராய்ச்சி என்றே தன் நூலைப் பற்றி விபுலாநந்தர் குறிப்பிடுகிறார். விபுலாநந்தர் கூத்து (நாடக) தமிழில் இறைவாப் புகழ் படைத்த நூல்கள் பல உருவாக்கினார் என்று பலர் கூறுவதைப் போல அல்லாமல் நாடகத்தை ஆராயவே அவர் நூல் இயற்றினார். அவர் நாடகம் எழுதியவருமன்று தம் காலத்தில் வாழ்ந்த சம்பந்த முதலியார் சொர்ணலிங்கம் போன்று நாடகம் நடித்தவருமன்று. நாடக ஆராய்ச்சி யாளர் மாத்திரமே. இக்கால நாடகக்காரர் களுடன் நாடக எழுத்தாளர்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் கிடைப்பின் பிரயோசனமாகவிருக்கும்

மதங்க சூளாமணி

மதங்க சூளாமணி மூன்று இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. உறுப்பியல்.
2. எடுத்துக்காட்டியல்.
3. ஒழிபியல்.

உறுப்பியலில் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லாருரை யினால் பெறப்பட்ட அழிந்து போன நாடகத்தமிழ் நூல் சூத்திரங்கள் சிலவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழ் நாடக இலக்கியத்தை உரைக்கின்றார்.

இவ்வியலில் நாடக உறுப்புக்கள், நாடகத்திற்குரிய கட்டுச் கோப்பு (Structure) என்பவற்றுடன் நாடகத்திற்கான பாத்திரங்கள், நாடகம் தரும் சுவை என்பன பற்றி இந்திய ரசக்கோட்பாட்டினடியாக எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. இரண்டாம் இயலான எடுத்துக்காட்டியலில் சேக்ஸ் பியரின் நாடகங்களில் Lovers Labours lost. King Lear. Romeo Juliet. Timon of Athens The Tempest Macbeth Merchant of Venice. Julias Ceaser. Titus Andronics. As you like it. The winters Tale. Twelfth night.

ஆகிய பன்னிரண்டு நாடகங்களும் உறுப்பியலிற் கூறப்பட்ட தமிழ் நாடக இலக்கணங்களுக்கமைய விளக்கப்படுகின்றன. நாடகத்தின் அமைப்பை மகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல் என விளக்கி அந்த அமைப்பு இந்நாடகங்களில் எவ்வாறு காணப்படுகிறது என்பதனையும் அத்தோடு நாடகம் தரும் வீரம், அச்சம், இளிவரல், அற் புதம், இன்பம், அவலம், நகை, உருத்திரம், நடுவு நிலையாகிய ஒன்பது சுவைகளையும் தந்து அச்சுவைகளை இந்நாடகங்கள் எவ்வாறு தருகின்றன என்பதனையும் விளக்குகிறார்.

இதற்காக அவர் பன்னிரண்டு நாடகங்களையும் முற்றாக மொழி பெயர்த்தார் அல்லர். விபுலாநந்தர் சே'க்ஸ்பியரின் நாடகங்களை மொழி பெயர்த்தார் என்று பலர் தெரியாது மொழிகிறார்கள். இந்நாடகங்களை அறிமுகம் செய்யும் போது தமது ஆராய்வுக்குத் தேவையான பகுதிகளை மாத்திரமே அவர் மொழி பெயர்த்தார் என்பதனை நாம் மனங் கொள்ள வேண்டும்.

இப் 12 நாடகங்களிற் சிலவற்றின் அமைப்பை விஸ் தாரமாகக் காட்டிச் செல்லும் அவர் சிலவற்றின் கதை களை மாத்திரமே கூறிச் செல்கிறார். இது அவரது முதற் கட்டச் சிந்தனைகள் மாத்திரமே போல் தெரிகிறது. இதனை விரிவுற எழுதும் எண்ணம் அவருக்கிருந்தமையை அவரது முன்னுரை காட்டுகிறது.

ஒழிபியல், தனஞ்சயனார் வடமொழியில் இயற்றிய நாடக இலக்கண நூலான தசரூபகத்தின் முடிபுகளைத் தொகுத்துக் கூறுகிறது. தனஞ்சயனார் பரத நூல், நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் பொதிந்து கிடந்த

அரிய இலக்கணங் களையெல்லாம் ஆராய்ந்து தொகுத்துச் செய்ததே தச ரூபகம். இதனால் வடமொழி நாடக இலக்கணங்களை ஒழிப்பியலில் அறிமுகம் செய்ய முயற்சிக்கிறார் எனலாம்.

இதனைவிட தொல்காப்பியச் சூத்திர உரையினின்று எடுக்கப்பட்ட நாடகத்திற்குரிய அபிநயம் பற்றிய சூத்திரங் களுடன் நடித்தல், நாடகத்திற்கு பாட்டு வகுத்தல், ஆட்டம் அமைத்தல், அரங்கின் அமைதி பற்றிய செய்திகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு விபுலாநந்த ரின் நாடகப் பணியை நோக்குவோம்.

1. தமிழில் நல்ல நாடகங்கள் தோன்ற வேண்டுமென் பதே அவரது முக்கிய நோக்கமாகும். அந்நாடகங்கள் நாடக இலக்கணங்கள் அமையப் பெற்றனவாகவும், மேற்கு நாட்டின் மதங்க சூளாமணியான (மதங்கர்- நாடகக்காரர், சூளாமணி- சிறந்தவர்) சேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் போல் அமைய வேண்டும் எனவும் அவர் ஆசையுற்றிருக்க வேண்டும். தம் காலத்தில் நடை பெற்ற அல்லது எழுதப்பட்ட சேக்ஸ்பியரின் நாடகங் களும் சரியானபடி மொழி பெயர்க்கவோ, நடிக்கப் படவோ இல்லை என்பது அவர் அபிப்பிராயம் போலும். மேற்கு நாட்டு நாடகங்களை - சிறப்பாக சேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைத் தமிழ் நாடக - இந்திய நாடக இலக்கண முடிவுகளுக்கமைய ஆராய்ந்தமை சிந்தித்தற்குரியது. ஆராயலாமோ என்பதும் ஆராய் விற்குரியது.

2. தமிழில் நாடகம் சிறப்படைய ஆசையுற்ற விபுலாநந்தர் சேக்ஸ்பியரைச் சரியானபடி அறிமுகம் செய்வதுடன் வடமொழி நாடகமரபையும் அறிமுகம் செய்து அதற்கொப்ப தமிழ் நாடகமரபையும் காட்டுகிறார். ஒருவகையில் தமிழர் மத்தியில் நாடகமரபு ஒன்றிருந் ததென்பதை - அதன் தனித்துவத்தைக் காட்டுவதும் அவர் நோக்கமாயிருந்திருக்கலாம், ஆனால் அத் தனித் துவம் வெறும் தனித்துவமாயில்லாது உலகின் வளர்ச் சியினை உள்வாங்கி வளரும் தனித்துவமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே

அவர் அவா போலும். தமிழ்த் தனித்துவம் - உலகளாவிய சிந்தனை என்ற இரு முரண்களையும் இணைத்து ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்று, சமரசம் கண்டு வளர வேண்டும் என்ற அவர் எண்ணமும் இங்கு தெரிகிறது. தமிழ் நாடகம் எழுதுவது நடிப்பதை விடத் தமிழ் நாடக ஆராய்ச்சியே அவரது பிரதான நோக்குப் போலும். இன்று பல்கலைக் கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாடமாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது.

ஐரோப்பிய நாடகமரபு, ஆசிய நாடக மரபு பற்றி மாணாக்கர் பயில்கின்றனர். இந்நிலையில் இற்றைக்கு 70 வருடங்களுக்கு முன்னரே இது பற்றி சிந்தித்த விபுலாநந்தர் தூர நோக்குடைய மேதையாகக் காட்சியளிப்பதுடன் அவர் காலத்தில் நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டவர்களிடமிருந்து நாடக ஆராய்ச்சியா ளர் என்ற வகையில் வேறுபட்டும் காணப்படுகிறார்.

சேக்ஸ்பியரை மாத்திரம் அறிமுகப்படுத்தாது கிரேக்கநாடகங்களையும் ஆட்டுப் பாடலிலிருந்து அது தோன்றிய மையையும் இணைத்து ஆட்டுப்பாடலைத் தமிழரின் பண் டைய வேலனாட்டத்துடன் ஒப்பிடுதல்?! பின்னோக்கிப் பார்க்கையில் நாடக ஆராய்ச்சியில் அவர் கொண்டிருந்த தூரப் பார்வையினைப் புலப்படுத்துகிறது எனினும் கமெடி (Comedy) நஜடி (Tragedy) பற்றிய அவர் கருத்துக்கள், தமிழ் நாடகங்கள் பற்றிய அவர் கருத்துக்கள், இந்திய நாடக மரபின் இலக்கணம் கொண்டு ஐரோப்பிய நாடகங் களை ஆராய முயன்றமை என்பன ஆராய்விற்குரியன.

அறிவியல் துறவியின் கவியுள்ளமும் மானிடச் சிந்தனைகளும்.

சுவாமி விபுலாநந்தரை தமிழ் மொழியுடனும், இந்துக் கோட்பாடு களுடனும் அடையாளப்படுத்துவது இன்றைய ஆய்வுகளில் பெரு வழக்காகிவிட்டது. அவரது வாழ்வையும், பணிகளையும் ஆராயும் ஒருவருக்கு சுவாமியின் கவியழகும், மானிடம் நோக்கிய பார்வையும் அதிக வியப்புகளை அளிக்கும். அவரது கவியுள்ளம் மிகவும் செழுமை வாய்ந்தது. எல்லா அறிவும் இறைவனை அடைவதற்கே என்ற கோட்பாட்டிற்கு மாறாக, எல்லா அறிவுகளும் மானிட சேவைக்கே என புதிய வேதாந்த தத்துவத்தை வாழ்க்கை நெறியாக கொண்டிருந்த ஒரு அறிவியல் துறவி அவர்.

மனிதன் பிறவிப்பயன் பெற சன்மார்க்கத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என போதிக்கப்பட்ட காலத்தில் சன்மார்க்க நெறிகளில் மிக முதன்மையானது பிறருக்கும் நன்மை செய்வதே என்றார் அடிகளார். அதுவே இறை விருப்பம் என மக்கள் சேவையை பிரார்த்தனையின் ஒரு செயல் வடிவமாக ஏற்றிருந்தார். அவரது சிந்தனையின் கவி வடிவமே ““வெள்ளை நிற மல்லிகையோ...”” என்ற பாடலாகும்.

அறிவியல் துறைப் பட்டதாரியான அவர் அறிவியல் கல்வியைத் தமிழ் வழியாக மாணவர்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இருந்தார். அவரது தமிழ்மொழி அறிவையும், அறிவியல் புலமையும் அறிந்த தமிழக கல்விமான்கள் 1934 இல் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நடந்த அறிவியல் - தமிழ் மாநாட்டில் அவரைத் தலைவராக தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அந்த மாநாட்டின் தீர்மானத்தை ஏற்று அறிவியல் தமிழ் அகராதியை தொகுத்தார். குறிப்பாக பௌதீகவியல், வேதியல் சொற்களை தமிழாக்குவதில் அதிக ஈடுபாட்டுடன் காணப்பட்டார். அறிவியல் கல்வி வழியாக தமிழ் சமூகம் ஏற்றம் பெற வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த ஆர்வமாக இருந்த காரணத்தால் பாடசாலைகளிலும், பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழையும், அறிவியலையும் விரும்பிப் போதித்தார். இலங்கையின் பல

இடங்களில் ஆசிரியராக பணியாற்றிய அடிகளார் யாழ்ப்பாணத்தில் சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் திரு எஸ் ஜே வி செல்வநாயகம் அவர்களுடனும் இணைந்து பணியாற்றினார்.

பாரதியின் மறைவு நிகழ்ந்து சுமார் ஓராண்டு காலத்திற்கு பின்னர் 1922ம் ஆண்டில் சுவாமி மைலாப்பூர் ஆச்சிரமத்தில் சேர்ந்திருந்தார். அவரது இந்திய வாழ்க்கைக் காலம் அந்நியர் ஆட்சிக்கு எதிரான எழுச்சிக் காலமாக இருந்தது. பாரதியின் எழுச்சிக் காலகங்கள் கவிதைகளாக வெளிவந்த போதும் மக்களின் பொதுக் கவனத்தை பரவலாக ஈர்த்திருக்கவில்லை என்பதே உண்மை. பாரதிக்கு பின்னர் பல தமிழ் அறிஞர்கள் பாரதியின் பாடல்களுக்கு புத்துயிர் அளித்து பொது வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வரப் பாடுபட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களில் முதன்மையானவர்கள் சுவாமி விபுலாநந்தர் மற்றும் சென்னையில் வாழ்ந்த திருகோணமலை சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்களே. சுவாமி மைலாப்பூரில் வாழ்ந்த காலங்களில் தனது உரைகளிலும், எழுத்துக்களிலும் பாரதியை நினைவூட்டிக் கொண்டிருந்தார். 1927 ம் ஆண்டில் இராமகிருஷ்ண மிசன் சார்பில் சுவாமி அவர்கள் வெளியிட்டிருந்த கையேட்டின் இறுதியில்

“நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்
 நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்
 அதுவும் மற்றவர் வாய்ச் சொல் அருளீர்
 ஆண்மையாளர் உழைப்பினை நல்கீர் ”

என பாரதியின் கவிதைகளை மேற்கோளாக்கி இருந்தார். அவர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், இராமகிருஷ்ண மிசன் பாடசாலைகளிலும் பாரதியின் கவிதைகள் போதிக்கப்பட முதற் காரணமாக இருந்தார், பாரதி மகாகவியா இல்லையா என்ற சந்தேகப் பட்டி மன்றங்கள் தமிழகத்தில் 1935, 1936 ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்ததையும், அந்த விவாதங்களில் முன்னணி தமிழ் அறிஞர்களான கல்கி, வ.ரா, கு.ப. ராஜகோபால், பி.எஸ் ராமையா போன்றவர்கள் பங்கேற்றார்கள் என்பதும் இங்கு நினைவூட்டக் கூடியதே. இவர்கள் சந்தேகப்

பட்டிமன்றத்தை கூட்டிக்கொண்டிருப்பதற்கு பல ஆண்டுகாலத்துக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் வித்தியாதரிசி த சதாசிவஐயர் உருவாக்கிய ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தில் மகாகவி பாரதியார் என்ற தலைப்பில் சுவாமி உரையாற்றி இருந்தார்.

பாரதியின் எளிமையான உரைநடையும், பாமரர்கள் புரிந்துகொள்ளும் கவிதைகளும் பல பண்டிதர்களின் கரும் விமர்சனத்தை சந்தித்திருந்த காலம் அது. இலக்கணம் மீறிய வீதியோரக் கவிஞனாக பாரதி விமர்சிக்கப்பட்டிருந்தார். அக்காலத் தமிழக சூழ்நிலையில் விபுலானந்தரும், சரவணமுத்துபிள்ளையும் பாரதியின் கவிதைக்கு ஆற்றிய பணி இன்றும் முக்கியமாக கருதப்படுகின்றது.

சுவாமி அண்ணாமலைப் பல்கலையில் தமிழ்த்துறை பேராசிரியராக பணியாற்றிய வேளை இளநிலை விரிவுரையாளராக பணியாற்றிய கந்தசாமி அடிகளாரின் திடீர் மறைவில் எழுந்த தத்துவ விசாரணைகளே “கங்கையில் விடுத்த ஓலை” என்ற கையறுநிலைப் பாடல்கள் (Elegy). சுவாமியின் மொழி நடையில் கங்கையில் விடுத்த ஓலை ஒரு தூதிலக்கியமாகியது. இதை ஒரு துறவியின் மானிட உள்ளம் நெகிழ்ச்சியடைந்த தருணத்தில் எழுந்து என எளிதில் எவரும் உணரலாம். நண்பன் கந்தசாமி அடிகளார் மரணச் செய்தியை “செவியிற் அணல் பிழம்பாய்” என துயரை பதிவு செய்யும் அடிகளார்

“பழுத்ததமிழ் புலமையினேர்
பேரவையில் முந்தும்
பணிந்த தமிழ்ப் பெரும் புலவன்
கனிந்த குணநலத்தான்”

என நான்கு வரிகளில் கந்தசாமிப் பெரியாரின் ஆற்றலையும், நற்பண்பையும் அள்ளித் தருகின்றார். மரணத்துயர் மறந்து மொழியோடு அணைத்துச் செல்கின்றது அடிகளாரின் மொழி ஆளுமை. கங்கையைத் தூதுவிட அடிகளார் கங்கைக்கரை வந்து சேர, மாலை நேரச் செவ்வானம் கந்தசாமி பெரியாரின் உடலை தகனித்த காட்சியை அவருக்கு நினைவூட்டுகின்றது.

“மேற்றிசைவான் ஈமத் தீபோற் சிவக்க
பகலோன் மெலிந்து மறைந்திடக் கண்டேன்”

நண்பனின் பிரிவுத் துயர் அறிந்த சூரியன் மெலிந்து மறைவதாக குழந்தை உள்ளத்தோடு பேசுகின்ற அடிகளார் பின்னர், மரணத்தை முதிர்ச்சியுடன் கர்ம வினையாக ஏற்கின்றார்.

“நீர்த்திரையால் இழுப்புண்ட
குச்சியொன்று கணமும்
நில்லாது மேலேழுந்தும்
கீழ்விழுந்தும் அலைந்தும்
சீர்க்கரையில் ஏற்றுண்டு கிடந்த
செயல் நோக்கி
சிந்திக்கின் மானிடர் தம்
வாழ்க்கை வென்றேன்”

ஆற்றில் அடிபட்டு மிதந்து தாழ்ந்து இறுதியில் கரை ஒதுங்குவது போன்றே மானிட வாழ்க்கையில் மரணம் என்ற இயற்கை அறிவுடன் நிறைவடைகின்றார். எனினும் ஒருவர் தவப்பயனாக பெற்ற கல்வி மரணத்தில் மறைந்திடுமோ என்ற சந்தேகத்தை எழுப்புகின்றார். ஒரு துறவிக்கும் ஆதங்க உணர்வு உண்டு என்று உணர வைக்கும் வரி இது. நண்பனின் இழப்பினால் கலங்கடிக்கப்பட்ட நேரத்திலும் “மக்கள் பசி” யை மறக்காத அடிகளாரின் தொண்டு உள்ளம்

“எம்பெருமான் செஞ்சடையை எய்தி நின்ற வானதியே.....
ஏற்றியல்வோன் பொற்சடை
விட்டிங்குவந்து “மக்கள்பசி”
இடர்களைவோன் நீள்சடையை
எய்தி நின்ற வானதியே”
எனப் பாடுகின்றார்.

உள்ளத்தில் இருந்து தானாகவே எழும் வலுவுள்ள உணர்ச்சியின் பெருக்கே கவிதை என்பர். அடிகளார் எழுதிய கவிதைகள் அல் இலக்கணத்தில் என்றும் அழியாதவை.

அண்ணாமலையில் கற்பிக்கும் காலத்தில் கந்தசாமிப் பெரியாருடன் திருவேட்களச் சேரி வாழ் மக்களுக்கு பல தடைகளை எதிர்த்து நின்று சேவை செய்தவர் அடிகளார். மக்களின் பசி நீக்க போராடிய அவரின் உள்ளம் மரணத் துயரிலும் தெரிகின்றது.

பொதுவாக துறவிகள் இசையிலும், நாடகத்திலும் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. அடிகளாரின் யாழ் நூல் தமிழிசையில் மிக முக்கிய பெரும் பங்களிப்பாகும். அவ்வாறே நாடகத் தமிழுக்கு மதங்க சூளாமணி என்போர் சான்றோர். ஒரு மௌனித்த துறவியாக இல்லாமல் மக்கள் தொண்டனாக வாழ்ந்த மாபெரும் துறவி, கிழக்கு வானம் பெற்றெடுத்த விபுலாநந்த அடிகளார்.

“துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை.”

கனகசபாபதி சரவணபவன்.

பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் இந்து நாகரீக பாடக் கற்கை ???

**யொன்.ஜெயரூபன்,
உதவி விரிவுரையாளர்,
சமயங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் கல்வித்துறை,
தேசிய கல்வி நிறுவகம், இலங்கை**

குறித்த ஒரு சமூகம் பன்னெடுங்காலமாகத் தம்மிடையே பேணிவருகின்ற சமூக வழக்காறுகளும், சமய நம்பிக்கைகளும் கலைமரபுகளும், அறிவுப்புலங்களும் ஆட்சி நிர்வாக நடைமுறைகளும் இன்னபிற அம்சங்களும் ஒருங்கமைந்த முழுமையினை அல்லது கூட்டுமொத்தத்தையே “பண்பாடு” என வழங்குவர். குறித்த பண்பாடு தான்சார்ந்த விடயங்களை தனது உறுப்பினர்களுக்குத் தலைமுறை தலைமுறைகளாகக் கையளித்து வருகின்றது.

பண்பாட்டுமயமாதல்/ சமூகமயமாதற் செயற்பாடுகளினூடாக இது சாத்தியப்படுகிறது. E.B ரெய்லர், மலினோவஸ்கி, டாக்டர் S.இராதாகிருஷ்ணன், இராஜாஜி போன்ற அனேக அறிஞர்களின் “பண்பாடு” குறித்த கருத்து நிலைகளிலிருந்து மேற்படி விளக்கம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பண்பாட்டின் புறவாயப்பட்ட/தூல நிலையாக நாகரிகத்தைக் குறிப்பிடுவர். எனினும் பொது வழக்கில் இவ்விரண்டு பதங்களும் ஒரு பொருட் குறித்த கிளவிகளாகவே வழங்கப்படுகின்றன.

பண்பாட்டுக் கற்கை நெறி :

இந்தவகையில் இந்து நாகரிகம் என்ற பாடநெறியானது அடிப்படையில் குறித்த ஒரு சமூக அடையாளத்தையுடைய குழுமத்தினர் தொடர்பான பண்பாட்டுக் கற்கைகளையாகும். அச்சமூக அடையாளம் “இந்து” என்ற வகையில் சமயச் சார்புடையதாகத் தோற்றமளிக்கிறது. அவ்வளவே. (இந்து என்ற சொல் ஆரம்பத்தில் இப்பொருளமைதியில்

வழங்கவில்லை என்பது வேறுவிடயம்) சமயம், இனம், மொழி, பால் எனச் சமூக அடையாளங்கள் பல் வகைப்படுகின்றன. மொழியடையாள அடிப்படையில் “தமிழர் நாகரிகம்” என்பது எவ்வாறு ஒரு பண்பாட்டுக் கற்கையாக நோக்கப்படுகின்றதோ அதுபோன்றே இந்து நாகரிகமும் நோக்கப்படுதல் வேண்டும்.

துரதிஷ்டவசமாக இதனை ஒரு “சமயபாடமாக” மட்டும் அடையாளப் படுத்துகின்ற போக்கு இலங்கையில் புத்திஜீவிகளிடத்திலும் காணப்படுவது விசனத்திற்குரியதாகும். சில சந்தர்ப்பங்களில் இது ஒரு சில நன்மைகளையும், சலுகைகளையும் பெற்றுத் தந்தாலும் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களின் ஆய்வு நோக்கத்தையும் மாணவர்களின் அறிவுத் தேடலையும் இப்போக்கு சில வரையறைகளுக்குள் சிறைப்பிடித்துவிடும் ஆபத்துமுள்ளது.

ஒரு பண்பாட்டுக் கற்கைக்கேயுரிய ஆழ்ந்தகன்ற பரிமாணங்களுடன் இது சமூகத்தால் புரிந்துகொள்ளப்பட்டால் அனேக அறிவுப்புலங்களை அது தனக்குள் உள்ளீத்துக் கொண்டுவிடும் அபாயம் உள்ளதாம். இதனைக் கருத்திற்கொண்டும் இந்து நாகரிகத்தினை சமயப்புலமாகவே சாட்சியப்படுத்துவதில் பலர் ஆர்வங்காட்டுகின்றனர்.

“சமயம் பண்பாட்டின் ஒரு அலகேயன்றி அதுவே பண்பாடென ஆகிவிடாது. இராபேல் பெற்றிலேனி என்ற அறிஞர் கருதுவது போல பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் கட்டுருவாக்கத்தினையும் தீர்மானிக்கின்ற முக்கிய காரணியாகச் சமயம் விளங்குவது உண்மையே. ஆயினும் பண்பாட்டினுள் சமயமேயன்றி சமயத்தினுள் பண்பாடன்று.

குறித்த ஒரு பண்பாட்டுக் குழுமத்திற்கு இருக்க வேண்டிய வரலாறு, கலை, இலக்கியம், தத்துவ மரபு, சமூக வழக்காறுகள், ஒழுக்க நியமங்கள், அரசியல், சட்டம், அறிவியல் என இன்னோரன்ன பரிமாணங்கள் அனைத்தும் இந்துப் பண்பாட்டிற்குள் செழுமையாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இவை தொடர்பான உயர் நிலைக் கற்கைகளுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் தேவையான அவ்வத்துறைசார்

மூலப் பனுவல்கள் இந்துப்பண்பாட்டுப் புலத்தில் ஏராளமாய் எழுச்சி பெற்றுள்ளன.

வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி:

இந்து என்ற சமூக அடையாளத்தையுடைய மக்கள் எங்கெல்லாம் குழுமி வாழ்கின்றனரோ அங்கெல்லம் இந்து நாகரிக வரலாறு பதிவு செய்யப்படுகிறது. இந்தியா, இலங்கை, தென் கிழக்காசியா எனத் தொடங்கி தற்பொழுது மேலை நாடுகள் வரையில் இந்து நாகரிக வரலாறு சார்ந்த பதிவுகளும் ஆய்வுகளும் நீட்சி பெற்றுள்ளன. கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து இற்றைவரை இந்துக்களின் வரலாற்றை எடுத்தியம்புவதற்கான சான்றுகளாக எண்ணிறந்த தொல் பொருட்களும், இலக்கியங்களும், பிறநாட்டு யாத்திரிக குறிப்புக்களும் ஆலய அரண்மனைக் கட்டுமானங்களும் உள்ளன. இந்துக்களுக்கு உரித்தான பழமையான செழுமையான கலை வடிவங்கள் உள்ளன. கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், ஆற்றுகைக் கலைகள் என யாவும் தொன்மைச் சிறப்பையும் இற்றைத் தொடர்ச்சியையும் கொண்டனவாகத் திகழ்கின்றன. ஆகமங்களும், வாஸ்து சாத்திரங்களும், சிலப்ப சாஸ்திரங்களும், நாட்டிய சாஸ்திரம், அபிநய தர்ப்பணம், உள்ளிட்ட பனுவல்களும் இவற்றை நெறிப்படுத்துகின்றன.

பல்துறைப் பனுவல்கள்:

தத்துவ விசாரணையும் அறிவாராய்ச்சியியலும் இந்துக்களுக்கு அந்நியமானவை அன்று. அறுவகைத் தரிசனங்களுக்கும் சைவ சித்தாந்தத்திற்குரிய மூல நூல்களும் வழி நூல்களும் இதற்கு சான்று பகர வல்லவை.

கி.மு.4ம் நூற்றாண்டளவிலே தோன்றிய கௌடிலியரின் அர்த்தசாஸ்திரம், இந்து அரசியல், ஆட்சி முறை, சட்டம், பொருளியல் தொடர்பாக ஆழமாக ஆராய்ந்துள்ளது. இத்தாலிய அரசியல் ஞானியான மக்கிவல்லியை விடவும் அரசியலையும் ஆட்சி நிர்வாகத்தையும் விவரிப்பதில் கௌடிலியர் முன்னோடி மட்டுமல்ல ஆட்சியியலுடன் தொடர்புடைய பல்துறை நிபுணத்துவமும்

கைவரப்பெற்றவர். இதனை தற்கால மேலைத்தேச அரசறிவியல் மேதைகளும் தயக்கமின்றி ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்.

அர்த்தசாஸ்திரம் மட்டுமன்றிச் சுக்கிரந்தி, காமாண்டக நீதிசாரம் திருக்குறள், மனுஸ்மிருதி எனப் பல்வேறு பனுவல்கள் இந்து அரசியல், சட்டம் தொடர்பான ஆழமான விளக்கங்களைத் தந்துள்ளன.

மறுமை பற்றியே இந்துப்பனுவல்கள் அதிகம் சிந்திக்கின்றனவேயன்றி இவ்வுலகின் வாழ்வியல் யதார்த்தங்களை அதிகம் பொருட்படுத்தவில்லை என்ற விமர்சனமும் சிலரிடையே உண்டு. அர்த்தசாஸ்திரத்தையும் பதினெட்டு தர்மசாஸ்திரங்களையும் திருக்குறளையும் ஆராயாத தன்மையே இத்தகைய முற்கற்பிதங்களுக்குக் காரணமெனலாம்.

“மண்ணினல்ல வண்ணம் வாழலாம்”

என்பதற்காகவே நாற்புருடார்த்தங்களும் இந்து மரபில் முதன்மைப் படுத்தப்படுகின்றன. வாத்தாயனரை விடவும் இன்பநுகர்ச்சி பற்றியும் கல்வி நுட்பங்கள் தொடர்பாயும் நுணுகி ஆராய்ந்தோர் வேறு யாருமில்லை. திருமூலரைப்போலப் பரியங்கயோகத்தையும் நிர்விகற்பசமாதியையும் ஒரே பனுவலில் எவரும் விவரித்ததாக அறியமுடியவில்லை.

பன்னிரு திருமுறைகளும் நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தங்களும் வெளிப்படுத்துகின்ற பக்திரசமும் அனுபூதியனுபவமும் சொல்லுந்தரமன்று.

இவ்வாறாக இந்துப்பண்பாடு சார்ந்த அத்தனை புலங்களுக்கும் மூலப்பனுவல்களும் வழிநூல்களும் காலாதிகாலமாக எழுச்சி பெற்று வந்துள்ளன.

அறிவியற்புலமும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று. இந்துப்பண்பாட்டு மரபில் அண்டவியல் வானியல், கணிதவியல், இரசாயனவியல், மருத்துவம், தாவர விலங்கியல் போன்ற முறைசார் அறிவியற்புலங்களும்,

இரசவாதம், காயசித்தி, குண்டலினியோகம், சோதிடம் போன்ற முறைசாரா அறிவியற்புலங்களும் கப்பல் - விமானத்தொழில் நுட்பம், உலோகவியல்-வார்ப்புக் கலை, போரியல், நகரமைப்பு-கட்டுமானத்திறன், பயிர்-பாசனவியல் போன்ற தொழிநுட்பங்களும் காலாதிகாலமாகக் காத்திரமான வளர்ச்சியினைப் பெற்று வந்துள்ளன. சமஸ்கிருதம், தமிழ், மலையாளம் உள்ளிட்ட இந்தியப்பிராந்திய மொழிகள் பலவற்றில் இவைபற்றி அனேக பனுவல்கள் எழுச்சி பெற்றுள்ளன.

குறிப்பாக இந்துப்பண்பாட்டின் செவிலித்தாய் எனத்தக்க வகையிலமைந்த சமஸ்கிருதமொழியிலே தொன்மையான பல அறிவியற் பனுவல்கள் எழுச்சி பெற்றன. சித்தமருத்துவம், பற்றி அனேக நூல்கள் தமிழ்மொழியிலும், சோதிடம், கணிதம் தொடர்பாக மலையாளத்திலும் சிறப்பான பனுவல்கள் எழுந்துள்ளன. மொழி மூலங்கள் வேறுபடினும் இவற்றின் சிந்தனா முறைமையும் பொருள் மரபும் இவற்றை இந்துப்பண்பாட்டுக் குரியவையாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளன.

கல்விச் சமூகத்தினரின் மனப்பாங்கு:

பொதுவாகப் பாடசாலை மட்டத்தில் இந்துநாகரிகம் என்பது இன்னொரு “சைவநெறியாக” அதாவது சமயபாடமாகவே பலரால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

பல “E”ஈ க்களை “கலைத்திட்டத்தில்” உள்வாங்கிப் பெருமை பெற்ற கல்வி நிர்வாக ஆளணியினர் கூட க.பொ.த உயர்தர வகுப்புக் களுக்கான இந்துநாகரிகக் கற்பித்தலில் சிறப்புக்கலைமாணியில் தோச்சிபெற்ற ஆசிரியர்களின் அவசியத்தினை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இதன் விளைவாகப் பாடசாலை நேரகூசிகையிலும் ஆசிரியர்க ளுக்கான “குறை நிரப்பியாக” இந்து நாகரிகம் கருதப்படுகிறது.

பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான “Z” புள்ளி விவகாரத்தில் இந்து நாகரிகம் சிக்கிய சந்தர்ப்பங்கள் மூன்று முறைகள் மட்டுமே மந்தைய பல கலைத்துறைக்குரிய பாடங்கள் வருடாவருடம் “Z” புதரில் சிக்கி உழல்பவை என்பதனை இங்கு சுட்டிக்காட்டுதல் அவசியமாகும். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக உயர்தரப் பரீட்சைக்கான பாடத்தொடர்பு பற்றிய விளக்கச் செயலமர்வுகள் பலவற்றில் இந்து நாகரிகப்பாடமானது “Z” புள்ளி வலைக்குள் சிக்கிக்கொள்ளும் புள்ளிமானாகப் பல கல்விமான்களால் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

இத்தகைய இழிவுதாரணங்களால் இற்றைப்படுத்தப்பட்ட பல பாடசாலை அதிபர்களும் மாணவர்களின் பாடத்தொடர்பு தொடர்பில் “அவிவேகபூரண குருக்களாக” ஆலோசனை வழங்கி வருகின்றமை அவதானிக்கப்படுகின்றது.

பாடசாலை மனோபாவத்தின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமான நிலையினைப் பல்கலைக்கழகங்களில் அவதானிக்க முடிகிறது. குறிப்பாகப் புகழுகமாணவர்கள் மத்தியில் இந்துநாகரிகப் பாடம் பற்றிய விம்பம் அவர்களது பாடசாலையனுபவங்களின்மூலம் கட்டுருவாக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இதனை உடனடியாகச் சிதறடிப்பது என்பது பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துநாகரிகத்தினைக் கற்பிக்க முயல்பவர்கள் எதிர்நோக்கும் முக்கிய சவால்களில் ஒன்றாகும்.

மேலும் பின்நவீனத்துவம் உள்ளிட்ட இன்னபிற நோக்கு நிலைகளையும் கோட்பாடுகளையும் உள்வாங்கி இற்றைப்படுத்தப்பட்ட ஆய்வறிவு ரீதியான கலைத்திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டியது பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் மிக அவசியமானதாகும். இதற்கான பிரயத்தனங்களை முன்னெடுக்கும்பொது “மரபுகள்”, “புனிதம்”, வழக்காறுகள் முதலிய அரண்கள் எதிர்ப்பட்டு நிற்கும்.

இவ்வரண்களைத் தகர்ப்பது இருப்பினைச் சிதைப்பதாகிவிடும். ஆயின் அரண்களுக்காட்படுவது “அறிவின் முன்னரங்கை நகர்த்துதல்” என்கிற பல்கலைக்கழக ஆய்வுக்கடப்பாட்டை நெருக்கடிக்குள்ளாக்கிவிடும்.

எனவேதான் இந்துப்பண்பாடு பற்றிய பல்கலைக்கழக ஆய்வுகளும் கலைத்திட்டங்களும் சமயோசிதமாக கட்டமைக்கப்பட வேண்டியன வாகின்றன. அந்தவகையில் பண்பாட்டின் ஆணிவேர்களை அறுத்திடாமலும் அதேவேளை மாற்றங்களே மாற்றமில்லாதவை என்கிற நிதர்சனத்தை மறந்திடாமலும் கலைத்திட்டங்கள் இற்றைப்படுத்தப்படுதல் இன்றியமையாததாகும்.

மேலும் இந்துநாகரிகச் சிறப்புக்கலையைக் கற்க வருகின்ற மாணவர்களை ஆதீனத்தம்பிரான்களாகவோ ஆலய தர்மகர்த்தாக்களாகவோ உருவாக்குவதற்காக அவர்களின் பெற்றோர்கள் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பவில்லை என்கிற யதார்த்தத்தினையும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

குறித்த துறைசார்ந்து ஆய்வறிவியல் தோய்ந்த புலமைத்துவ மாண்பினைப் பெற்றுக்கொண்டு சமூக பொருளாதார நிலையில் தன்னையும் தான்சார்ந்தோரையும் மேம்படுத்துவதே ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழக மாணவனதும் முதல்நிலைத் தேவையாகும். சமயப்பிரசங்கம் செய்யவும் ஆத்மீக உபதேசம் புரியவும் அறநெறிப்பாடசாலைகளும் ஆதீனங்களும் ஆலயங்களும் உள்ளன.

“பசித்தவனுக்கு முதலில் சோற்றைக்கொடு
பிறகு கடவுளைப் பற்றிப் பேசு”

என்கிற வீரத்துறவி விவேகானந்தரின் வரிகள் நினைவிற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

கல்லூரியின் வரலாற்றில் சுவாமி விபுலானந்தர்

சி.தண்டாயுதபாணி
முன்னாள் அதிபர்
முன்னாள் கல்வியமைச்சர்
கிழக்கு மாகாணம்

இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் இன்று முன்னணி நிலை வகித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு பாடசாலையாக திருக்கோணமலை இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி விளங்குகின்றது. ஒரு பாடசாலை என்பது வெறுமனே கல்வியை வழங்குகின்ற நிறுவனமாக மாத்திரம் இருக்கமுடியாது. பிள்ளைகளை எதிர்காலத்திற்கான சிறந்த மனிதர்களாக உருவாக்குவதற்கான நோக்குடன், அதற்கான வேலைத்திட்டங்களையும், ஒழுங்கமைப்புகளையும் கொண்டியங்கும் போதுதான் ஒரு பாடசாலை சமூகத்தில் வெற்றி பெறமுடியும். அத்தகைய ஒரு வெற்றி பெற்ற கல்வி நிறுவனமாக திருக்கோணமலை இ.கி.ச ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி விளங்குகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

வெற்றிகரமான ஒரு கல்வி நிறுவனம் தான் இயங்கும் சமூகத்தின், ஆளுமை, ஆற்றல், மேம்பாடு என்பவற்றின் அடையாளச் சின்னமாகத் திகழும். அத்துடன் மொழி, சமயம், பண்பாடு, மரபுகள் என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் பேணுகைக்கும் பெரும் பங்காற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

வரலாற்றில் அத்தகைய ஒரு சமூகப் பங்களிப்புடன் நூற்றியிருபது ஆண்டுகளான இக்கல்லூரி பல்வேறு பரிமாணங்களுடன் சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பது எம் எல்லோருக்கும் பெருமை தருவதாகும். ஆகவே இக்கல்லூரியின் வரலாற்றின் சில பக்கங்களை புரட்டிப் பார்ப்பது பயனுடையதாகும்.

தொடக்க காலம்

திருக்கோணமலை இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரியின் ஆரம்பத்தை நாம் 19ம் நூற்றாண்டின் மிகப் பிந்திய

ஆண்டுகளில் காணமுடிகின்றது. 1897ம் ஆண்டளவில் இக்கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக சில சான்றுகள் பகருகின்றன. இந்நகரில் வாழ்ந்த சில இந்துப் பெரியார்களினால் இக்கல்லூரி ஒரு சிறிய பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தியாக சிந்தையுடன் பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களின் தன்னலமற்ற சேவை காரணமாக இக்கல்லூரி தொடக்க காலத்தில் ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலையாக உயிர்ப்புடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

1922ம் ஆண்டில் இக்கல்லூரி ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலையாக உத்தியோகபூர்வமாக அரசாங்கத்தினால் பதிவு செய்யப்பட்டது. சமூகத்தில் மதிப்புடன் திகழ்ந்த இந்துப் பெரியார்களைக் கொண்ட ஒரு இயக்குநர் சபையினால் இப்பாடசாலை நிர்வகிக்கப்பட்டுக்கொண்டு வந்தது.

ஆரம்ப காலத்தில் இக்கல்லூரி இந்து ஆண்கள் தமிழ் பாடசாலை (Hindu Boys Tamil School) இந்து ஆண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலை (Hindu Boys English School) என இரு பிரிவுகளாக ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. சுவாமி விபுலானந்தர் 1925 இல் இப்பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னதாகவே ஆங்கில மொழிக்கல்வி இப்பாடசாலையிலிருந்து என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்து ஆண்கள் தமிழ்ப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக யாழ்ப்பாணம் வல்வெட்டியைச் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னதாகவே ஆங்கில மொழிக்கல்வி இப்பாடசாலையிலிருந்து என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்

இந்து ஆண்கள் தமிழ்ப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக யாழ்ப்பாணம் வல்வெட்டியைச் சேர்ந்த திரு.வி.தம்பையா என்பவர் 1910ம் ஆண்டிலிருந்து 1922ம் ஆண்டு வரை நீண்டகாலமாகப் பணியாற்றியுள்ளார். திரு.ஆறுமுகம், திரு.பரமசாமி என்போரும் தமிழ்ப்பாடசாலை தலைமைாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். இதே காலகட்டத்தில் இந்து ஆண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் பின்வருவோர் தலைமையாசிரியர்களாகக் கடமை புரிந்துள்ளனர்.

1. திரு.ஏ.மாசிலாமணி - (திருக்கோணமலை)
2. திரு.பி.வேலாயுதம்பிள்ளை - (திருக்கோணமலை)
3. திரு.எஸ்.யு.கனகசபாபதி - (மட்டக்களப்பு)

4. திரு.இராமகிருஷ்ண ஐயர் பி.ஏ- (இந்தியா)
5. திரு.கே.கோவிந்தாச்சாரி பி.ஏ - (இந்தியா)

1910ம் ஆண்டளவில் இந்து தமிழ்ப்பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையுமே இருந்துள்ளது. ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையுமே இருந்துள்ளது. மாணவர்கள் தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையும்படித்து முடித்து விட்டு ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சேர்ந்து படிப்பது வழக்கம். ஆங்கிலப் பாடசாலையில் முதலாவது வருடம், இரண்டாவது வருடம் அதற்கடுத்து ஐந்தாம் வகுப்பு என்ற முறைப்படியில் வகுப்புகள் அமைந்திருந்தன. பாடசாலைப் பரிசோதகர் (Inspector of Schools) வந்து மாணவர்களைப் பரீட்சிக்கும் வழக்கம் இருந்தது.

1921ம் ஆண்டில் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஆறாம் வகுப்பு இல்லாதிருந்ததனால் இப்பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பைச் சித்தியடைந்த மாணவர்கள் தொடர்ந்து ஆறாம் வகுப்பில் கற்பதற்காக வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலைக்கு (தற்போதைய மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி) சென்றனர். ஆனால் 1921ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தில் இருந்து ஆங்கிலப்பாடசாலையிலும் ஆறாம் வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டதனால் இங்கிருந்து வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலைக்குச் சென்ற பல மாணவர்கள் திரும்பவும் இங்கேயே வந்தனர்.

தலைமையாசிரியர் திரு.கே.கோவிந்தாச்சாரி காலம், வரையில் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையில் எட்டாம் வகுப்பு வரையுமே இருந்துள்ளது. எட்டாம் வகுப்பு இறுதியில் நடைபெறுகின்ற அரசாங்கப் பரீட்சை E.S.L.C என (Elementary School Leaving Certificate) அழைக்கப்பட்டது. சுவாமி விபுலானந்தர் இப்பாடசாலையை 1925 இல் பொறுப்பேற்கையில் திரு.கே.கோவிந்தாச்சாரி அவர்களே தலைமையாசிரியராக இருந்தார் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

1922ம் ஆண்டில் வேல்ஸ் இளவரசர் இலங்கைக்கு (கொழும்பு) விஜயம் செய்ததையொட்டிய கொண்டாட்டங்கள் நாடெங்கிலும் நடைபெற்றன. அப்பொழுது திருக்கோணமலையில் நடைபெற்ற அணிநடை முதலான நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியபோதே பாடசாலைக் கொடியின் நிறம் தங்க நிறமும், பச்சை நிறமும் (Gold & Green) எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சுவாமி விபுலானந்தர் இப்பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னதாக பாடசாலையின் முகாமையாளர் சபையில் காலத்திற்குக் காலம் பின்வருவோர் இடம்பெற்றிருந்ததை அறியமுடிகின்றது.

1. வழக்கறிஞர் சி.வல்லிபுரம்பிள்ளை முதலியார்
2. வழக்கறிஞர் எஸ்.தியாகராசா
3. வழக்கறிஞர் விஸ்வலிங்கம்
4. திரு.அருணாச்சலம்
5. திரு.முருகுப்பிள்ளை (நில அளவையாளர்)
6. திரு.சுப்பிரமணியம் (சிறாப்பர்)
7. திரு.வைத்திலிங்கம்

சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் 1925ம் ஆண்டில் இப்பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்பதற்காக திருக்கோணமலைக்கு வருவதற்கு முன்பதாகவே ஒரு முறை இங்கு விஜயம் செய்துள்ளார். 1918ம் ஆண்டில் இந்து இளைஞர் சங்கம் நடாத்திய இந்து மாநாட்டில் உரை நிகழ்த்துவதற்காக பண்டிதர் மயில்வாகனனாக அவர் திருக்கோணமலைக்கு வந்துள்ளார். இந்த மாநாடு இப்பாடசாலையிலேயே நடைபெற்றது. பண்டிதர் மயில்வாகனனார் சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்தில் துறவியாகி சுவாமி விபுலானந்தர் என்ற துறவுத்திருநாமத்துடன் இலங்கைக்கு 1924ம் ஆண்டிலேயே வந்தார்.

சுவாமி விபுலானந்தர் காலம்

1925ம் ஆண்டு இக்கல்லூரியைப் பொறுத்த அளவில் முக்கியமான ஒரு ஆண்டாகும். இந்த ஆண்டில் தான் சுவாமி விபுலானந்தர் இராமகிருஷ்ணமிஷன் சார்பில் இக்கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்றார். 1924ம் ஆண்டில் சுவாமி விபுலானந்தர் இராமகிருஷ்ண மடத்துத் துறவியாக இலங்கைக்கு மீண்டதிலிருந்து கிழக்கு மாகாணத்தின் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பித்தது எனலாம். இந்துப் பாடசாலைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் சுவாமி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட அதீதமான அக்கறை வரலாற்றில் உன்னதமான எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

சுவாமி அவர்கள் ஆழ்ந்த அறிவின் திறத்தினாலும், கல்விப் பிரச்சனைகளின் பாலுள்ள அகன்ற அனுபவத்தினாலும்,

முற்போக்குடைய நேரிய சிந்தனையாலும், கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள பல பாடசாலைகள் பயன்பெறத்தொடங்கின. கிழக்கு மாகாண மக்கள் நல்ல ஒரு கல்விச் சிந்தனையாளரையும், வழிகாட்டியையும் பெற்றுக் கொண்டனர். சுவாமி அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து மிண்டதன் பின் முதன் முதலில் அவர் தனது கல்விப் பணியை ஆரம்பித்தது திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் தான் என்றால் அது மிகையாகாது.

1925ம் ஆண்டில் திரு.சி.வல்லிபுரம்பிள்ளை முதலியார் தலைமையில் இருந்த முகாமையாளர் சபை பாடசாலையை இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு கையளிப்பதற்கு முடிவு செய்ததை அடுத்து சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் பாடசாலையில் நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்றார். சுவாமி அவர்கள் பாடசாலைகை கையேற்ற திகதி 01.06.1925 ஆகும். விபுலானந்தரின் நேரடியான நிர்வாகத்தின் கீழ் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையும், இந்து தமிழ்ப் பாடசாலையும் துரிதமான வளர்ச்சியைக் கண்டன. மாணவர்களது எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துச் சென்றன. புதிய கட்டடங்களும் கட்டப்படலாயின.

சுவாமி விபுலானந்தர் கையேற்ற போது தமிழ்ப்பாடசாலைக்கு ஒரு கட்டடமும், ஆங்கிலப்பாடசாலைக்கு ஒரு கட்டடமும் தான் இருந்தன. இக்கட்டடங்களில் போதிய இடவசதி மாணவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இதனால் பக்கத்தில் இருந்த காணியைக் கொள்வனவு சய்து பாடசாலைக் கட்டடம் ஒன்றை அமைப்பதற்காக சுவாமி அவர்களும், ஆசிரியர்களும் பொது மக்களிடம் சென்று நிதி சேகரித்தார்கள். இதில் பெருமளவு நிதியை அளித்தவர் தம்பலகமத்தைச் சேர்ந்த திரு.காளியப்பு அவர்களாவார். இவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட நிதியைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட புதிய மண்டபம் 1927ம் ஆண்டில் ஆளுநராக இருந்த சர்.ஹோப்ட் ஸ்டானிலி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இம்மண்டபம் பின்னர், காளியப்பு மண்டபம் எனப் பெயர் சூட்டி அழைக்கப்பட்டது.

இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி காலமாகிய திரு.பி.கே.சம்பந்தரது நினைவாக 1933ம் ஆண்டில் கட்டப்பட்ட மண்டபம், அக்கால கட்டடத்தில் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு அரசாங்க அதிபராக இருந்த திரு.வி.குமாரசாமி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இத்திறப்பு வைவத்தில் திருக்கோணமலை உதவி

அரசாங்க அதிபராக இருந்த திரு.எம்.கே.சண்டிஸ் என்னும் ஆங்கிலேயரும் கலந்து கொண்டார்.

சுவாமி அவர்கள் விஞ்ஞான பாடத்தைக் கற்பிப்பதில் ஒரு சிறந்த ஆசிரியராகவும், விஞ்ஞானக் கல்வியை மேம்படுத்துவதில் ஆர்வமாகவும் இருந்தவர். அவர் இப்பாடசாலையில் விஞ்ஞான ஆய்வுகூட வசதிகளை ஏற்படுத்தினார் அக்காலத்தில் திருக்கோணமலையில் இயங்கிய வேறெந்தப் பாடசாலையிலும் விஞ்ஞான ஆய்வுகூட வசதிகள் இருக்கவில்லை. சுவாமிகள் தனது காலத்திலே இலண்டன் கேம்பிரிஜ்சீனியர் பரீட்சையை மாணவர்கள் எடுப்பதற்கான வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

சுவாமிகள் இப்பாடசாலையில் கடமையாற்றிய காலத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து மாணவர் குழுவொன்று இங்கு வந்து விவாத அரங்கு ஒன்றில் கலந்து கொண்டது. இவ்விவாத அரங்கில் சுவாமி அவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர் அளிக்கு எதிராக விவாதம் புரிந்தார். இப் பல்கலைக்கழக மாணவர் குழுவில் முன்னாள் வவுனியா நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.சி.சுந்தரலிங்கம் அவர்கள், சிவில் சேவையாளர் திரு.நவரெட்ணராஜா ஆகியோர் இடம் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சுவாமி அவர்களது கையில் எப்போதும் பாரதி பாடல்கள் புத்தகம் இருக்கும். கீழ் வகுப்பு பிள்ளைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்து அவர் பாரதி பாடல்களைப் பாடுவார் அவரைத் தொடர்ந்து பிள்ளைகள் பாடுவார்கள் “தீராத விளையாட்டுப்பிள்ளை”, “ஓடி விளையாடு பாப்பா”, “அச்சமில்லை அச்சமில்லை”, “உலகத்து நாயகியே எங்கள் முத்துமாரி” போன்ற பாடல்கள் சுவாமி அவர்கள் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து அடிக்கடி பாடுகின்ற பாடல்களாக இருந்தன.

சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் இக்கல்லூரியில் பணியாற்றியபோது திரு.கே.இராமசாமி ஐயர், திரு.நரசிம்மர், திரு.நம்பியார் ஆகியோர் தலைமையாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். இவர் யாவரும் இந்தியாவிலிருந்து சுவாமி அவர்களால் வரவழைக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர். இவர்களில் திரு.கே.இராமசாமி ஐயர் அவர்கள் பின்னர் இக்கல்லூரியிலிருந்து விலகிச் சென்று கல்வித்திணைக்களத்தில் (கொழும்பு) பிரதம மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

சுவாமி அவர்கள் பாடசாலையை நிர்வகித்த காலப்பகுதியில் அவருக்கு கீழேயே திரு.P.இராமச்சந்திரா MA(Hons) அவர்கள் அதிபராகக் கடமையாற்றியிருக்கின்றார். இவரும் இந்தியாவிலிருந்து சுவாமி அவர்களால் வரவழைக்கப்பட்டவரே. சுவாமிகளின் காலத்தில் பின்வரும் ஆசிரியர்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளார்கள்.

திரு. V.செல்லையா	திரு.P.M.மேனன் B.A(Hons)- இந்தியா
திரு.C.கதிரவேற்பிள்ளை	திரு.நாராயண ஐயர் B.A - இந்தியா
திரு.N.பாலசுப்ரமணியம்	திரு.M.A.நாயர் - இந்தியா
திரு.M.கனகசுந்தரம்	பண்டிதர்.E.பெரியதம்பிப்பிள்ளை
திரு.S.அம்பலவாணர் B.Sc(Hons)	பண்டிதர் A.சரவணமுத்து
திரு.V.சோமசுந்தரம் B.Sc	பண்டிதர்.செ.பூபாலபிள்ளை
திரு.M.W.S.டிசில்வா	வித்துவான் சரவணமுத்து
திரு.V.நல்லையா	திரு.மா.பீதாம்பரம்
திரு.M.யு.சண்முகம்	திரு.பீபஸ் B.A (Lon)
திரு.V.குழந்தைவேலு	திரு.C.தங்கவேலு B.Sc
திரு.K.சிதம்பரப்பிள்ளை	திரு.M.போல்

இவர்களில் திரு.எஸ்.அம்பலவாணர் பின்னாட்களில் இக்கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றியவராவார். திரு.மு.சிதம்பரப்பிள்ளை என்பவர் சுவாமி அவர்களின் மருமகனாவார். இவர்தான் பின்னாட்களில் சுவாமி நடராஜானந்தாவாக இராமகிருஷ்ண பாடசாலைகளின் பொது முகாமையாளராகக் கடமையாற்றியவர் ஆவார்.

சுவாமிகள் இந்துக்கல்லூரியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போது தற்போதைய வித்தியாலயம் வீதியில் அமைந்திருந்து “றோஸ் பீல்ட்” என அழைக்கப்பட்ட வீட்டைத்தான் தனது விடுதியாக வைத்திருந்தார். இவ்விடுதியில் திரு.P.இராமச்சந்திரா, திரு.மேனன் ஆகியோரும் சுவாமியுடன் உடனிருந்தார்கள். அத்துடன் சில அநாதைப் பிள்ளைகளையும் இந்த விடுதியில் வைத்து சுவாமிகள் பராமரித்தார். இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் திரு.ஏ.குப்புசாமி, திரு.T.கைலாயப் பிள்ளை என்போராவார். திரு.ஏ.குப்புசாமி பின்னாளில் தனது பெயரை ஏ.சதாசிவம் என மாற்றியிருந்தார். இவர் உதவிப் பரீட்சை ஆணையாளராக இருந்தவர் ஆவார். திரு.கைலாயபிள்ளை அவர்கள்

சுவாமி அவர்களால் கல்கத்தா இராமகிருஷ்ண மடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு துறவியாகி மீண்டும் இலங்கை வந்தார்.

சுவாமி விபுலானந்தர் 1925ம் ஆண்டில் இந்துக்கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்றிலிருந்து அதன் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றி கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய சேவையினை ஆற்றியுள்ளார். சமகாலத்தில் மட்டக்களப்பில் சிவானந்த வித்தியாலயத்தை ஆரம்பிப்பதற்கும் கிழக்கு மாகாணத்தில் பல்வேறு பாடசாலைகளை நிறுவுவதற்கும், பரிபாலனங்களை பொறுப்பேற்பதற்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். 1926ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்தை பரிபாலிக்கும் பொறுப்பினையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

1925ம் ஆண்டிலிருந்து முகாமையாளராகக் கடமையாற்றிய சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் தனது செறிவான கவனத்தைச் செலுத்தும் பொருட்டு 1928இல் அதிபர் பதவியையும் ஏற்றுக்கொண்டார். 1930ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வரையில் அதிபராகக் கடமையாற்றி பின்னர் இராமகிருஷ்ணமிஷனின் கீழுள்ள சகல பாடசாலைகளையும் பரிபாலிக்கும் பொறுப்பை ஏற்று அதிபர் பதவினை திரு.பி.இராமச்சந்திரா M.A(Hons) அவர்களிடம் கையளித்துச் சென்றார்.

சகல இராமகிருஷ்ண மிஷன் பாடசாலைகளையும் பரிபாலிக்கின்ற முகாமையாளராக சுவாமி அவர்கள் பணியாற்றிய காலத்தில் அடிக்கடி இந்துக்கல்லூரிக்கு வருகை தந்துள்ளார். கல்லூரியின் வளர்ச்சிப்பணிகளில் ஆர்வத்தோடும் அக்கறையோடும் ஈடுபட்டுள்ளார்.

சுவாமி விபுலானந்தருக்குப் பின்

1932ம் ஆண்டில் இக்கல்லூரி சிரேட்ட இடைநிலைத் தரத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது. இராமகிருஷ்ணமிஷனின் அரவணைப்பில் உயர்ந்த இலட்சியங்களோடு வீறுநடைபோட்டு வந்த கல்லூரியின் வளர்ச்சி இரண்டாம் மகா யுத்தத்தின் போது 1940ம் ஆண்டிலிருந்து 1945ம் ஆண்டு பொறுப்பேற்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒரு சிறிய வாடகை வீட்டிலும் தமிழ்ப்பாடசாலை இன்னோரிடத்திலும் தற்காலிகமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. 1945ம் ஆண்டில் மீண்டும் கல்லூரி தனது சொந்தக் கட்டிடங்களில் இயங்கத் தொடங்கியது. தொடர்ந்து பழைய மாணவர்களதும், அபிமானிகளினதும் உதவிகள்

கல்லூரிக்குக் கிடைக்கத் தொடங்கின. இவ்வுதவிகளினால் இராணுவப்பாவிப்பின் காரணமாக சேதமுற்ற கட்டிடங்கள் திருத்தம் பெற்றன.

கால ஓட்டத்தில் இந்து ஆண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலை இந்துக்கல்லூரி என்ற பெயரோடு மாவட்டத்தின் முன்னணிக் கல்லூரியாக வளர்ச்சி பெற்று வந்தது. இந்து ஆண்கள் தமிழ்ப் பாடசாலை கோணேஸ்வரா வித்தியாலயம் என்ற பெயரோடு ஆரம்ப,இடைநிலைக் கல்விக்கு மாவட்டத்தின் சிறந்த பாடசாலையாக உருவாகிவந்தது.

சுவாமி விபுலானந்தருக்குப் பின் கீழ்வரும் அதிபர்கள் இற்றை வரையில் இந்துக்கல்லூரியில் பணியாற்றி உள்ளார்கள்.

திரு.பி.இராமச்சந்திரா
திரு.பி.இரகுபதி
திரு.எஸ்.அம்பலவாணர்
திரு.கே.சிவபாலன்
திரு.ஆர்.கிருஷ்ணபிள்ளை
திரு.எஸ்.இளையதம்பி
திரு.சி.நடராசா
திரு.அ.சிவலோகநாதன்
திரு.ச.குணரத்தினம்
திரு.சி.தண்டாயுதபாணி
திரு.மா.இராசரெத்தினம்
திரு.இ.புவனேந்திரன்
திரு.செ.பத்மசீலன்

அதே போன்று கோணேஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் பணியாற்றிய அதிபர்கள் பின்வருமாறு

திரு.சு.கு.குமாரசுவாமி ஐயர்
பண்டிதர்.இ.வடிவேலு
திரு.க.வேலுப்பிள்ளை
திரு.க.ஜீவரத்தினம்

1942ம் ண்டில் பழைய மாணவர் சங்கம் இரண்டு பெரிய வகுப்பறைகளை இந்துக்கல்லூரிக்கு அமைத்துக் கொடுத்தது. 1947ம் ஆண்டில் திரு.எல்.எச்.ஹரதாச அவர்கள் தனது காலஞ்சென்ற தந்தையார் நொரிஸ் டி.சில்வா அவர்களின் நினைவாக ஒரு நூலகக் கட்டிடத்தை அமைத்துக் கொடுத்தார். இந்நூலகக் கட்டிடம் 1947ம் ஆண்டில் அப்போதைய கல்வி அமைச்சர் திரு.நுகவேல அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அதிகரித்து வந்து மாணவர்களது இருப்பிடத் தேவைக்காகப் பக்கத்திலிருந்த காணி சுவீகரிக்கப்பட்டு அதிலே நான்கு வகுப்பறைகள் கொண்ட ஒரு கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது.

விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்கள் சீராக்கப்பட்டு புதிய கருவிகளும், உபகரணங்களும் அமைக்கப்பட்டன. 1952ம் ஆண்டில் கல்லூரி முதலாம் தரத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது. தற்போது அம்பலவாணர் அகம் என அழைக்கப்படும். கட்டிடம் 1955ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 19558ம் ஆண்டில் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. அதிபர்களது முயற்சிகளாலும் ஆசிரியர்களது தன்னலமற்ற தியாக மனப்பான்மையினாலும் இந்துக்கல்லூரி படிப்படியாகத் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் ஒரு முன்னணிப் பாடசாலையாக வளர்ச்சியடைந்தது வந்தது.

திரு.அ.சிவலோகநாதன் அவர்கள் 1979ம் ஆண்டிலிருந்து 1989ம் ஆண்டுவரை ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகள் அதிபராக இருந்த காலத்தில் இக்கல்லூரி பெரு வளர்ச்சியைக் கண்டது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. இவரது காலத்தில் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் தொடர்பாகவும், கட்டிடம் மற்றும் பௌதீக வசதிகள் தொடர்பாகவும் பல முன்னேற்றங்களைக் கல்லூரி பெற்றுக் கொண்டதனால் உயர்தரக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இம்மாவட்டத்திலேயே ஒரு முதன்மையான இடத்தை இக்கல்லூரி வகிக்கின்றது.

1970ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் பல்கலைக்கழக அனுமதிமுறையில் அரசினால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட மாவட்ட அடிப்படை அனுமதிப் பங்கீட்டு முறையினால் திருக்கோணமலை போன்ற பின்தங்கிய பகுதி மாணவர்கள் உற்சாகம் பெற்றனர். இந்த உற்சாகத்தை இக்கல்லூரி தகுந்த வகையில் பயன்படுத்திக் கொண்டது. இந்த உற்சாகம் காரணமாக இம்மாவட்ட மாணவர்கள் உயர்கல்வியை நோக்கி உந்தப்பட்டார்கள். இன்று இந்த மாவட்டத்திலிருந்து அதிகமான மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுப்புகின்ற

முதன்மையான பாடசாலை இந்துக்கல்லூரியே தான் என்றால் அது மிகையானதல்ல.

வடகிழக்கு மாகாணப் பாடசாலைகளில் சிறந்த ஒரு பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் இக்கல்லூரியிலேயே அமைந்திருக்கின்றது. மாகாணக் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தினால் வருடாந்தம் நடத்தப்படும் போட்டியில் தொடர்ந்து பல வருடங்களாக இக்கல்லூரியின் கூட்டுறவுச் சங்கமே மாகாணத்தின் சிறந்த பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கமாக தெரிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. 1975 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட இக்கூட்டுறவுச் சங்கம் பல காலங்களாக செயலிழந்த நிலையிலிருந்து பின்னர் 1990ல் மீளவும் புனரமைக்கப்பட்டு இன்று வரை வெற்றிகரமாக இயங்கி வருகின்றது. மாணவர்கள், ஆசிரியர்களுக்கான பாடசாலை உபகரணங்கள், நுகர்பொருட்கள் விற்பனைச் சேவைகளையும், சேமிப்பு, கடன் வழங்குதல் போன்ற சேவைகளையும் மிக நேர்த்தியான முறையில் இக்கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆற்றிவருகின்றது.

இராமகிருஷ்ணமிஷன் பாடசாலையாகவிருந்து அரசாங்கப் பாடசாலையாக 1961 இல் இக்கல்லூரி சுவீகரிக்கப்பட்டாலும் இராமகிருஷ்ணமிஷன் தொடர்புகளை இக்கல்லூரி தொடர்ந்து பேணிக்கொண்டே வருகின்றது. தனது உத்தியோக பூர்வமான பெயரிலும் கூட இராமகிருஷ்ணமிஷன் என்ற சொற்களை சேர்த்தே வைத்துள்ளது. விபுலானந்தரின் நூற்றாண்டு தின வைபவங்களோடு ஒட்டியதாக 1992ம் ஆண்டில் கல்லூரியில் பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் சுவாமி விபுலானந்தரின் திருவுருவச்சிலை ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இராமகிருஷ்ணமிஷன் சுவாமிகள் ஆத்மகனானந்தாஜீ அவர்களாலும் ஜீவானந்தாஜீ அவர்களாலும் இச்சிலை திறந்துவைக்கப்பட்டது. இச்சிலை திறப்பு வைபவத்திலிருந்து கல்லூரிக்கும் இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்குமிடையேயான தொடர்புகளும் நெருக்கமடைந்து வந்தன. இராமகிருஷ்ணமிஷன் சுவாமிகள் பலரும் கல்லூரிக்கு அடிக்கடி வந்து போயினர்.

இந்துக்கல்லூரியும், ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா வித்தியாலயமும் இராமகிருஷ்ண மிஷனின் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தாலும், 1961ம் ஆண்டில் மிஷனரிப் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் -சுவீகரத்தபோது இந்தப் பாடசாலைகளைத் தனித்தனியான இரு பாடசாலைகளாகவே இராமகிருஷ்ண மிஷன் அரசாங்கத்திற்குக் கையளித்தது. ஒரே

கொடியையும், நிறத்தையும் இலச்சினையையும், கீதத்தையும் கொண்டு சகோதரப் பாடசாலைகளாக அருகருகே இருந்து இந்த இரு பாடசாலைகளும் கல்விப்பணி புரிந்து கொண்டிருந்தன. ஆரம்ப, இடைநிலை, உயர்நிலை மட்டக் கல்விக்கு மாவட்டத்தின் முன்னணிப் பாடசாலைகளாக இவை மிளிர்ந்தன.

தேசிய பாடசாலை

இந்துக்கல்லூரியும் ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா வித்தியாலமும் 1993ம் ஆண்டில் ஒரே பாடசாலையாக இராமகிருஷ்ணசங்க ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி என்ற பெயரில் தேசிய பாடசாலை என்ற அந்தஸ்தையும் பெற்று இணைந்து கொண்டன. இவ்விரு பாடசாலைகளினதும் இணைப்பையும் திருக்கோணமலையின் கல்விச் சமூகம் பெரிதும் வரவேற்றது. ஏற்கனவே மாவட்டத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றிக் கொண்டிருந்த இந்துக்கல்லூரியும் ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா வித்தியாலமும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு ஆரம்ப, இடைநிலை, உயர்தரக் கல்விக்காக மாவட்டத்தில் ஒரு பெரிய வலுவான கல்வி நிறுவனமாக உருவாகியமை காலத்தின் தேவையாக அமைந்திருந்தது எனலாம். திருக்கோணமலை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை முதலாவதாகவும், கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை இரண்டாவதாகவும் தேசிய பாடசாலையாகிய பெருமை இக்கல்லூரிக்கு உண்டு. தேசிய ரீதியாக தேசிய பாடசாலை வரிசையில் நாற்பதாவது இடத்தில் பாடசாலை உள்ளது.

1990ம் ஆண்டிலிருந்து 2004ம் ஆண்டுவரை திரு.சி.தண்டாயுதபாணி அவர்கள் இக்கல்லூரியின் அதிபராக கடமையாற்றியுள்ளார். மிக நீண்டகாலம் இக்கல்லூரியில் அதிபராகப் பணிபுரிந்தவராக இவர் காணப்படுகின்றார்.

இவரது காலத்தில் நவீன கல்விப்போக்குகளுக்கும் மாற்றங்களும் ஈடுகொடுக்கக் கூடியதாக இக்கல்லூரியின் முகாமைத்துவக் கட்டொழுங்கு மாற்றப்பட்டது. சமூகத்தை நோக்கி இக்கல்லூரி முழுமையாகத் திறந்து விடப்பட்டது. என்று சொல்லத்தக்க வகையில் கமுகத்தொடர்புகள் அதிகரித்தன. பழைய மாணவர் சங்கம் புத்துயிர் பெற்றது. கல்லூரியின் அபிவிருத்திக்கு துணையாக சகல பழைய மாணவர்களும் திரண்டனர். பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்

கல்லூரியின் பல்வேறு விதமான வளர்ச்சிகளையும் நோக்கி திட்டமிட்டு பணியாற்றியது. கல்லூரிக்கான நண்பர்களும் நலன் விரும்பிகளும் பெருகினர். இதன் காரணமாக 1990 களில் நிதானமானதும், வலுவானதுமான வளர்ச்சிப்படிக்களை கல்லூரி தாண்டிச் சென்று கொண்டிருந்தது. வடகிழக்கு மாகாணத்தின் சிறந்த சமூகத்தொடர்புள்ள பாடசாலையாக இக்கல்லூரி தெரிவு செய்யப்பட்டு பாராட்டு பெற்றது.

பௌதீக வசதிகள் விருத்தியடைந்து சென்றன. புதிய வகுப்பறை மாடிக் கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1997இல் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு நிறைவையொட்டி பழைய மாணவர் சங்கத்தினர் கணினிக் கூடம் ஒன்றை கல்லூரிக்கு உருவாக்கி அளித்தனர். ஒரு கோடி ரூபா செலவில் உருவாக்கப்பட்ட கேட்போர் கூடம், நூலகம் நிருவாகத் தொகுதி என்பவை அடங்கிய புதிய கண்கவர் கட்டிடம் 2000ம் ஆண்டில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமி ஆத்மகனானந்தா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

வெளிநாடுகளிலுள்ள பழைய மாணவர்கள் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொள்ளத் தொடங்கினர். 2002 இல் கனடாவிலும், 2003 இல் ஐக்கிய இராச்சியத்திலும் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் தாபிக்கப்பட்டன. 2004ம் ஆண்டில் ஐக்கிய இராச்சிய பழைய மாணவர் சங்க நிதியுதவியுடன் 10 இலட்சம் ரூபா செலவில் கட்டிட செலிப்புவ சாதனை அறை (Audio Visual Room) ஒன்று கல்லூரியில் அமைக்கப்பட்டது. வசதியற்ற மாணவர்களின் கல்விக்கு உதவுவதற்காக கனடா பழைய மாணவர் சங்கம் 2003 இல் டாக்டர் ஞானி கல்வி நிதியத்தை தாபித்து மாணவர்களுக்கு புலமைப் பரிசில்களை வழங்கியது. இவ்வாண்டில் 2017 பிரான்ஸ் நாட்டிலும், சுவிஸ் நாட்டிலும் பழைய மாணவர் சங்கக்கிளைகள் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்லூரிக்கு முன்பாக உள்ள பொது முற்றவெளி மைதானத்தில் கல்லூரியின் விளையாட்டுத் தேவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த மைதானத்தை பயன்படுத்துவது தொடர்பாக நீண்டகாலமாக நிலவிவந்த பிரச்சனைகளுக்கு 2000ம் ஆண்டு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. மாவட்டத்தின் அரசு உயர்மட்டத் தலையீடுகள், நெருக்குதல்களக்கிடையிலும் கல்லூரிச் சமூகம் உறுதியாகவும் துணிவோடும் நின்று கல்லூரிக்கான மைதானக் காணியை

எல்லையிட்டு வேலியிட்டு தனதாக்கிக் கொண்டது. இம்மைதானத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் பணிகள் கல்லூரி நிர்வாகத்தால் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது.

பொதுப்பரீட்சைகளின் பெறுபேறுகளில் மாவட்ட, மாகாண நிலைகளில் கல்லூரி முன்னணி நிலையை தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்கின்றது. சில சந்தர்ப்பங்களில் தேசிய மட்டத்திலும் முதன்மை நிலைகளை பெற்றுக் கொள்கின்றது. பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதி பெறுவோர் தொகை அதிகரித்துச் செல்கின்றது. பொறியல், மருத்துவம், உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளிலும் மாவட்டத்திற்குரிய அனுமதிப் பங்கின் பெரும் பகுதியை இக்கல்லூரி மாணவர்களே பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

மாணவர்களது ஆன்மீக விருத்தியில் இக்கல்லூரி அக்கறை செலுத்துகின்றது. இந்து சமய கலாசார நடைமுறைகளில் மாணவர்களைப் பக்குவப்படுத்துவம் நோக்கமாக 1997ம் ஆண்டில் கல்லூரியில் அழகான சித்தி விநாயகர் கோவில் ஒன்று கட்டப்பட்டது. மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், நலன்விரும்பிகள் ஆகியோரது முயற்சியினால் ஆறு இலட்சம் ரூபா செலவில் இக்கோயில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இக்கோவிலில் நாளாந்தம், வெள்ளிக்கிழமை, நவராத்திரி விசேட பூஜைகள் கிரமமாக நடைபெறுகின்றன. இக்கல்லூரி அடிப்படையில் ஒரு இந்துப் பாடசாலையாக விளங்கினாலும் இங்கு கல்விபயிலும் ஏனைய சமயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களது சமய அநுட்டானங்களுக்கும் இடமளித்து சகலரையும் அரவணைத்துச் செல்கின்றது.

மட்டகளப்பில் அமைந்துள்ள இராமகிருஷ்ண மிஷன் சிவானந்தா வித்தியாலயத்துடன் வருடாந்த நிகழ்வாக மாபெரும் கிரிக்கட் போட்டி 1993ம் ஆண்டிலிருந்து நடைபெற்று வருகின்றது. ஒன்றுவிட்டு ஒரு வருடமாக மட்டகளப்பிலும், திருக்கோணமலையிலும் மாறி மாறி இப்போட்டி நடைபெற்று வருகின்றது. சகோதரப் பாடசாலைகளுடன் நட்புறவைப் பேணுதல் கல்லூரியின் விருப்புக்குரிய ஒரு நடவடிக்கையாகும்.

அதிபர் திரு.சி.தண்டாயுதபாணி அவர்களது காலத்திற்குப் பின்னர் திரு.மா.இராசரெத்தினம் அவர்களும், திரு.இ.புவனேந்திரன் அவர்களும் கல்லூரியின் அதிபர்களாக சிறப்பாகக் கடமையாற்றினர். இவர்களது காலத்தில் கல்லூரி தனது பன்முகப் பரிமானத்தை விரிவாக்கிச் சென்றதனைக் காணமுடிகின்றது.

ஆரம்பப்பிரிவு வளாகம், மாணவர் விடுதி என்பவற்றை அமைப்பதற்காக தனியார் காணி ஒன்றை கல்வியமைச்சின் மூலமாக சுவீகரிப்பதற்காக கல்லூரி நிருவாகம் நீண்டகாலமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்தது. திரு.மா.இராசரெத்தினம் அவர்களே இம்முயற்சியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார். மின்சார நிலைய வீதியில் அமைந்துள்ள 168 பேர்ச் விஸ்தீரணமுள்ள காணி அரசாங்கத்தால் சுவீகரிக்கப்பட்டு 2000ம் ஆண்டில் கல்லூரிக்கு கையளிக்கப்பட்டது. பின்னர் இக்காணியில் ஆரம்பப் பிரிவுக்கான கட்டடம் அமைக்கப்பட்டு 2010ம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பப்பிரிவு இங்கு இயங்கத் தொடங்கியது. பழைய மாணவர்களின் நிதிப்பங்களிப்புடன் பார்வையாளர் அரங்கு ஒன்றை கல்லூரி மைதானத்தில் நிர்மானிக்கும் பணியும் இவரது காலத்திலேயே நடைபெற்றது.

திரு.இ.புவனேந்திரன் அவர்களது காலத்தில் ஆரம்பப்பிரிவு வளாகத்தில் அலுவலகம், ஆசிரியர் விடுதி என்பன புதிதாக அமைக்கப்பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது. இவர் கல்லூரியின் ஆரம்பப் பிரிவை ஒழுங்கமைப்பதிலும், கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளை செழுமைப்படுத்துவதிலும் கரிசனையுடன் ஈடுபட்டராவார். அத்துடன் கல்லூரியின் நூற்றாண்டையொட்டி 1998ல் பழைய மாணவர் சங்கத்தால் அமைத்துத் தரப்பட்ட தகவல் தொழில்நுட்பப்பிரிவின் மூலம் மாணவர்களின் தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவை மேம்படுத்துவதற்கான செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்தவர்.

தற்போதைய அதிபர் திரு.செ.பத்மசீலன் அவர்களின் தலைமையில் கல்லூரியின் கலைத்திட்ட, இணைக்கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகள் செவ்வையாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. பொதுப்பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் சிறந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெறும் மாணவர்களின் தொகை அதிகரித்துச் செல்வதுடன் தகைமை (Merit) அடிப்படையில் அனுமதி பெறும் மாணவர் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துச் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. மாணவர்களின் பல்வேறு ஆற்றல்களையும், ஆளுமையினையும் வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் 24 மன்றங்கள் கல்லூரியில் செயற்படுகின்றன. 2016, 2017ம் ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் நடைபெற்ற சர்வதேச கணிதப் போட்டியில் கல்லூரி மாணவர் குழுவினர் பங்குபற்றி தங்கம், வெள்ளி பதக்கங்களைப் பெற்று கல்லூரிக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளனர். தலைநகர்

கொழும்பிலும், சுவிஸ், ஜேர்மன் ஆகிய வெளிநாடுகளிலும் பழைய மாணவர் சங்கக் கிளைகளை அமைப்பில் இவர் பெரும் பங்காற்றியிருக்கின்றார்.

இந்தக்கல்லூரியில் கடமையாற்றிய அதிபர்களில் ஓரிருவரைத் தவிர மற்றைய எல்லோரும் இதே கல்லூரியில் ஆசிரியராக, பிரதி அதிபராக கடமையாற்றிய அனுபவத்துடன் அதிபர்களாக வந்தவர்களே. வெளியிலிருந்து புதிதாக வந்தவர்கள் அல்லர். சுவாமி விபுலானந்தரிலிருந்து இப்பொழுது வரை ஒழுங்கைக் காணமுடியும். இன்று இக்கல்லூரி 2100 மாணவர்களையும் 104 ஆசிரியர்களையும் 10 கல்விசாரா ஊழியர்களையும் கொண்டு மாவட்டத்திலும், மாகாணத்திலும் ஒரு பெரிய கல்வி நிறுவனமாக விளங்குகின்றது. கல்வி, ஒழுக்கம், தூய்மை என்ற மகுட வாக்கியத்துடன் நவீன உலகை நம்பிக்கையுடன் எதிர்கொள்ளக்கூடிய, சமய சமூக விழுமியங்களை மதித்து நடக்கக் கூடிய பொறுப்புள்ள பிரஜைகளாக மாணவர்களை வளர்த்தெடுக்கும் பணியினை கல்லூரி கரிசனையுடன் ஆற்றி வருகின்றது.

சுவாமி விபுலானந்தரின் வருகையுடன் இராமகிருஷ்ண பராமபரியம் இக்கல்லூரியில் விதைக்கப்பட்டது. சுவாமி விபுலானந்தரின் ஆளுகையின் வீச்சு இன்றளவும் இக்கல்லூரியில் நிலைத்திருக்கின்றது. சுவாமிகளின் காலத்திற்குப் பின்பு கல்லூரியின் பரிமாணத்தில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. நவீன கலைத்திட்ட ஒழுங்குகளும், பௌதிகவளங்களும் பெருகிவிட்டன. ஆயினும் அவரது ஆன்மீக விதைப்பு கல்லூரியின் இன்றைய வெற்றிகளுக்கும், பெருமைகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது என்ற உண்மையை நாம் மறந்துவிடலாகாது. அவரைத் தொடர்ந்து மிஷன் சுவாமிகள் பலரது காலடிப்பட்ட புண்ணிய பூமியாக இந்துக்கல்லூரி துலங்குகின்றது.

இக்கல்லூரியின் தாபகர்களையும், வளர்த்தெடுத்த அதிபர்களையும், ஆசான்களையும் இக்கல்லூரியின் சமூகம் என்றும் மறக்காது நினைவில் வைத்திருக்கும். உன்னதமான சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பணியில் திருக்கோணமலை இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி தொடர்ந்து நடைபோடும்.

கற்பதற்கு அடிகளாரிடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவை

கல்விக்கும், தமிழுக்கும் கலை வளர்ச்சிக்கும், சமயத்திற்கும் அறிவியல் சார் ஆய்வுதந்து கல்விச் செல்வத்தை தன் வாழ்நாளில் ஆதாரமாகக் கொண்டு கற்றலுக்கும், கற்பித்தலுக்கும் ஏனைய கல்விப் பணிக்கும் விடாமுயற்சிக்கும் முன் உதாரணமாக வாழ்ந்து காட்டிய மகான் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் பிறந்ததினம் 27.03.1892 ஆகும். இவ்வருடம் 125வது பிறந்த தின விழாவை உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் உள்ளவர்கள் விழா எடுத்தும் மலர் வெளியீடு செய்தும் சிறப்பித்துவருகின்றனர். அடிகளாரின் சிந்தனைகளும், கருத்துக்களும், கட்டுரைகளும், கவிதைகளும், தியாகமும் செயற்திறனும் மிக்க வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களும் கற்றலின் முக்கியத்துவத்தையும் அதனால் சமூகத்திற்கு ஆற்றக்கூடிய பணிகளையும், தளர்வின்றி நம்பிக்கையுடன் முயற்சியை மேற்கொள்வதற்கான உத்வேகத்தையும், இன்றைய இளம் தலைமுறையினருக்கு அவர்கள் மனம் கொள்ளத்தக்கதாக வழங்க வேண்டும் என்பதே இந் நிகழ்வுகளின் நோக்கமாகும்.

அடிகளார் அவதரித்து 125வருடங்களும் அமரத்துவம் அடைந்து (19.07.1947) 70 வருடங்களும் நிறைவடைந்துள்ள இன்றைய நிலையிலும் அவரது சிந்தனைகள் செயல்கள் கல்விச் சேவைகள் ஆய்வுரைகள், கருத்துரைகள் கட்டுரைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக வெளிக்கொணரும் ஒரே நூலாக எந்த நூலும் வெளிவரவில்லை என்ற குறைபாடும் ஆர்வலர் மத்தியில் உள்ளது. இருப்பினும் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாவுடனும் 125வது ஆண்டு விழாவுடனும் இக்குறையை ஓரளவேனும் நிவர்த்திக்கக் கூடிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது மகிழ்வுக்குரியதாகும்.

அடிகளாரின் சிந்தனைகளையும் சேவைகளையும் கற்றறிந்து கொள்ளும் சிறார்களும் ஆர்வலர்களும், அடிகளார் பற்றி அறிந்து கொள்வதுடன் நின்றுவிடாது காலத்தின் தேவைக்கும் சூழ்நிலைக்கும்

ஏற்ப சமூகத்திற்குத் தேவையானவற்றை இனங்கண்டு, அடிகளார் கல்விக்கும் முத்தமிழுக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்து ஆற்றி சேவையின் பயனை தளர்வின்றி உயர்வடையச் செய்வதற்கான தம் துறை சார்ந்த முயற்சிகளிலேனும் புலமை கொண்டு புதுமை படைக்க முயற்சிப்பது காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

அடிகளாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களையும், சிந்தனைபற்றி உரைகளையும், கட்டுரைகளையும் இயலுமானவரை அறிந்திருப்பது எம்முயற்சிக்குத் தேவையானவற்றைத் தெளிந்து கொள்வதாகவும் முயற்சியைத் தொடர்வதற்கான வழிகாட்டலாகவும் அமையும். எவ்வகையான முயற்சிக்கும் கல்வியே ஆதாரம் என்பதை எடுத்தியம்பும் அடிகளாரின் வாக்கிற்கு அமைய அவரது இளமைக்கால கல்விபற்றி சில குறிப்புக்களை இங்கு நோக்குதல் பொருத்தமாகும்.

ஈழத்திருநாட்டின் கிழக்குமாகாணத்தில் காரைதீவில் பிறந்த மயில்வாகனனார் தனது வாழ்க்கைக் காலத்தில் பெற்றுக் கொண்ட பதவிகள், ஆற்றிய பணிகள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் என்பவற்றைப் பட்டியலிடுதல் இலகுவானதன்று இருப்பினும் இவற்றின் பயனாகவே அடிகளார் ஆசிரியர் அதிபர், கல்வி நிர்வாகி, பத்திரிகை ஆசிரியர், பன்மொழிப் புலமையாளர், மொழி பெயர்ப்பாளர், கவிஞர், யாழ்நூல் தந்த இசை அறிவியலாளர், பண்டிதர், கல்வியியலாளர், முத்தமிழ்வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர் என் பன்முக வடிவங்களில் காட்சி தந்தார். இவை அனைத்திற்கும் கல்வியே ஆதாரமாகிற்று.

“என்னை எனது தகப்பனார் படிப்பித்தது ஜீனியர் பரீட்சை வரையில்தான் அதன்பின்பு எனது சொந்த முயற்சியாலும் ஆண்டவர் அனுக்கிரகத்தாலும் அறிவாளிகள் மதிக்கத்தக்க கல்வி நிலை அடைந்தேன்” என அடிகளார் தனது குறிப்பில் காட்டியுள்ளதிலிருந்து சுயமுயற்சிக்கும், கல்வியில் நாம் காட்டவேண்டிய ஆர்வத்திற்கும் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஐந்தாவது வயதில் எழுத்தறிவிக்கப் பெற்ற மயில்வாகனனார் பத்து வயது வரையிலும் தமிழ்ப்பாடசாலையிலேயே கல்வி

கற்றுள்ளார். இக்காலத்தில் வட மொழியையும் ஆங்கிலத்தையும் வீட்டில்கற்றுள்ளார் எனும் போது பிறமொழிகளையும் கற்கும் ஆர்வம் இளவதிலேயே உருவானதால் பின்னர் அவர் தமிழ், ஆங்கிலம், மலத்தின், கிரேக்கம், வங்காளம், பாளி, சிங்களம், அரபு ஆகிய மொழிகளைத் தெரிந்த பன் மொழி அறிவாளனாக விளங்கினார். இது அவருக்கு பல்வேறு மொழிகளிலுள்ள புத்தகங்களிலிருந்தும் அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பாயிற்று நம் நாட்டில் கல்வி கற்கும் சிறார்களும் இளம்பராயத்திலேயே மும் மொழிப்புலமையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையையும் அதன் நன்மையையும் உணரப்பட்டுள்ளமையை நாம் காண்கிறோம்.

பன்னிரண்டு வயதுப் பருவத்திலேயே திருக்குறள் நன்னூல், சூடாமலை, பாரதம் ஆகியவற்றைக் கற்றுக் தேறியதுடன் கற்றோர்வியக்கும் வகையில் செய்யுட்களையும் படைத்துள்ளமை, இளம் பராயத்திலேயே வாசித்துக் கிரகிக்கும் ஆற்றலுக்கு நாம் கொடுக்கவேண்டிய முக்கியத்துவத்தினைக் காட்டுகின்றது. சுயகற்றலுக்கும் வாசிக்கும் திறன் இன்றியமையாதாகின்றது.

இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்ற முது மொழிக்கினங்க மயில்வாகனனார் சிறுவயதிலிருந்தே பாடசாலைக் கல்விக்கு மேலாக புத்தகங்களை விரும்பி வாசிப்பதிலும் இலக்கண விதி முறைகளைக் கற்று கவிதைகள் கட்டுரைகள் என ஆக்கங்களைச் செய்வதிலும் காட்டிய ஆர்வம் தொடர்ந்து வந்த வாழ்க்கைக் காலத்தில் அடிகளார் ஆற்றிய கல்விப்பணிக்கும், ஆய்வுகளுக்கும் பத்திரிகை ஆசிரிய பணிகளுக்கும் அத்திவாரமாக அமைந்தது என அவரே வெளிப்படுத்தியுள்ளதை காண்கிறோம்.

இன்றைய நம் இளம் சமூகத்தினர் மத்தியில் குறைந்துவரும் வாசிப்புப் பழக்கமானது நாளாந்த தினசரிகளில் சுட்டிக்காட்டப் படுவதாகவும், தேசிய சர்வதேச மட்டத்தில் இதற்கான தினம், வாரம், மாதம் என வாசிப்பை ஊக்கப்படுத்துவதற்கான காலங்கள் நிர்ணயிக் கப்பட்டு அதற்கான செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதையும் காண்கின்றோம் இவை அனைத்தும் வாசிப்பின்

முக்கியத்துவத்தினையும் அப்பழக்கம் அருகிவருவதால் ஏற்படக் கூடிய பாதக விளைவையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. மயில் வாகனனாரின் இளம் பராய வழிகாட்டலுக்கு அமைய எம் சிறார்களுக்கு வாசிப்பில் விரும்பி ஈடுபடும் நிலைமையை ஏற்படுத்துவதன் அவசியம் இன்று உணரப்படுகின்றது.

மயில் வாகனனாரின் கல்வித்திறமையும், அறிவு தேடலில் உள்ள ஆர்வமும் ஒழுக்கத்துடனான தன்னடக்கமும் ஆசிரியர்களை அவரின்மீது அன்பு செலுத்த வைத்தது. இதனால் ஓய்வு நேரங்களிலும் ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலைப் பெற்று கல்வியில் மேலும் மேன்மை பெற வாய்ப்புக்கிட்டியது இதன் விளைவாக தனது பதினநான்காவது வயதில் கேம்பிரிட்ஜ் ஜூனியர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததுடன் பதினாறாவது வயதில் கேம்பிரிட்ஜ் சீனியர் பரீட்சையில் முதல் மாணவராக சித்தியெய்தி தான் அப்பரீட்சைக்குக் கற்றுத் தேறிய மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரியிலேயே தனது பதினேழாவது வயதில் தனக்கான முதற் பதவியாகவும் அவரது கல்விப் பணிக்கு ஆரம்பமாக அமைந்ததுமான ஆசிரிய பதவியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

மாணவர்கள் தங்களின் ஒழுக்கம், திறமை, கற்றலில் வெளிப்படுத்தும் ஆர்வம் காரணமாக ஆசிரியர்களின் அன்புக்கும் ஆசிக்கும் உரியவர்களாக இருப்பது அவர்கள் கல்வியில் சிறந்த முன்னேறுவதற்கு உந்து சக்தியாக அமையும் என்பதற்கு மயில்வாகனனாரின் மாணவப் பருவம் வழிகாட்டலைக் காட்டி நிற்கின்றது.

கல்விக்கு காலமும் எல்லையும் இல்லை கல்வி வாழ்நாள் முழுவதும் நீடித்ததாக அமைய வேண்டும் எனும் அடிகளாரின் சிந்தனைக்கு அமைவாக ஆசிரியராக பதவியேற்ற பின்னரும் மயில்வாகனனார் கற்றுக்கொண்ட கல்வியும் பெற்றுக்கொண்ட பட்டங்களும் சான்றாக அமைகின்றன.

கொழும்பு அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரியில் பயிற்சிக்கான பரீட்சையில் தெரிவாகிப் பயிற்சி பெற்றமை.

விஞ்ஞானம் கணிதம் ஆகியவற்றில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வம் காரணமாக கொழும்பு அரசினர் பொறியியல் கல்லூரியில் விஞ்ஞான டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றமை

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி பெற்று இலங்கையின் முதற்பண்டிதர் என்ற சிறப்பினைப் பெற்றமை.

இலண்டன் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான (B.Sc) பட்டம் பெற்றமை.

இப்பட்டங்களை எல்லாம் அன்றைய கற்றுலுக்கான வாய்ப்புக்கள் குறைந்த சூழ்நிலையிலும் தொடர்ச்சியாகப் பெற்றுக் கொண்டமை அவர் தொடர்ச்சியான கல்வியில் காட்டிய ஈடுபாட்டை எமக்கு முன்னுதாரணமாகக் காட்டுகின்றது.

இவை மட்டுமன்றி ஆசிரியராகவும், பட்ட தாரியாகவும் இருந்த காலங்களிலும் அறிஞர்களையும் வித்துவான்களையும் விடுமுறைகாலங்களில் நாடிச் சென்று இலக்கண இலக்கியங்களையும், வடமொழியையும் மேலும் கற்றுக்கொண்டார். பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில் இசைத் தமிழ் ஆய்வுக்கு சங்கீத அறிவு தேவைப்பட்ட போது தான் இசைக்கல்லூரியில் மேற்பார்வையாளர் பொறுப்பில் இருந்து கொண்டும் அப்போது இசைக் கல்லூரியின் ஆசிரியராக இருந்த சங்கீத கலாநிதி க.பொன்னையாப்பிள்ளையிடம் சங்கீத அமைப்பினை கேட்டறிந்து கொண்டார். இந் நிகழ்வு “எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” - எனும் வள்ளுவர் வாக்குக்கு இணங்க யாரிடம் உரிய அறிவைப் பெறமுடியுமோ அவரிடமிருந்து அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதற்கு வழிகாட்டலாக அமைகின்றது.

அடிகளார் எந்தக் காலத்திலும் எந்தப்பதவியையும் தானாகச் சென்று கேட்டுப் பெற்றதாக சான்றெதுவும் இல்லை. மாறாக அவர்வகித்த பதவிகள் பணிகள்யாவும் அவரை தேடிவந்தவையாகும். இங்கேயும் அடிகளாரின் திறன் மதிக்கப்பட்டமைக்கு அவரது உயர்வான கல்வியறிவும், ஒப்படைக்கும் பணிகள் அனைவராலும்

பாராட்டும் வண்ணம் நிறை வேற்றப்படும் அவரது திறனுமே காரணமாயிற்று.

ஏற்ற பொறுப்புக்களைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றும் கருமத்தினாலும் அடிகளார் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலுடன் தொடர்ந்து இணைந்து வாழ்ந்து வந்துள்ளார். இப்பணிகளில் சிலவற்றை குறிப்பிடல் பொருந்தும்.

1. திருப்பாதிரிப் புலியூர் ஞானியர்மட ஆண்டு விழாவுக்கு தலைமை வகித்தல்.
2. மேனாட்டுக் காவியஸ்கறை மொழிபெயர்த்தல்
3. மதுரை தமிழ் சங்கத்தின் அழைப்பில் “நாடகத்தமிழ்” சொற் பொழிவு
4. மதங்க சூளாமணி வெளியீடு
5. கிழக்கிலங்கையின் இராமகிருஷ்ண மடத்தினரின் பாடசாலைகளை நிர்வகிக்கும் முகாமையாளர் பொறுப்பேற்றல்.
6. திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரியின் அதிபர் பொறுப்பேற்றல்
7. உ.வே.சுவாமிநாதையருக்கு பொற்கிழி வழங்கும் நிகழ்வில் ஈழநாட்டு அறிஞர் சார்பில் உரையாற்றல்.
8. சிதம்பரத்தில் பல்கலைக்கழகம் அமைக வேண்டும் என்பதை ஆணைக்குழு முன் ஆதாரப்படுத்தி சிறந்த கல்விமானாக வெளிப்படுத்தப்பட்டமை.
9. முதற் தமிழ் பேராசிரியராக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பதவி யேற்றல்
10. கரந்தை தமிழ் சாய்க ஆண்டு விழாவுக்கு தலைமை வகித்தல்
11. சைவசித்தாந்த மகா சமாயத்தின் மகாநாட்டிற்கு தலைமை யேற்றல்
12. கலைச் சொல்லாக மகா நாட்டுக்குத் தலைமையேற்றல்
13. திபெத் சென்று பௌத்தத்தத்துவம் நடைமுறைகளை அறிதல்
14. ‘கலைச் சொற்கள்’ அகராதி நூல் வெளியீடு

15. இராமகிருஷ்ண சங்க 'பிரபுத்த பாரத' ஆங்கில சஞ்சிகை ஆசிரியர்
16. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் பேராசிரியர்
17. யாழ்நூல் அரங்கேற்றல்.

இப்பணிகள் அனைத்துமே அடிகளாரின் வாழ்நாள் முழுவதுமான கல்வியின் ஆதாரங்களாக அமைந்தவையாகும். நாமும் கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களையும், பணிகளையும் முறையாகப் பயன்படுத்தி அதன் வழியாக தொடர்ந்து கற்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஞாபக சக்தியானது முக்கியமானது என்பதும் ஞாபக சக்தியை வளர்ப்பதில் மனனம் செய்யும் முறை பங் காற்றுக்கின்றது. என்பதும் அடிகளாரின் சிந்தனையாகும். அதிலும் சுயமாமக விரும்பி மாணவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும்போதே மனனமானது இலகுவானதாகவும், எதிர்காலத்தில் பயன் தருவதாகவும் அமையும் என்பதிலிருந்து அடிகளார் இளமையில் நூல்களை விருப்புடன் வாசித்துக் கற்றதன் விளைவை பின்னர் தான் ஆற்றிய பணிகளின் போதும் ஆய்வின் போதும் சிறப்பாக அனுபவித்துள்ளதை வெளிப்படுத்துகின்றது. கருத்துச் செறிவுக்கும் பரந்த அறிவுக்கும் அடிகளாரின் தேடலும் வாசிப்பும் ஆய்வு நோக்கில் அமைந்ததே காரணம் எனக் கொள்ளலாம்.

கற்றல் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கு கற்றுத்தந்த அடிகளார் கற்பிக்கும் ஆசிரியரும் கற்பித்தலும் எவ்வாறு அமைதல் சிறப்பாகும் என்பதைக் கற்றுக் கொடுப்பதாக தனது ஆசிரியப் பணியிலும் அதிபர் பணியிலும் கல்விசார் ஆக்கப் பணிகளிலும் நடைமுறையாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நல்லாசிரியருக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதியை இலக்கணம் செய்த நன்னூலினை தன் இளம் பராயத்திலேயே கற்றுத் தேறிய அடிகளார் அதற்கமைவாக தன் ஆசிரியப் பணியை மேற் கொண்டதுடன் நில்லாது ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும் கற்பித்தல் முறையிலும் கற்பிக்கும் விடயத்திலும் உள்ள சந்தேகங்களைக் நீக்கி சிறந்த கற்றல் நடை பெற வழிகாட்டினார்.

கருணை உள்ளமும் கடவுள் நம்பிக்கையும் அச்சமின்றி எடுத்துரைக்கக்கூடிய பரந்த அறிவும் மாணவரின் முயற்சி அளவிற்கேற்ப அவர்களுக்கு பயன்படக்கூடியவராகவும், தனக்கு இடர்வந்த போதிலும் தன் மாணவருக்கு கல்விச் செல்வத்தை வழங்கக் கூடிய கொடையாளியாகவும் நடு நிலை நின்று சந்தேசம் தீர்க்கும் தகுதியுள்ளவராகவும் கற்பிக்கும் வேளையில் புன்னகை பூத்த முகத்திணையுடையவராகவும் ஆசிரியர்கள் இருத்தல் வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக அடிகளாரின் கற்பித்தல் அமைந்திருந்ததாக அவரின் மாணக்கரின் வெளிப்படுத்தல்களிலிருந்து அறியலாம்.

மாணவர்களை மையமாகக் கொண்ட தனது கற்பித்தல் முறையில் சொல்லாக்கத்தை ஊக்குவித்தல், குழுச் செயற்பாடு மூலம் அனைத்து மாணவரும் பயணடையச் செய்தல், போன்ற செயற்பாடுகள் மூலம் மாணவர் பாடத்தை ஆர்வத்துடனும் விருப்பிடனும் கற்றுக் கொள்ளும் முறையைச் கையாண்ட சிறப்பினை அவரது மாணக்கரின் குறிப்புக்கள் வாயிலாக காணக்கிடக்கின்றது. இன்றும் இம்முறை வேண்டப்படுவதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் வலியுறுத்தப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

“குறைகளை அகற்றி உண்மையை நாடிச் செல்லுதல் கற்றல்” எனக் கூறும் அடிகளார் “மாணவர்கள் தங்களுக்கு விளங்காததை விளங்கவில்லை என ஆசிரியருக்குக் கூறத் தயங்கக் கூடாது” என உரைத்துள்ளமை மாணவர் கற்பதைக் கசடறக் கற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடாகும். இன்றும் மாணவரும் ஆசிரியர்களும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய அறிவுரையாக இதனைக் கொள்ளமுடியும்.

அடிகளார் திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் கடமையாற்றி காலத்தில் மாலை வேளைகளில் கல்லூரிக்கும் வித்தியாலயம் வீதியிலிருந்த அவரது வாசஸ்தலத்திற்கும் ஆசிரியர்கள் சென்று தங்களில் கற்பித்தல் தொடர்பான ஐயங்களைப் போக்கிக் கொண்டார்கள் என்பது அடிகளாரின் கற்பித்தல் சிறப்பினை அடையாளப்படுத்துவதாக அமைந்தது,

1939ம் ஆண்டில் கல்முனையில் ஆசிரியர் விடுமுறைக் கழகத்திற்கு தலைமை தாங்கி இலக்கியம் கற்றுணர்தல், கற்பித்தல் தொடர்பாக உரையாற்றி ஆசிரியர்களுக்கு அறிவூட்டி கற்பித்தல் என்பது மா பெரும் சமுதாயப்பணி என்பதை உணர்த்தி உற்சாகப் படுத்தியமை கற்பித்தலுக்கு அவர் எப்போதும் வழிகாட்டியாக இருந்தமையைக் காட்டுகின்றது.

அறிவியல் துறையில் அவருக்கு இருந்த ஆக்கம் அவர் அத்துறையைக் கற்பித்தமுறைகளின் மூலம் அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்த்தது. அறிவியல் என்பது புத்தகத்துள் அடங்குவதல்ல ஆய்வுகூடமே அத்துறையை உய்த்துணர வைக்கின்றது என்பதை பண்டிதர் மயில் வாகனனாராக இருந்த காலத்திலேயே உணர்ந்தது 1920ல் தான் அதிபர் பொறுப்பேற்ற மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் முழுமையான ஒரு ஆய்வுகூடத்தை அமைத்தார். துறவுக்குக் பின்னரும் அடிகளார் பொறுப்பேற்ற திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரி, அவரால் கட்டப்பட்ட மட்/சிவானந்த வித்தியாலயம் ஆகியவற்றிலும் முழுமையான ஆய்வு கூடங்களை அமைத்து அறிவியல் கல்விக்கும் அதன் கற்பித்தல் முறைக்கும் வழிகாட்டினார். இதன் மூலம் நவீனத்துவத்திற் கேற்ப நாமும் மாற வேண்டும். என்ற அடிகளாரது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்தது.

கற்றல் கற்பித்தலுக்கு அடிகளாரிடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவை கைக்கடங்காதவையாக விரிந்து செல்வதையே காணலாம். எனினும் எமக்கு அவசியமானவற்றையேனும் தெரிந்து கற்றல் கற்பித்தலில் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பயணடைவதோடு ஏனையோரும் பயன் பெறமுயற்சிப்பதே அடிகளாரின் தன்னலமற்ற பணிக்கு நாம் பெயும் கைமாறாகும்.

மா.இராசரத்தினம்
முன்னாள் அதிபர்
தி/இ.கி.ச.ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி

The Ramakrishna Mission Hindu College, Trincomalee.

Trincomalee is a place of deep spiritual and historical significance to Ceylon. Tradition, history and mythology have combined to make Trincomalee a centre of Hindu worship and pilgrimage Sri Konesar, the presiding deity of Trincomalee whose greatness has been extolled in the Puranas has received the veneration of the great Hindu. The shrine dedicated to the Great Lord has sanctified in the hymns of Saints Sampanthar and Arunagiri. To the Hindus of Ceylon Trincomalee is sacred soil.

From the dawn of history it held the key to power at Asia. Throughout the centuries the great nations of the world vied with each other for the possession of as magnificent harbour so beautifully placed in the heart of the Indian Ocean the hills and waves of trincomalee have stood in silent witness to many a clash of arms the rise and fall of empires and the conflict of cultures. The atmosphere is replete with a strange admixture of the spiritual and temporal mythology and history western power and eastern calm.

The Hindu College at Trincomalee is symbol of the struggle of a people for the preservation and survival of their cultural and religious traditions, which were threatened in the whirlpool of the historical process. The progress the college has made is not only a vindication of the internal strength of its ideals but also a pointer to the important role it has to play in the new social cultural context of renaissance East

The beginnings of the College can be traced to the late nineties of the last century. When a band of devoted enthusiastic and selfless workers of the Hindu Community in Trincomalee took over from the government, the management of a small and tottering school housed in a humble shed. The spirit of dedication and service shown by this voluntary body of Hindu workers and the self sacrifice of the few teachers who were then employed in the school carried the institution through this period of great trials and perils. It was then only a primary school. In 1922 the

school was registered as an elementary school and was managed by a board of directors consulting of some of the leading Hindu residents of the town

In 1924 the arrival of the late Srimath Swami Vipulananda heralded in the new era in the history of Hindu education in the Eastern Province. The Swami by his profound scholarship. Wide experience and knowledge of the educational problems of the country his religious seal and fervor and his progressive outlook captivated the heart of one and all who came in contact in him. He immediately began to devote his remarkable talents to the task of organizing the remarkable the educational activities of the Ramakrishna Mission in the true spirit of the great ideals of renunciation and service of his order.

The Hindu public of Trincomalee was quick to grasp the helping hand proffered by so eminent a leader. In 1925 the Board of Directors which was then under the Chairmanship of the late Mr Vallipurampilla Mudaliyar decided to handover the management of the school to the Ramakrishna Mission Under the fostering care of the Mission and the wise and personal direction of the swami the school began to expand. The attendance went up the teaching staff increased both in numbers and in quality and more permanent buildings were added. The Hindu public of the town rose to the occasion and contributed their mite to the building up of the institution spacious hall with an impressive frontage, now known as the Kaltappu Mantapam was erected and declared open by the Governor H.E.Sir Herbett Stanley in 1927 Mr.K.Sinnathamby came forward with a handsome endowment of Rs.10000/- In 1932 the college was raised to the Senior Secondary Status. In 1934 an elegant Hall was erected in memory of the late Mr.P.K.Sampanthar by his wife and relatives.

The intervention of the second world war completely arrested the progress of the College during the years 1940-1945 The buildings were taken over by the military and in the wake of the general evacuation it ceased to function for a short while. It was restarted in a small rented house and in 1945 after a period of three years it was able to come back to its own premises. From then it was possible to make headway. Friends and old-boys of the college again rallied round the institution and helped

to reconstruct the broken structure. The old boys association financed the erection of a block of two large classrooms In 1947 Mr. Haradasa donated the library building in the name of his father the late Mr.Noris de Silva.

To meet the growing demend for accommodation the adjoining compound was acquired and a block of 4 class-rooms was erected. The science laboratories were refilled and equipped and in 1952 the status of the college was raised to Grade I.

In 1955 to provide suitable accommodation for the increasing numbers an ambitious building scheme was started and the ground floor of a two storyed building was completed. In the same year Mr.S.Kanapathi Pillai of Nilaveli donated a property carrying an assessed rental value of Rs.1200/- per annum for the use of the college. In the meantime. Mainly due to the efforts of a keen and devoted staff the college has built up a reputation for quiet efficiency and success in the academic and extra moral activities. It will thus be seen that the growth of this institution represents the result of a great co-operative endeavou of a people to preserve the moral and spiritual values which they hold dear and reflects the new outlook in Hinduism expounded by the great Swami Vivekananda the ideal of a men making, and strength growing religion that will be devoted to the service of man as tha visible manifestation of God-head.

Today as a leading Collegiate inistitution in East Ceylon its contribution to the education of youth is a source of pleasure to all who have associated with it. It has yet many wants and limitatious and are immense scope for development and progress lies ahead. The early struggles the chequered history the present position and the future scope of the college bring to ones memory the words of the ancient sage:

“ Sharp as a blade of razor,
The way so hard to find
Yet do not despond Awake Arise
Struggle on and stop not till the goal is reached “

சுவாமி விபுலாநந்தர் சுதந்திரப்பார்வை.

சுவாமி விபுலாநந்தர் என்ற கிழக்கின் ஆன்மீக ஆளுமையின் செயற்கரிய செயல்பற்றி நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் பேசப்படுவதற்கு பலகாரணங்களுண்டு. மொழி, மதம் தவவாழ்வு என்ற அவரின் வாழ்வியலுக்கு அப்பால் அவர் ஒரு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளனாக வாழ்ந்துள்ளார் என்ற விடயம் மறைக்கப்பட்டபார்வையாகவே இதுவரை இருந்துள்ளது.

விபுலாநந்தர் என்ற சாமான்யன் பிறந்த காலம் அன்னிய ஏகாதிபத்தியம் தேசம் அளாவியரீதியில் ஆட்சி புரிந்த காலம். ஈழத்தின் கிழக்குப்பகுதியில் காரைதீவு என்னும் குக்கிராமத்தில் 1892ஆம் ஆண்டு அவதரித்தவேளை ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிக்கு கீழ் கிழக்கின் சமூக சமய பண்பாட்டு இருப்புக்களுக்குபாரிய சவால்கள் நிறைந்த காலமாக இருந்தது.

பாரம்பரியமான ஒரு இந்துக் குடும்பத்தில் அடிகளார் பிறந்த போதிலும் தந்தையார் சாமிதம்பிப்பிள்ளை தாய் கண்ணம்மை தம்பதிகளின் மூத்தபிள்ளையாக அவதரித்த மயில்வாகனார் தனது பள்ளிப் பருவத்தொடக்கத்திலையே காரைதீவிலிருந்த தனியொரு பாடசாலையாகிய கிறிஸ்தவ ஆரம்பப்பாடசாலையில் கல்வியை ஆரம்பித்தார்.

இந்த ஆரம்பம் அவருக்கு இரண்டுவிடங்களை உணர்த்தியது. ஒன்று இந்துமத்திற்கு நேரவிருக்கும் கெடுமானங்களிலிரந்தும் சவால்களிலிருந்தும் அதை மீட்டெக்கவேண்டு மென்ற. மதப்பற்று. மற்றது ஏகாதிபத்தியகெடு பிடிகளினால் தேசிய உணர்வுகளும் பற்றுக்களும் அழிந்து போகும் நிலையில் தேசிய உணர்வு. முனைப்பு என்பவற்றை உண்டாக்க வேண்டும் மென்ற ஆர்வம்

விபுலாநந்த அடிகளை ஒரு துறவியாக நைட்டிகனாகப் பார்ப்பதற்கு அப்பால் ஏகாதிபத்திய எதிர் முனைப்புக் கொண்டவராக

வாழ்ந்தார் என்பது ஆராயப்படாத தோண்டிப்பார்க்கப்படாத ஒரு விடயமாகவே இருந்துள்ளது.

அடிகளார் ஒரு தேசியப்பற்று வீரனாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளனாக எவ்வாறு இருந்துள்ளார் என்பதற்கு அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பதவி வகித்த போது நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துக் காட்டாக கூறலாம்.

அடிகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கடமையாற்றிய காலத்தில் 1932ஆம் ஆண்டு பட்டமளிப்பு விழா நிகழ்வு இடம் பெற்றது. ஆங்கிலேய ஆட்சியின் ஆட்சி அதிகாரங்கள் நடையுடையாவணைகள் மதக்கெடுபிடிகள் மலிந்தகாலமாக இக்காலம் இருந்தவேளையில் அண்ணாமலை நகரிலுள்ள பட்டமளிப்பு விழா மண்டபம் பல வர்ணம் கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு பேராசிரியர் வீட்டின் கூரையிலும் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளரின் கொடி (Union Jack) பறக்க விடப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் அடிகளார் மட்டும் ஆங்கிலவக் கொடியை பறக்க விடாமல் இந்திய சுதந்திரத்துக்காகப் போராடி வந்த காங்கிரஸ் கொடி (தேசியக் கொடியை) துணிகரமாக பறக்க விட்டிருந்தார். அப்பட்ட மளிப்புவிழாக்கு ஆங்கில ஆட்சியாளரின் ஆளுநர், பிரதம விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

ஆளுநர் வருகைக்கு பாதுகாப்பு வழங்க வந்த பொலீஸ் உத்தியோகத்தர்கள் தேசியக் கொடியான காங்கிரஸ் கொடியை இறக்கி விட்டு (Congress Flag) ஆங்கில ஆட்சியாளர்களின் கொடியை ஏற்றும் படி வலியுறுத்தினார்கள் அடிகளாரோ சிறிதளவும் பயங்கொள்ளாமலும் துணிச்சலுடன் தேசியக் கொடியை நான் இறக்க மாட்டேன். அதே வேளை ஆங்கில ஆட்சியாளர் கொடியை ஏற்றவும்மாட்டேன் என வீராப்புடன் நின்றது அவரது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு வாத்தத்தைக் காட்டும் ஒரு துணிகரமான நிகழ்வாகும்.

அடிகளார் தமிழகத்தில் பேராசானாக கடமையாற்றிய காலத்திலும் சரி, ஈழமம் திரும்பி கல்வி மற்றும் மதத்தொண்டு செய்த காலத்திலும் சரி அன்னிய ஆட்சியாளர்களுக்கு அடிபணிந்து வாழும் ஒரு வாழ்க்கை முறைக்கு தன்னை ஆட்படுத்தாமலே வாழ்ந்துள்ளார் என்ற காரணத்தின் பின்னணியிலையே அவர் ஒரு வீரத்துறவியாகப் பார்க்கப்படுகிறார்.

விபுலாநந்தர் ஒரு வேகமுள்ள ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு பாதியாக மிக அடக்கமாக செயற்பட்டார் என்பதற்கு அவர் பாரதி கவிதைகள் மீது கொண்ட, காதல் இதற்கு ஆதாரமாகும். பண்டிதர் மயில்வாகனார் 1922ஆம் ஆண்டு மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண மடத்தைச் சென்றடைந்த போது தேசியப் போராட்டக் கவிஞன் மஹாகவிபாரதியார் காலமாகிய காலம்.

பாரதியின் தீவிரம், சுதேசப் போராட்டம் தாய்நாட்டுப் பற்று என்பவற்றை அக்காலப்பகுதியில் அநேகர் அறிந்திருக்கவில்லை. தமிழ் பேராளர்கள் பற்றாளர்கள் வெறுமனையே பாரதியை ஒரு கவிஞனாக தமிழ்ப்பற்றாளனாக பார்த்தார்களே தவிர அவனது அரசியல் மற்றும் சுதந்திரி வேட்கையை உணராதவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

பாரதியின் கவிதைகளால் கவரப்பட்ட பண்டிதர் மயில்வாகனார் என்று அழைக்கப்பட்ட சுவாமி அவரின் கவிதையில் இருந்த தேசிய சுதந்திரதாகத்தையும் விடுதலை வேட்கையையும் பற்றையும் எடுத்து விளக்கும் வகையில் பல கட்டுரைகளை எழுதினார் பல்வேறு சந்தாப்பங்களில் தனது உடையில் அவர் பாடல்களை கவர்ச்சியுடனும் காரத்துடனும் புகுத்திப்பேசி அவருக்கு ஒரு தேசியத்தரத்தை வழங்க முயற்சித்தார்.

பாரதியை ஒருமகாகவியென விளித்தார் தமிழ் நாட்டுக்கவி சிரேஷ்டர், என அடைமொழி வழங்கி அழைத்தார். ஈழத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பாரதியை மகாகவி என விளித்தது கண்டு ஏற்காத தமிழக அறிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் அடிகளாரை எதிர்த்தார்கள் அவர்களின் எதிர்ப்பை யெல்லாம் மீறி சுவாமியின் தர்க்கரீதியான ஞாயங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, பாரதி ஒருமகாகவி யென்ற அந்தஸ்து அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பண்டிதர் மயில்வாகனார் பாரதியின் சுதந்திரக் கவிதைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் நல்கியதற்கான காரணம் அந்நியர் ஆட்சியிலிருந்து இந்தியா சுதந்திரம் பெறவேண்டும் அதன் அண்டைநாடான தன் தாயகமான ஈழம் சுதந்திரம் பெற வேண்டுமென்ற துறவியான அவரின் சுதந்திரத் தாகமாகும்.

அவர் தாய் மண்ணில் வாழ்ந்த காலத்திலும் சரி, தமிழகத்தில் கடமை புரிந்த வேளையிலும் சரி துறவு, மிஷனரி ஆன்மீக நெறிகளில்

சென்ற வேளையிலும் சரி அவரின் அடிமனதில் உறைந்துகிடந்த விடுதலை வேட்கை ஆளமாக இருந்தது. அந்நிய ஆதிபத்தியக் கொடுமையிலிருந்து தனது தாய் நாடு விடுதலைபெற வேண்டும் தன் தாய்மதமான இந்துமதம் ஏனைய மதங்களுக்கு சமந்ததிரமாக மதிக்கப்பட வேண்டுமாயின் பிறமதங்களிலிருந்து குறிப்பாக மேலைத்தேச ஆதிக்க கெடுபிடிகளிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டுமென்பதில் ஆர்வமாக இருந்த காரணத்தினாலையே, மீண்டும் தாய்மண்ணுக்கு திரும்பிய பண்டிதர் அவர்கள் கல்விச் சேவையிலும் துறவு நெறியிலும், தன்னை ஆழமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இந்துமக்கள் மத்தியில் நிலவியகுறைபாடுகள் அறியாமை மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் மூடநம்பிக்கைகள் மாயாவாதம் முதலியவற்றைத் கண்டிக்கவும் செய்தார். காலத்தின் தேவைகேற்ப சமயம் அறிவியல் அம்சங்களை தன்னகத்தே உள்ளடக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற புது வியாக்கியானத்தை இந்துமதத்துக்கு நல்கியவர் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்கள்.

இன்று மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தை மூடிவிட நினைக்கும் பிறமதங்களின் ஆதிக்க நிலைகள் பற்றி சுவாமி அவர்களின் காலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமாயின் அவரின் சமத்துவமாமன ஞானம் சமரசத்தன்மை துல்லியமாகவே யுணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய விடயமாகும். சுவாமியைப் பொறுத்தவரை அவருக்கு பிறசமயங்கள் எனக் கூறத்தக்கவை எவையும் இருக்கவில்லை. உலகின் பெரும் சமயங்கள் எல்லாவற்றையும் தனது சமயமாகவே கருதினார். ஆன போதிலும் வாள்வலிமையுடனும், படைவலிமையுடனும் மதங்கள் புகுத்தப்படக் கூடாது என்பதில் மிககவனமாக இருந்தவர் பண்டிதர் இந்த தீவிரம் சுவரின் சின்ன வயதிலிருந்தே கருக் கொடை விடயமாகும்.

இயல்பாகவே மட்டக்களப்பு பிரதேசம் சமய சமரசம் நிறைந்து விளங்குவதற்கேற்ற புவியியல் அமைப்பினைக் கொண்டதாகவும் இந்துக்களும் இஸ்லாமியரும் பௌத்தர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் அடுத்தடுத்து நெருக்கமாக கூடிவாழ்கின்ற பெருநிலப்பிரதேசமாக அன்றும் விளங்குகின்றது இன்றும் காணப்படுகிறது.

மிக நீண்டகாலமாகவே மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் இஸ்லாமியரும் இந்துக்களும் அண்டிய கிராமங்களில் இணைந்தும்

பிணைந்தும் வாழ்ந்தவர்களா ஆனால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக நிகழ்த்தப்பட்டு வரும் அசம்பாவிதங்கள் கெடுபிடிகள் இவ்விரு இனத்துக்கும் இடையிலான விரிசலுக்கு காரணமாகிவிட்டது.

அரசியல், மயப்படுத்தப்பட்ட, இனத்துவ தூண்டல்கள் மலிந்து போய்விட்ட இன்றைய சூழ்நிலையில் சுவாமி விபுலாநந்தர் போன்றவர்கள் எவ்வகை அமரசத்தன்மை கொண்டவர்களாக தமது தவவாழ்வையும் சமயத் தொண்டையும் மொழி மற்றும் விழுமியங்களையும் பேணிப்பரப்பி வந்திருக்கிறார்களென்பது ஆச்சரியம் தரும் விடயமாகும்.

சுவாமி வாழ்ந்த காலத்தில் இந்துக்களின் சமய விழாக்களிலும் சடங்குகளிலும் இஸ்லாமியரும் இஸ்லாமியரின் சமயவிழாக்களிலும் சடங்குகளிலும் இந்துக்களும் பங்கு கொண்டு நேசித்த உறவை கட்டிவளர்த்த அமரபோக்குக்கெல்லாம் இப்பொழுது சவால்விடும் தன்மைகள் உருவாகிவிட்டமை கவலைத்தரும் விடயம் சுவாமி இந்த இருபக்க உறவுகளை கட்டிவளர்த்த அதி உயர்ந்த அளவில் உழைத்ததுமாத்திர மன்றி மாணாக்க சமூகத்தையே உருவாக்கித் தந்துள்ளார்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களை ஒருதுறவியாக சமயஞானியாக பேராசிரியராக, கல்விச்சேவையாளனாக, ராமகிருஷ்ண தொண்டனாகப் பார்ப்பதற்கு அப்பால் அவர் ஒரு தேசிய வாதியாக ஏகாதிபத்திய எதிர்நிலை வாதியாக திகழ்ந்தது மாத்திரமன்றி சுதந்திர வேட்கை, தாகம் பற்றுடையவராக இருந்துள்ள நிலமைகள் இன்னும் தேடப்பட வேண்டும் ஆராயப்படவேண்டும் பாரதி கூறியதுபோல்.

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி

இருந்ததும் இந்நாடே - அதன்

முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து

முடிந்ததும் இந்நாடே - அவர்

சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்த்து

சிறந்ததும் இந்நாடே..

தீருமலை நவம்

எனது தேடலில் சுவாமி விபுலானந்தர்

துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின் வையத்து
இறந்தாரை என்னிக்கொண்டது

உலகில் இறந்தவர் என்னிக்கையை கனக்கிட முடியாதது போல உண்மையான பற்றுக்களைத் துறந்த உத்தமர்களின் பெருமையும் அளவிமுடியாதது என்ற வள்ளுவ பெருந்தகையின் வாசகத்துக்கேற்ப தன்னுடைய பற்றுக்களை உண்மையாக துறந்து பிற்காலத்தில் சுவாமி என்ற நாமத்துடன் கிழக்கிலங்கை என முழு தமிழ்மூலகமும் போற்றக்கூடிய மாமேதையாகவும், சர்வகலா வல்லவனாகவும் தரனியியே அவதரித்தார் மயில்வாகனனார் என்ற நாமத்துடன் விபுலானந்தர்

இலங்கையின் கிழ் திசையில் மட்டக்களப்பு மாநகருக்கு தெற்கே சிறிய நகரமாம் கல்முனைக்கு தெற்கே மூன்று மைல் தொலைவில் பசுமைநிறை கிராமமாம் காரைதிவிலே வேளாளர் மரபில் வந்துதித்த சாமித்தம்பி கண்ணமைக்கு பங்குனித் திங்கள் 16ம் நாள் (27.03.1892) மகனாக வந்துதித்தார்.

இளமையில் கல் என்ற இலக்கனத்துடன் ஆரம்பித்து இறக்கும் தருவாய்கூட கற்றுக் கொண்டிருந்த பெருந்தகை வித்தியாரம்பத்தை நல்லரெத்தினம் குருடவிமும் 10 வயதின் பிற்பாடு 1903 ல் கல்முனை மெதடிஸ்த மிஷன் பாசாலையிலும் புனித மிக்கல் கல்லூரியிலும் இடை நிலைக் கல்வியை கற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளை

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல் ஆலயம் பதினையாயிரம் நடல்
பின்னர் உள்ள தர்மங்கள் யாவும் பெயர் விளங்கி ஒளிரசெய்தல்
அன்ன யாவிலும் புன்னியம் கோடி ஆங்கோர் ஏழைக்கு
எழுத்தறிவித்தல்

என்ற முதுமொழிக்கினங்க ஆசிரிய தொழிலை
அறநெறியாகக் கொண்டு தனது 16 வது வயதில் கேம்பிரிஜ்

பரிட்சையில் சித்தியடைந்து புனித மிக்கல் கல்லூரி கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலை ஆகியவற்றில் கல்வி கற்பித்து. 1915 ல் அரசினப் பொறியியல் கல்லூரியில் இணைந்து விஞ்ஞானம் பயின்று கொழும்பு அரசினர் தொழிநுட்பக் கல்லூரியில் இரசாயன ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். 1916 ல் மதுரை தமிழ் சங்கம் நடாத்திய பண்டிதர் பரிட்சையில் சித்தியடைந்து ஈழத்திரு நாட்டின் முதல் தமிழ் பண்டிதராக மகுடம் சூட்டினார். 1917 ல் யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இணைந்து கொண்ட இவர் 1920 ல் லண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய தேர்வில் இளமானிப்பட்டம் பெற்றதை தொடர்ந்து யாழ் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராக பொறுப்பேற்று அங்கு ஆய்வு கூடம் ஒன்றை நிறுவியதனுடாக யாழ் மண்ணில் விஞ்ஞான கல்வியை போதித்து அறிவொளி பரப்பினார். அத்துடன் யாழில் 1921 ல் ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்தி சங்கம் அமைப்பதற்கு முழுமையான பங்களிப்பை வழங்கியதுடன் இச் சங்கத்தினுடாக பல பண்டிதர்களை உருவாக்கவும் வித்திட்டார்.

சுவாமி சர்வானந்தா நமது நாட்டில் வேத பிரசாரம் செய்த காலத்தில் பண்டிதர் மயில்வாகனர் இராம கிருஷ்ண கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டதுடன் சுவாமி சிவானந்தாவுடன் ஏற்பட்ட முதல் சந்திப்பில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் இணைந்து கொண்டார். 1922 ல் சென்னை இராம கிருஷ்ண மடத்தில் பிரமானந்த மகராஜிடம் பிரமச்சரிய தீட்சை பெற்று பிரபோத சைதன்யா எனும் திருநாமத்தை பெற்று சன்னியாசியானார். தொடர்ந்து 1924 ல் சுவாமி சிவானந்தரிடம் சத்தியா தீட்சை பெற்று சுவாமி விபலானந்தர் எனும் புனை நாமத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து

மறை மொழி காட்டிவிடும்

சான்றோர்களின் பெருமையை இந்த உலகில் அழியாமல் பேனிப்பாதுகாப்பது அவர்களால் அருளப்பட்ட நூலாகும் என்ற வள்ளவ பெருந்தகையின் வாசகத்துக்கேற்ப இன்னும் சுவாமியால்

அருளப்பட்ட. நூல்கள் எம்மை விட்டு அகலாமல் உள்ளன. சுவாமி இரண்டு வருடங்கள் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் பயின்ற காலத்தில் இராமகிருஷ்ண விஜயம் என்ற தமிழ் சஞ்சிகைக்கும் வேதாந்த கேசரி என்ற ஆங்கில இதழுக்கும் ஆசிரியராக இருந்து பல அளப்பரிய கட்டுரைகளை வெளியிட்டதுடன் அவை மதங்க குளாமணி எனும் தொகுப்பில் வெளி வந்து கலை உலகிற்கும் பெருமைசேர்த்தது.

முத்தமிழாலும் மூவுலகை தன்பால் ஈர்க்கச் செய்த முத்தமிழ் வித்தகர் மீண்டும் ஈழம் திரும்பி நம் நாட்டில் இராம கிருஷ்ண சங்கம் மேற்கொண்ட. கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு முகாமையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர் அடிகளாரின் பிறப்பிடமாகிய தூய அன்னை சாரதா தேவியின் நினைவாக 1925 ல் சாரதா வித்தியாலயத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். அதே போல் தனது குருவாகிய சிவானந்தரின் பெயரில் மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயத்தையும் ஆரம்பித்தார். பின்னர் அதே முகாமையாளர் பதவியுடன் திருகோணமலை மன்னில் இந்துக்கல்லூரிக்கு வருகை தந்து அதன் வளர்ச்சிக்க பெரும் பங்காற்றிதுடன் 1928 ல் கல்லூரியின் தலைமைப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

1927 ல் கண்டி சைவ மாகாசபை ஏற்பாடு செய்த ஆண்டு விழாவிற்கு தலைமை தாங்கியதுடன் அன்றிகழ்வுக்கு இலங்கைக்கு வருகை தந்த காந்தியடிகளிடமும் நன்மதிப்பைப் பெற்றார். இக் காலத்தில் கிழக்கிலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய பங்காற்றிய வேளை இலங்கை அரசே கிழக்கிலங்கையின் கல்வி நிலமைகளை ஆராய்ந்து அறிக்கை தயாரிக்கும்படி அடிகளாரிடம் பொறுப்பு வழங்கியது.

அடிகளார் 1931 ல் சிதம்பரம் அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு ஈழத்திற்கென்ன முழு தமிழ் உலகிற்குமே பெருமை சேர்த்தார். 1937 ல் இமயமலை மாயாவதி ஆச்சிரமத்தில் தங்கியிருந்தகாலத்தில் பிரபுத்த பார தா எனும் சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்து சில

கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்ட வேளை 1943 ல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

அடிகளார் தமது பிற்பட்ட காலத்தில் ஆய்வுப் பணிக்கு பதவிகள் தடையாக உள்ள காரணத்தால் சகல பதவிகளையும் துறந்து 1947ல் தமிழ் சங்கத்தின் ஆதரவுடன் திருக்கொள்ளம்புதூர் திருக்கோயில் ஆளுடைப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் திருஞானசம்பந்தர் சன்னிதானத்தில் யாழ்நூலை அரங்கேற்றினார். இக்காலப் பகுதியில் சுவாமி நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த வேளை இலங்கை திரும்பிய பின் 19/7/47 கொழும்பில் இறைவனடி எய்தினார்.

அன்னாரின் உடலை விட்டு உயிர் நீங்கினாலும் சரீரமானது பிறந்த பிரதேசத்தின் என்ன முழு தமிழ் உலகத்தின் விருட்சத்துக்கான விதையாக அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டமட்டக்களப்பு சிவானந்தா கல்லூரி முன்றலில் அடக்கம் செய்யப்பட்டு அவ்விடத்தில் அமைக்கப்பட்ட கல்லறையில் அவரால் எடுத்தியம்ப பட்ட கவி வரிகளும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

வெள்ளைநிற மல்லிகையோ வேறெந்தமாமலரோ
வள்ளல் அடியினைக்கு வாய்த்த மலர் எதுவோ
வெள்ளைநிற பூ வுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது

அடிகளார் மன்னுலகை விட்டு நீங்கினாலும் தமிழ் பேசும் நல்லுலகம் வாழும் வரை நினைவிழந்ததில்லை. சுவாமியின் இசைக் கதை வெளிப்படுத்துகையை புரிந்து கொள்வதற்கு இசையறிவு கனிதவறிவு தமிழறிவு ஆகிய மூன்றும் தேவையாம் எனவும் இவற்றை கனித மொழியில் விளக்க முனைந்த அடிகளார் தமிழிசையின் பங்களிப்பு இசைக் கனிதமெ என்று பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு ஐயா புகழாரம் சூட்டினார்.

1933ல் அண்ணாமலையில் நடைபெற்ற பட்டமளிப்பு விழாவிற்கு மேன்மைதங்கிய கவர்னர் சேர்.ஜோசப் பிரட்ரிக் ஸ்ரான்லி வருகை தந்த வேளையில் இந்திய தேசிய கொடியை தன் விட்டில் பறக்க விட்டதன் ஊடான அடிகளாரிடம் உறுதியும் துணிவும் அஞ்சாமையும் வித்தகரிடம் கானப்பட்டதை பேராசிரியர் தில்லைநாதன் ஐயா முழு தமிழ் பேசும் உலகிற்குமே பறை சாற்றினார்.

அடிகளார் அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் பேராசிரியராக கடமையாற்றிய வேளை ஓய்வு நேரங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட ஏழைகளின் சேரிக்கு தனது மானவர்களுடன் சென்று கல்வியை புகட்ட பல்வேறு பகிரத பிரயத்தனங்களில் ஈடுபட்டார். அது மட்டுமல்லாது இலங்கையில் ஏழைச் சிறார்களின் கல்வி மேம்பாடு அடைய வேண்டும் என்பதற்காக பல கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி தனது உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் அர்பணித்து சேவையாற்றினார் என பேராசிரியர் அருணாசலம் எடுத்தியம்பினார்.

1961 ல் அடிகளாரின் சீடன் செல்வநாகம் அவர்கள் இராமகிருஷ்ணவிஜயத்தில் விபுலானந்த வெள்ளம் என்ற கட்டுரை தொகுப்பில் ஊடாக இவ் வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடி ஏனைய இனங்களுக்குள்ளும் நன்மதிப்பை உண்டாக்கியது.

சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் அனைத்து மானவர்களுக்கும் தமிழ் சிங்களம் இஸ்லாம் கிறிஸ்தவம் ஆகிய பாடங்கள் இடம்பெற செய்ததுடன் இன மத மேம்பாட்டிற்கும் அடிகளார் சிந்தித்து அடிகளார் செயற்பட்டார் என பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் ஐயா அவர்கள் கூறிய கருத்தை பிரசுரித்ததன் அடிகளார் திருகோணமலை இராம கிருஷ்ண சங்க கோணஸ்வரா இந்துக் கல்லூரியின் முகாமையாளராக அதிபராக செயற்பட்காலத்தில் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு துணையாக இருந்துள்ளார். இதனால் கேனேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி இவரை நினைவுகூரும் முகமாக கல்லூரியின் உள்ளகத்தில் அவரது உருவச் சிலை 1991ல் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழா மலர் 1966ல் முதல் உள்ளக்கமலம் என்ற நாமத்துடன் வெளிவருவதுடன் பழைய மானவர் சங்கத்தின் ஆண்டு செய்தி

மடலாகிய சாரலானது அடிகளாரின் அற்புத யாழ்நூலில் மருத நிலத்துக்குரிய மருத யாழில் மருத பண்ணிசைகளில் ஒன்றாக கானப்படும் வைகறைக்கும் பன்னிசைக்கும் உரித்தான இசையாகிய சாரல் எனவே நாமம் சூட்டப்பட்டது. இதற்கான நாமத்தை உருவாக்கியவரே எமது கல்லூரியின் ஓய்வு நிலை அதிபர்களில் ஒருவரான திரு.மா.இராசரெத்தனம் ஐயா அவர்கள்.

**வையத்துள் வாழ்வாங்க வாழ்பவன்வான் உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்**

என்ற குறள் மொழியை நிஐமாக்கி சுவாமி என்ற நாமத்துடன் இந்த தலை முறை என்ன தமிழ் பேசும் ஈரெழு தலை முறையும் போற்ற இருக்கும் உத்தம புருசரின் சேவைகளின் நினைவுகளை பகிர்ந்து கொள்ளதில் கல்லூரியின் சார்பிலும் பழைய மானவர் சார்பிலும் பெருநிதம் கொள்கிறேன்.

**நல்லதம்பி குமனன்
பொருளாளர்
பழைய மாணவர்சங்கம்
திருகோனமலை**

தீருமலை மண்ணின் மண் மகுடத்தல் முத்துக்கள் பத்தவர்கள்.....

சண்பாரதிநாதன்

முன்னாள் செயலாளர்

பழைய மாணவர் சங்கம்

தி/ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி

சுவாமி விபுலாநந்தரின் பன்முக புலமையாமுமை எனும் ஆழியில் விளைந்த முத்துக்களாக அடிகளாரின் படைப்புகள் தமிழர்களின் அறவியல் மற்றும் அறிவியலில் பிரகாசமாய் ஒளிவீசிக்கொண்டிருக்கின்றது. சுவாமி அவர்களின் படைப்புகள் தமிழர்களின் கல்வியிலும், சமய கலாசார ஒழுக்கவிழுமியங்களிலும் ஒரு இமாலய வளர்ச்சிப் போக்கினை ஏற்படுத்தியது என்பது நிதர்சனமான உண்மை. துறவி, அறிஞர், கவிஞர் வீரன் எனும் ஒரு கலவையை தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்ந்த ஒரு மகான் சுவாமி விபுலாநந்தர் என்பது உலகறிந்த உண்மை.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் முதல் மாணவர்களுள் சாவகச்சேரியை பிறப்பிடமாக கொண்டிருந்த மா.பீதாம்பரன் எனும் அறிஞரும் ஒருவர். அடிகளாரை தனது மானசீக குருவாக ஏற்று அவருடன் இணைந்து பணிகள் செய்தவர். அறிஞராகவும், கவிஞராகவும் திகழ்ந்த மா.பீதாம்பரன் வித்தியாதிகாரியாகவும், பல பாடசாலைகளின் அதிபராகவும் மிளிர்ந்தவர். தமிழ்நாட்டில் கவிதைப் போட்டியில் கலந்து முதல் பரிசினை வென்ற இவர் “அந்த மரம் ஆலமரம் அழகான நல்ல மரம் எனும் பிள்ளைத் தமிழ்பாட்டினை இயற்றியதன் மூலம் பிள்ளைத்தமிழ் கவிஞன் எனும் பெயரையும் பெற்றிருந்தார். ஒரு சமயம் சுவாமி அவர்கள் திருச்சி வானொலி நிலையத்தில் சொற்பொழிவு ஆற்றிக்கொண்டிருந்தபோது மயக்கமுற்று விழ அருகில் இருந்த பீதாம்பரன் தனது கைகளில் அடிகளாரை ஏந்தி தன் மடியில் தாங்கிவைத்து உதவியவர். சுவாமி மீது

கொண்டிருந்த அளவுக்கதிகமான அபிமானத்தின் விளைவால் தனது இல்லத்திற்கு யாழ் இல்லம் என்றும் தான் பணம் பெறாது நடத்தி வந்த இராப்பள்ளிக்கு விபுலபீதாம்பரன் எனும் நாமத்தையும் சூட்டியிருந்தார்.

இந்த நூலில் திருமலை மண்ணின் மணிமகுடத்தில் முத்துக்கள் பதித்தவர்கள்.....எனும் எனது ஆக்கம் திருமலை மண்ணுக்கு பேரையும், புகழையும் பெருமையினையும் ஈட்டித் தந்தவர்களாகிய இன்னிசையம்பவான்கள் பரமேஸ் கோணேஸ் அவர்களின் மண்ணுக்கு புகழ்சேர்த்த சேவையினை மதித்து நினைவு கூர்ந்து நன்றி கூறுதல்களை கருப்பொருளாக கொண்டு அமைகின்றது.

பேரும் புகழும் பெருமையும் எம்மண்ணில்
சேரும் வண்ணம் சேவை செய்தவர்களை
ஊரும் உறவும் ஒருநாள் ஒன்றுகூடி
கூறும் நன்றிகள் கொடுக்கும் மகிழ்வு கோடியல்லவோ.

மா.பீதாம்பரனின் இளைய இரும்புதல்வர்கள் பரமேஸ் கோணேஸ் என்பது இங்குகுறிப்பிடல் வேண்டும்.

பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றலில் பரமேஸ் பாடல் இயற்றும் ஆற்றலையும், பாடும் திறனையும் கொண்டிருந்தார் இளைய சகோதரன் கோணேஸ் இசையமைக்கும் ஆற்றலினை கொண்டிருந்தார். இவர்கள் இருவரும் இணைந்து முதன் முதலில் திருகோணேஸ்வரர் ஆலயத்தில் தமது கன்னிப் பாடலினை அறங்கேற்றியிருந்தனர். திருகோணமலை எங்கள் நாடு..... எனும் முதல் வரியில் தொடங்கும் இப்பாடலின் வரிகள் மிக அழகாக இயற்றப்பட்டு இசையமைக்கப்பட்டு அன்னாளில் அறங்கேற்றப்பட்டிருந்தது. பாடல்வரிகள் சில கீழே....

தென்னவனாம் இராவணனார்
செந்தமிழர் செவிசேர
கொன்றை அணிசிவனார்க்கு
குற்றமில்லா இசையாந்த
திருகோணமலை எங்கள் நாடு.....

இப்பாடலின் சிறப்பு மூலம் தந்தையாரின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுக் கொண்ட பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத் தென்றல் மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து வளர்பிறையானது. பரமேஸ்கோணேஸ் இசைத்தென்றல் மேலெழுந்து தன்னை அழகுபடுத்திக் கொண்டு உலாவரத்தொடங்கிய வேளையில் மலர்கள் தூவி வரவேற்கும் மக்கள் கூட்டமும் பெருகத்தொடங்கியது. முதன்முதலில் சென் சேவியர் பாடசாலையில் நடந்த இசைத் தென்றலின் கச்சேரியில் பெருமளவிலான மக்கள் வருகை தந்திருந்தனர். இதனால் இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன. பின்னர் பெரிய மண்டபத்தின் தேவை ஏற்பட்டதன் விளைவால் சென்யோசப் கல்லூரியின் மண்டபம் தெரிவு செய்யப்பட்டு அங்கும் இசைத்தென்றல் நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறின.

பரமேஸ்கோணேஸ் இசைத்தென்றலின் வளர்ச்சியானது யாழ்ப்பயணம், மட்டக்களப்பு, கொழும்பு என பல மாவட்டங்களுக்கும் பரவத்தொடங்கியது. யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த இசைக்கச்சேரியில் யாழ்பாடி யாழ்பாணம் பெயர் கொண்டது..... எனும் பாடல் நாட்டுப்பற்று பாடலாக அமைந்திருந்ததுடன் மக்களின் பெரும் வரவேற்பினையும் பெற்றிருந்தது. 1968ல் பல மேடைநிகழ்ச்சிகள் வெற்றிகண்டதால் இலங்கைவானொலி நிகழ்ச்சிகளிலும் பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத் தென்றலின் பாடல்கள் “அரங்கேற்றம்” எனும் நிகழ்ச்சியில் அறங்கேறத் தொடங்கியது. இலங்கைவானொலியில் பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத் தென்றலின் பாடல்கள் செல்வாக்கு செலுத்த தொடங்கிய பின்னர் அந்தக் காலத்தின் பிரபல அறிவிப்பாளர்களாக இருந்த எஸ்.பி.மயில்வாகனன் திரு விமல் சொர்க்கநாதன் அவர்களின் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத் தென்றலுக்கு கிடைக்க பெறலாயிற்று இதன் மூலம் கொழும்பில் பம்பலபிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் பொங்கல் தினத்தினை முன்னிட்டு பரமேஸ்கோணேஸின் இன்னிசை இசைத்தென்றல் அறங்கேறியது. அங்கும் மக்களின் பெரும் ஆதரவு கிடைக்கப்பெற்றது.

இசைத்தென்றலின் பயணம் எதுவித தடங்கலுமின்றி தனதுஇனிய பாடல்களை புதிதாக படைத்து பல மேடைகளில் அரங்கேற்றிக்கொண்டிருந்தது. தனது முதலாம் ஆண்டு நிறைவினை கொண்டாடும் முகமாக சென்யோசப் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடந்த இன்னிசை நிகழ்வில் பல புதிய பாடல் படைப்புகள் வெளிவந்தன. பரமேஸ்கோணேஸ் இசைத் தென்றலினால் இயற்றப்பட்டு வெளிவந்த பாடல்கள் தென்னிந்திய திரையிசைப் பாடல்களுக்கு இணையாகக் காணப்பட்டன. இவ்வாறு இயற்றப்பட்ட பலதரமான பாடல்களில் ஒன்று தன்னை சீவிச் சிங்காரித்துக் கொண்டு அழகுகாட்டி மக்களை கவர்ந்து மக்கள் மனதில் நிரந்தரமாக தங்கிவிட்டது. அன்றைய இளைய தலைமுறையினரின் இளமை நினைவுகளுக்கு சாமரம் வீசிய பாடல் அது. எத்தனை இளம்சோடிகள் இணைவதற்கு இப்பாடல் வழிவகுத்ததோ எனக்குதெரியவில்லை....ஏனனில் எனக்கு அப்போது நான்கு வயது. தென்னிந்திய திரைப்பட பாடலா, இசைத்தென்றலின் மெல்லிசைப் பாடலா என்று மக்களை ஒருகணம் உணரவைத்த பாடல் அது..... மீண்டும் ஒரு முறை உங்களின் பழைய நினைவுகளை மீட்டிப்பார்பதற்காக அப்பாடலை முழுமையாக தருகின்றேன்.

உனக்கு தெரியுமா நான் உன்னை நினைப்பது
எனக்கு தெரியுமா நீ என்னை அழைப்பது
மணக்க முடியுமா மலர் பறித்தெடுக்காமல்
மாலையாகுமா அதைத் தொடுத்தெடுக்காமல்
படிக்க முடியுமா தொடர்கதை தொடராமல்
பாடமுடியுமா ஒரு இசைஎடுக்காமல்
பாடமுடியுமா ஒரு இசைஎடுக்காமல்

உனக்குதெரியுமா.....

எழுதமுடியுமா ஒரு ஏடுடுக்காமல்
பொழுது விடியுமா அந்த இரவு போகாமல்
நிலவு தெரியுமா ஓடும் முகில்விலகாமல் - உன்
நினைவு புரியுமா நீ நெருங்கி வராமல்
நினைவு புரியுமா நீ நெருங்கி வராமல்

உனக்கு தெரியுமா.....

வால்வ்செற் (Valveset) குறுண்டிக் வானொலிப் பெட்டியில் பாடல் கேட்ட காலம் இதயம் பாடல்களை மெல்ல மெல்ல உள்வாங்க இதழ்கள் பாடல்களை அடிக்கடி முனுமுனுக்க தொடங்கிய காலமது 1976/1977ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகள் இன்னாளில் மேற்கூறிய பாடலை நான் தென்னிந்திய திரையிசைப்பாடல் என்றே எண்ணியிருந்தேன் பின்னாளில் தான் அறிந்து கொண்டேன். இது மெல்லிசை மன்னர்களாகிய பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத் தென்றலின் பாடல் என்று அந்த அளவிற்கு மிகவும் தரமான பாடலாக வெளிவந்திருந்தது. 1966ம் ஆண்டுகளில் சில இசைக் குழுக்கள் முளைத்தாலும் அவர்கள் யாவரும் தென்னிந்திய திரையிசைப் பாடல்களையே பாடினார்கள். ஆனால் பரமேஸ்கோணேஸ் இசைத்தென்றலின் சிறப்பு என்னவெனில் தரமான பாடல்களை இயற்றி இசையமைத்து அப்பாடல்களை பாடி வெளியிட்டிருந்தார்கள். இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவையில் நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பிக்கும் போது முதல் இசைக்க விடுவது பரமேஸ் கோணேஸின் பாடல்களைத்தான். பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றல் பல பாடல்களை இயற்றி இசையமைத்திருந்தார்கள். அவர்களின் பாடல்கள் யாவும் இலங்கை வானொலியில் ஒலி பரப்பப்பட்டிருந்தன. எங்கு இசைத் தென்றல் நிகழ்ச்சி நடத்தினாலும் மக்கள் கூட்டத்தால் மண்டபம் நிறைந்து காணப்பட்டது. பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றலுக்கு பெரும் மதிப்பு நிலவிய காலமது.

பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றலின் வளர்சியானது சிங்கள மொழியிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. தமிழில் வெளியிடப்பட்ட பாடல்கள் சில சிங்களத்திலும் வெளியிடப்பட்டது. இதில் உனக்கு தெரியுமா. எனும் பாடலினை பரமேஸ் அவர்களே சிங்களத்தில் பாடியிருந்தார் ஏனைய சில பாடல்களை சிங்கள மொழி பாடல்கள் பாடினார்கள் இதில் பெருமைஎன்னவெனில் உனக்கு தெரியுமா எனும் பாடல் சிங்கள வானொலிச் சேவையில் ஒவ்வொரு மூன்று மணித்தியாளத்திற்கு ஒரு முறை ஒலி பரப்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஒரு தமிழன் சிங்கள மொழியில் பாடிய பாடல் பல்லாயிரக்கணக்கான தடவைகள் சிங்கள மொழிவானொலி சேவையில் ஒலிபரப்பப்பட்டதும் இதுவே முதல்தடவை என்பது

இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும் எப்படி சிங்களப் பெண்பாடகி சுஜாதா அத்தனாயக்கா பாடிய தமிழ் மொழிப்பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பினை பெற்று வெற்றிகண்டதோ அப்படியே பரமேஸ்கோணேசின் பாடல்களும் வெற்றிவாகை குடியது. பரமேஸ்கோணேஸ் இசையமைத்து பாடிய பாடல்கள் சில ஈழத்துப்பாடல் நிகழ்ச்சிகளில் ஒலிபரப்பாமல் நிறுத்திவிட்டனர். காரணத்தை இங்கே தருகின்றேன். பாடல்வரிகளுடன் மனமாளிகை ரோசா மனம் வீசுதே லேசா எனும் பாடலை பின்வரும் அப்பாடலில் காணப்பட்ட வரிகளுக்காக இடைநிறுத்தினார்கள்.

யாழ்ப்பாண மாங்கனிகள் உன்கண்ணமா - விபுலன்
மீன்பாடும் நாட்டுத் தேனும் வாயிலுறுதா
திருகோணமலை வென்னீர்கிணறும் நீ குளித்தா
கோணேசர் கோயிற் கோபுரம் உன் உள்ளமா

இப்பாடலில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை எனும் மூன்று மாவட்டங்களையும் தமிழர்களுக்கான இடங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் இப்பாடல் ஒலி பரப்பாமல் நிறுத்தப்பட்டது. ஏன் இந்தப்பாடல்களை நிறுத்தினீர்கள் என ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதி அதை வானொலிநிலைய பொறுப்பதிகாரிகளுக்கு கொடுக்க சென்ற வேளை வானொலிநிலைய வாசலில் பரமேசை சந்தித்த தமிழ் அறிவிப்பாளர் என்னடா பரமேஸ் இப்பதான் உனது பாடலை ஒலிபரப்பிவிட்டு வருகிறேன் என்ன விடயம் என்று வினவிய அவருக்கு பரமேஸ் கடிதத்தை காண்பித்த போது அறிவிப்பாளர் கூறிய அறிவுரை இக்கடிதத்தை காட்டி உனது பாடலை ஒலிபரப்பிக் கொண்டிருக்கும் எங்களை தடுத்து விடாதே என்று சொன்னதும் பரமேஸ் கடிதத்தை கொடுக்காது திரும்பினார். தமிழன் தலை தூக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்பத்திலும் அவன் தடுத்து நிறுத்தப்படுகின்றான். இது என்ன முடிவில்லாத தொடர்கதையா?

1974ம் ஆண்டு பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றலின் இசையால் கவரப்பட்ட மாலினி எனும் பெண்மணியை எம்.பி.பரமேஸ் திருமணம் செய்கின்றார். மாலினி திருநெல்வேலியை சேர்ந்த சங்கீத

பூஷணம் திரு.நமசிவாயம் என்பவரின் மகள் மாலினி அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் கர்நாடக சங்கீதத்தை சீராக கற்ற ஒரு பெண்மணி நல்லகுரல் வளம் படைத்த மாலினியும் பரமேஸ் இசைத்தென்றலில் இணைந்து பாடத்தொடங்கினார். இவ்வாறு இன்னிசைக்கச்சேரிகள் பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றல் மூலம் எங்கும் பரவி வியாபித்து நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன யாழ்ப்பாணத்தில் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடந்த இசை நிகழ்ச்சி ஒன்றில் நவாலியூர் நாடகத் தந்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கம் என்பவரால் 1972ல் பரமேஸ்கோணேஸ் அவர்களுக்கு மெல்லிசை மன்னர் எனும் கௌரவப் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றலில் சாதனைகள் பல திருமலையில் மட்டுமல்ல இலங்கையில் எந்த இசைக் குழுவும் நிறைவேற்றாத பல சாதனைகளை படைத்து திருமலை மண்ணுக்கு பெருமை சேர்ந்து தந்தவர்கள். இதோ இசைத்தென்றல் நேரம் சரியாக ஏழுமணி திரைவிலகிறது அது அறிவிப்பாளரின் குரல் இசைத்தென்றலில் ஆரம்பகாலம் தொட்டு அறிவிப்பாளராக கடைமையாற்றிய கே.ரி.செல்வகுமார். கே.திருச்செல்வகுமார் எனும் பெயரை பரமேஸ் கோணேஸ் தமது இசைத் தென்றலுக்காக கே.ரி.செல்வகுமார் என்று மாற்றினார்கள் இவர் தற்போது நல்ல தேகசுகத்துடன் பாலையூற்றில் வாழ்ந்து வருகின்றார். இன்னுமொரு பாடகர் துரை துரைலிங்கம் இவர் இசைத்தென்றலின் ஒரு பிரபல்யமான பாடகர் தற்போது கஸ்கிசன் வீதியில் நித்திய கலியாணி கலியான மண்டபம் ஒன்றினை நடாத்தி வருகின்றார். பரமேஸ்கோணேஸ் இசைத்தென்றல் எம்மண்ணுக்கு பெருமை சேர்த்து தந்த சாதனைகள் பல

* ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ் இசைத்தட்டைத் தயாரித்தவர்கள்

* முதன் முதலாக நாற்பதிற்கு மேற்பட்ட இசைக்கருவிகளை ஒன்றிணைத்து ஈழத்தமிழிசையுலகிலும் சிங்கள இசையுலகிலும் புதிய சாதனை படைத்தவர்கள்

- * தமது பாடல்களின் மெட்டிற்கு சிங்களபாடல்களை உருவாக்கி அதில் வெற்றி கண்டு சிங்கள இசைத்தட்டு தயாரிப்பாளர்களையும் தமிழ் பாடல்களை உருவாக்குவதற்கு வழிசமைத்தவர்கள்
- * கவிஞர், இசையமைப்பாளர், பாடகர், இசைத்தட்டு தயாரிப்பாளர்கள் இசைத்தட்டு விற்பனையாளர் என பல திறமைகளை தன்னகத்தே கொண்டிருந்த முதலாவது இலங்கைத்தமிழ் கலைஞர்கள்.
- * இலங்கை வானொலியில் ஈழத்து பாடல், ஈழத்து பொய்இசைப் பாடல்களுக்கான நிகழ்ச்சிகள் அறிமுகமாகுமுன்னே தமது பாடல்களை இசைத்தட்டு வடிவில் தயாரித்து வானொலி நிலையத்திற்கு அனுப்பி அப்பாடல்களை ஒலிபரப்ப செய்தவர்கள்
- * முதலாவது தமிழ் இசைத்தட்டை இந்தியா, மலேஷியா சிங்கப்பூர் வானொலி நிலையங்களிலும் ஒலிபரப்பு செய்த முதலாவது இலங்கைத் தமிழ்க்கலைஞர்கள்.

இவ்வாறு பல சாதனைகளைப் படைத்து திருமலை மண்ணுக்கு பெருமை சேர்த்து தந்தவர்கள் பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றல் பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத் தென்றலின் வளர்ச்சியில் திருமலையில் இருந்த வி.எஸ்.வி கோல்ட் ஹவுஸ் உரிமையாளர் எஸ்.வி. மகேஸின் பங்களிப்பு அளப்பெரியது உரிய நேரத்தில் இசைத் தென்றலின் வளர்ச்சிக்கு நிதியுதவி நல்கியவர். பரமேஸ் . கோணேஸ் இசைத் தென்றலின் முக்கிய இசையமைப்பாளராகவும் இருந்தவர். இவர் 45வது வயதில் கண்டாவில் விபத்தென்றில் காலமாகிவிட்டார்.

1967ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மெல்வியதாய் வீச ஆரம்பித்த இசைத் தென்றல் 1868ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1977ஆண்டு வரை பலரின் இதயங்களை தழுவிசெல்லும் தென்றலாக வீசிக் கொண்டிருந்தது. பரமேஸ் கோணேஸின் தந்தையார் அறிஞர் பீதாம்பரன் 1972ம் ஆண்டு காலமானார். கஸ்கிஸன் வீதியில் பரமேஸ் கோணேஸ் இசைத்தென்றல் எனும் பெயர் பலகையுடன் அவர்களின்

இல்லம் இருந்தது (தற்போது பேக்கரி உள்ள இடத்தில்) ஒரு சமயம் பரமேஸ் தனது மனைவியுடன் இந்தியா சென்று திருமலைக்கு திரும்பியபோது அவர்களின் பெயர்பலகையில் இருந்த பரமேஸ் கோணேஸ் எனும் பெயர் கோணேஸ்பரமேஸ் என மாற்றம் பெற்றிருந்தது. அம்மாற்றத்தை கண்ட பரமேசும் மனைவி மாலினியும் திகைத்துப்போனார்கள் மனதில் ஒரு வித கவலை குடிகொள்ள எதிர் வீட்டாரை விசாரித்த போது கோணேஸிடம் எவ்வளவு கூறியும் அவர் கேட்கவில்லை நாங்கள் என்ன செய்வது எனும் பதில் வந்தது. பரமேஸ் தம்பியிடம் ஒன்றும் பேசவில்லை மௌனம் தொடர்ந்தது.....பரமேஸ் கோணேஸ் பிரிந்துவிட்டார்களாம் என்ற செய்தி எங்கும் வேகமாய் பரவலாயிற்று. இதைக் கேள்வியுற்று பலர் பரமேஸை ஆறுதல் படுத்தியதுடன் இருவரையும் இணைக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டனர் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை நாட்கள் நகர்ந்தன.....மனம் சோகங்களில் இருக்கும் போது தான் நாட்களும் மெல்ல, மெல்ல நகர்வது போல் தோன்றும்..... ஊரெங்கும் பிரிவின் எதிரொலி கேட்ட வண்ணம் இருந்தது. என்றோ ஒரு நாள் இணைவோம் என்ற கனவுடன் பரமேஸ்.....ஆனால் அதற்கான வாய்ப்புகள் மிகத்தூரம் சென்று கொண்டிருப்பதை தான் பரமேஸினால் உணரமுடிந்தது. இருவரையும் இணைக்கும் முயற்சியில் எம்.பி.சம்மந்தர் ஐயா, பா.நேமிநாதன் ஐயா போன்றோரும் பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள், உறவினர்கள் நண்பர்கள் என பலரும் பெரும் முயற்சி எடுத்தனர். ஆனால் பிரிவில் இணைவில்லை என்றாகிவிட்டது. பரமேஸ் கோணேஸின் இல்லமும் விற்கப்பட்டு அதன் வருமானத்தை இரண்டாக பிரித்து பரமேஸ் கோணேஸிடம் தயார் கொடுத்து விட்டார்.

பரமேஸின் இதயம் கனத்திருந்தது. தொடர்ந்தும் இங்கு இருப்பதில் பயனில்லை என்று எண்ணிய பரமேஸ் யாழ்நகர் செல்ல தீர்மானித்தார். ஓசையின்றி வந்து உள்ளத்தில் இருந்த சோகத்தினால் ஆசையோடு வாழ்ந்து வந்த ஊரை விட்டு ஒரு கலைஞனின் பயணம் வேறோர் ஊரை நோக்கி புறப்படுகின்றது. ஒரு கலைஞனுக்கு சோகம் வரக்கூடாது ஏனெனில் அவன் இயற்கையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் ரசித்துப் பழக்கப்பட்டவன் - தனது சோகங்களையும்

தான் காணும் இயற்கையுடன் இணைத்துப்பார்த்து கழிவிர்க்கம் கொண்டு தன் சோகத்தினை மெருகூட்டும் பண்பினைக் கொண்டவனாக கலைஞன் இருக்கின்றான்.

பின்னர் யாழ்நகரில் சிலகாலம் வாழ்க்கை அங்கும் தொடர்ந்து இசைப்பயணம் நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலைகாரணமாக யேர்மன் பயணமாகின்றார் அந்த மாபெரும் கலைஞன் பரமேஸ். யேர்மனியிலும் இசைப்பயணம் தொடர்கின்றது அங்கு நடந்த ஒரு கச்சேரியில் அக்கச்சேரியை நடத்தியவர்களின் பெயருக்காக அவர்களின் வேண்டுகோளில் மீண்டும் ஒரு தரம் மட்டும் பரமேசுடன் இணைந்தார். கோணேஸ். பரமேஸின் பிள்ளைகள் வளர்ந்து பெரியவர்களாகி விட்டார்கள். மூத்தவள் பிரபாலினி தந்தையின் வழியில் செல்கின்றாள்.....திருமலை மண்ணுக்கு பெருமைசேர்த்து மண்ணின் மணிமகுடத்தில் முத்துக்கள் பதித்தவர்களை இந்நூலில் நினைவு கூர்ந்ததன் மூலம் எனது கடமை ஒன்றினை செய்து விட்ட திருப்தியிலும் மேலும் எம்மண்ணுக்கு பெருமை சேர்த்தவர்களை இனம் காணும் தேடல் தொடரும் என்ற நம்பக்கையுடனும் விடைபெற்று பணிகின்றேன்.

நன்றி

சுவாமி விபுலாநந்தரின் சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகளுடான சமூகவியல் பார்வை

செ.கமலநாதன் (B.A.HONS),
உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் (விசேட கல்வி).
மட்டக்களப்பு மேற்குக் கல்வி வலயம்

ஒரு சமூகத்தின் பன்முக வளர்ச்சியில் அச்சமூகம் சார்ந்த-இனம், மொழி, சமயம் என்பனவற்றுக்குப் பிரதான பங்குண்டு. இவற்றுள் ஏனையவற்றை விடவும் அதிகம் தாக்கம் செலுத்த வல்லது சமயமே எனில் மிகையிலலை. இதற்கு உலக சமயங்களின் வரலாறுகள் தக்கசான்று. இத்தகைய பின்புலத்தில் சுவாமி விபுலாநந்தரின் சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் என்பன அவதானிக்கப்படாத பக்கங்களாகவுள்ளன. சமயத்தினூடாக சமூகத்தைப் பண்படுத்த முனைந்தவர்களுள் சுவாமி விபுலாநந்தர் தனித்துவமானவர். இவர் சமயத்தின் ஒரு கூறாகிய தத்துவ - சைவசித்தாந்த - சிந்தனைகள் ஊடாக தான் சார்ந்திருந்த சமூகத்தை மேனிலைப்படுத்தியமை பற்றிய தேடலாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மட்டக்களப்பின் தென் கோடியில் அமைந்துள்ள காரைதீவுக் கிராமம் சைவ நெறி தழுவின பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்திற்குப் பேர்போன பிரதேசமாகும். அவ்வாறான பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவரே சுவாமி விபுலாநந்தர். இவர் ஒரு சிறந்த தமிழ்ப் பற்றாளர் என்பதற்கு அப்பால் ஒரு சைவ சமயியாகவும், சைவ சமய அபிமானியாகவும் விளங்கினார் என்பதற்கு பல சான்றுகளை முன் வைக்கமுடியும். 'தமது இருபத்து மூன்றாம் வயதிலேயே (1915ல்) சைவசமயம் சார்பான பாடல்களை இயற்றி வெளியிட்டார். இளமைப் பருவத்திலேயே சைவசமய சாஸ்திர நூல்களையும், தேவார திருவாசகத்தையும் நன்கு கற்று ஆழ்ந்த புலமை பெற்றிருந்தார்.' அத்துடன், பாடசாலைகளில் சைவ சமயத்திற்கும், சைவ சமயக் கல்விக்கும் முதன்மை கொடுத்தமை,

திருமுறைப் பாடல்களை பண்ணோடு பாட பயிற்சி அளித்தமை, நாயன்மார்களின் குரு பூசைத் தினங்களை அனுட்டித்தமை, சிவானந்த வித்தியா லயத்தில் அமைத்த துறவிகள் மடத்திற்கு 'சிவபுரி' எனப் பெயரிட்டமை, அப்பாடசாலையின் ஆச்சிரமத்தில் வசித்த சிறுவர்களை 'சிவனடியார்' என்று அழைத்தமை, நடராஜ வடிவம் முதலான நூல்களை இயற்றியமை முதலானவையும் சுவாமி விபுலாநந்தருக்கும் சைவ சமயத்திற்கும் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பைக் காட்டுவதாகவும் பேராசிரியர் க. அருணாசலம் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறான விடயங்கள் அவர் சைவ சமயியாக வாழ்ந்து மறைந்தமைக்குச் தக்க சான்றுகளாகின்றன.

அவர் இராமகிருஷ்ண மிஷனூடன் இணைந்து பணிபுரிந்த போதிலும் அவரது சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் முதலானவை சைவத்திற்கு முதன்மை அளிப்பனவாகவே அமைந்திருந்தன. 1935ம் ஆண்டு சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் சைவ மாநாட்டில் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆற்றிய தலைமைப் பேருரையின் ஆரம்பத்தில் 'யாவருக்கும் தந்தையாகிய தாயாகிய எம் பெருமானையும், எம் பெருமாட்டியையும் உள்ளத்திருத்தி.....' என்று கடவுளுக்கு வணக்கம் கூறிய பின்பே உரையாற்றினார். சுவாமி விபுலாநந்தர் தன் வாழ்நாளில் சைவ சமயியாக வாழ்ந்தார் என்பதற்கு இதுபோல இன்னும் பல சான்றுகளை முன்வைக்க முடியும். இவ்வாறு சுவாமிகள் சைவ சமய மரபுகளுடன் தன்னை அதிகம் இணைத்துக் கொண்டிருந்தமையால் அவர் இயல்பாகவே சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகளை உள்வாங்கும் பண்பினராக இருந்திருக்க வேண்டும். இதில் அதிகளவு உண்மை இருப்பதை அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ள சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகளை விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

எனினும் அவரை ஒரு வேதாந்த சிந்தனையாளராகப் நோக்கும் மரபு அறிஞர் பெரு மக்களிடையே நீண்ட நாளாகவே இருந்து வருகிறது. சுவாமி விபுலாநந்தர் இராமகிருஷ்ண மிஷனூடன் இணைந்து செயற்பட்டமையும், அவரது வெளியீடுகளில் வேதாந்த சிந்தனைகள் வெளிப்படு கின்றமையும் அவ்வாறான சிந்தனையோட்டத்தை

உருவாக்குவதற்குக் காணமாகலாம். உண்மையில் வேதாந்த சிந்தனைகளோடு சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகளையும் உள்வாங்கிய விபுலாநந்தரிடம் ஒரு சமூகவியல் நோக்கு இருந்தமை பற்றிய உண்மை கண்டறியப்படுமிடத்து அவரது வேதாந்த தொடர்பிற்கான காரணம் புலப்படும்.

அவரது இராமகிஷ்ண மிஷ்ணுடனான தொடர்பின் ஊடாக, அவரை ஒரு வேதாந்தியாக பார்க்கும் பண்பு மற்றொரு வகையிலும் வலுவற்றதாகின்றது. இது கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரத்தின் பின்புலத்தில் நின்று ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய விடயமாகும். அதாவது கிறிஸ்தவ மத பிரசாரக்கர்கள் நிறுவன மயப்பட்ட நிலையில் தமது பிரசாரத்தை முன்னெடுத்தனர். இந்நிலையில் சைவ சமயத்தை கிறிஸ்தவ மதத்தவர்களின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கு நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பு அவசியம் என்பதை உணர்ந்த சுவாமி விபுலாநந்தர், அதற்கு ஏற்புடைய நிறுவனமாக இராமகிருஷ்ண மிஷ்ணைத் தெரிவுசெய்தமை காலத்தின் தேவை எனலாம். சுவாமி விபுலாநந்தரின் இத்தெரிவின் பயனாக இந்து மக்களும், இந்து சமயமும் பாரிய நன்மைகளை அடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் ஆரம்பகால வெளிப்பாடுகள் சைவ மரபினுள் உள்ளடங்கி இருந்ததாகக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர் மௌனகுரு இறுதிக் கட்டத்தில் அவரது சிந்தனைகள் விரிவு பெற்றதாகவும், சைவ சித்தாந்தக் கட்டுக்குள் இருந்து வெளியேறி உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தில் செயற்பட்டதாகவும் கூறுகிறார். சைவநெறி தழுவியதாக எழுதிய 'இக்கட்டுரைகள் அடிகளார் 1920 களில் எழுதிய கட்டுரைகளாகும். அப்போது விபுலாநந்தருக்கு வயது 32. 1889ல் வெளிவந்த சபாபதி நாவலரின் திராவிடப் பிரகாசிக்கைக் கருத்துக்கள் அக்காலத்தில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வாழ்ந்த சைவ தமிழறிஞர் கட்டு ஊக்கமும் உற்சாகமும் தருவனவாயிருந்ததுடன் அவர்கள் மீது செல்வாக்கும் செலுத்தியது. இரண்டு நாடுகளிலும் தமது இளமைப் பருவத்தைக் கழித்த விபுலாநந்தர் இக்கருத்துக்களால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தல் இயல்பே. மரபு வழியாக வந்த சமயம் தமிழ் உணர்வுக் கருத்து விபுலாநந்தரின்

ஆரம்ப எழுத்துகளிற் காணப்படுகிறது என்பதே நாம் இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கது.

இத்தகைய எழுத்துக்கள் அவரது பிற்கால எழுத்துக்களிற் காணப்படாமையும் சித்தாந்தக் கூட்டுக்குள் நின்று வெளிப்பட்டுச் சகல உலக இலக்கியங்களையும் மனித இலக்கியமாகக் காணுகிற போக்கு அவரது பிற்காலக் கட்டுரைகளில் தோற்றம் பெறுவதையும் காணுகையில் சபாபதி நாவலர், ஆறுமுக நாவலர் போன்றோரின் சைவத் தமிழ் இலக்கிய மரபினின்று விபுலாநந்தர் பிற்காலத்தில் மாறுபட்டுவிட்டமை புலனாவதுடன் வித்தியாசமான போக்கும் தெரிகிறது.²

1892.03.27 அன்று பிறந்த மயில்வாகனனார் 1924ல் சுவாமி விபுலாநந்தர் என்ற நாமத்துடன் இராமகிருஷ்ண மிஷனில் இணைந்து செயற்பட்டார். இவ்வாறு செயற்படத் தொடங்கிய பின் 1935ம் வருடத்தில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் முப்பதாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி நடைபெற்ற சைவ மாநாட்டில் ஆற்றிய பேருரை சைவ சித்தாந்தத்தில் அவர் கொண்டிருந்த தெளிவையும், சைவ சித்தாந்தத்தினூடான அவரது சமூகவியல் நோக்கத்தையும் புலப்படுத்துகிறது. 1940ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண விஜயத்தில் வெளிவந்த 'திருக்குறளின் முதலதிகாரமும் திருச்சிவ புரத்து திருப்பதிகமும்' எனும் கட்டுரை இவரது சமய - தத்துவ - இலக்கிய அறிவுக்கும் ஒப்பியல் ஆய்வுத் திறமைக்கும் சான்று. எனவே சுவாமி விபுலாநந்தர் தனது வாழ்வின் ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை சைவ சமயியாக, சைவ சமயப் பற்றாளராக வாழ்ந்ததுடன், சிறந்த சைவ சித்தாந்த சிந்தனையாளராகவும் விளங்கினார் என்பதற்கு அவரது பேருரைகளும், கட்டுரைகளும் மற்றும் இலக்கியப் படைப்புகளும் சான்று.

சுவாமி விபுலாந்தரின் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தும் பல ஆக்கங்களையும், பேருரைகளையும், நூல்களையும் காணமுடியும். சுவாமிகளின் அவ்வாறான வெளிப்பாடுகளில் பல்வகைமை சார்ந்து அவர் கொண்டிருந்த புலமைத்துவத்தைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

அந்தவகையில் சைவ சித்தாந்த கோட்பாடு தொடர்பான அவரது சிந்தனை ஓட்டத்தை பின்வரும் நிலைகளில் அவதானிக்க முடியும்.

- சைவ சமயத்தவரின் தனி உடைமை என்று கொள்ளத்தக்க சைவ சித்தாந்தத்தின் தனித்துவத்தை முதன்மைப்படுத்துதல்.
- சைவ சித்தாந்த - வேதாந்த இணக்கப்பாட்டின் மூலமாக சமுதாய ஏற்றத்திற்கான ஊடகமாக சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துதல்.
- சைவ சமயி எனும் அடையாளத்தினூடாக தமிழ் மக்களை தம் சமூகம் சார்ந்து விழிப்படையச் செய்தல்.

முதலான நோக்கங்களை இலக்காகக் கொண்டு சுவாமி விபுலாநந்தர் தனது சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றார்.

சைவ சித்தாந்தத்தைக் கோட்பாட்டு ரீதியாக விளக்கும் நூல்கள் என்றவகையில் 14 மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் தனித்துவம் உடையன. இவை தவிர, வட மொழியிலும், தமிழிலும் சைவ சித்தாந்த, வேதாந்தக் கருத்துக்களைக் விளக்கும் பல நூல்களை அடையாளங் காணமுடியும். சுவாமிகள் இவற்றில் ஆழ்ந்த புலமை உடையவராகவும், அவை பிரதிபலிக்கும் மெய்யியற் சிந்தனைகளில் தெளிவு பெற்றவராகவும் விளங்கினார்.

சைவ சித்தாந்தத்தில் பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள் உண்மை பற்றிப் பேசப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதலில் வைத்து எண்ணப்படுவது பதி. சுவாமி விபுலாநந்தர் 'திருக்குறளின் முதலதிகாரமும் திருச்சிவபுரத்து திருப்பதிகமும்' எனும் கட்டுரையில் பதி பற்றிக் கூறும் கருத்துக்கள் பதி பற்றிய ஓர் ஒப்பியல் ஆய்வு என்று கொள்ள முடியும். சுவாமிகள் இராமகிருஷ்ண மிஷனூடன் இணைந்து பணி புரியத் தொடங்கியதையடுத்து எழுதப்பட்ட கட்டுரையாக இது அமைகிறது.

திருக்குறளில் உள்ள கடவுள் வாழ்த்து என்னும் முதலாம் அதிகாரத்தில் உள்ள பத்துக் குறட்பாக்களையும், திருஞானசம்பந்தரின் 'புவம் வளி கனல் புனல்.....' எனத் தொடங்கும் திருச்சிவபுரத்து திருப்பதிகத்தில் உள்ள பதினொரு பாடல்களையும்

ஒப்பீடு செய்ததனூடாக திருக்குறளுக்கு பரிமேலழகர் செய்த உரையை மறுவாசிப்புச் செய்கிறார். இதுவரை திருக்குறளுக்கு எழுதப்பட்டுள்ள உரைகளுள் மிகவும் சிறந்தது என்று கொள்ளப்படும் பரிமேலழகரின் விளக்கவுரையை மீள் வாசிப்புச் செய்வதாக சுவாமிகளின் குறித்த கட்டுரை அமைகிறது. திருக்குறளின் முதலாம் அதிகாரத்தில் 'கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை'

ஏன வரும் குறளில் 'எண்குணத்தான்' என்பதன் மூலம் சிவன் எண் குணங்களைக் கொண்டவனாகக் குறிப்பிடப்படுகிறான். இங்கு 'எண் குணத்தான்' என்பது அணிமா, லகிமா, மகிமா முதலான எண் குணங்களைச் சுட்டுவதாக பரிமேலழகரும், சமண அறிஞர்களும் கொள்வதாக சுவாமி விபுலானந்தர் குறிப்பிடுகிறார். இதனை மறுக்கும் சுவாமிகள் திருக்குறளின் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்திலுள்ள முதல் எட்டுக் குறட்பாக்களும் எண் குணங்களையும் விளக்குவதாகக் கூறி, அவற்றை வரன்முறைப் படுத்துகிறார். '(1) ஆதிபகவன் (2) வாலுறிவன் (3) மலர்மிசை யேகினான் (4) வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான் (5) இறைவன் (6) பொறிவாயி லைந்தவித்தான் (7) தனக்குவமையிலாதான் (8) அறவாழியந்தணன் எனும் எட்டுத் திருப்பெயர்களும் முதல் எட்டுக் குறள் வெண்பாக்களிலும் கூறப்பட்டன'³ மேலும் பிங்கலை நிகண்டில் உள்ள பாடலையும் குறிப்பிட்டு தனது வாத்தத்திற்கு வலுச் சேர்க்கிறார். திருக்குறளின் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்திலுள்ள முதல் எட்டுக் குறட்பாக்களையும் வரிசைப்படுத்தி, பின் திருஞானசம்பந்தரின் திருச் சிவபுரத்து திருப்பதிகத்தில் உள்ள பத்துப் பாடல்களையும் குறிப்பிடுவதுடன், திருக்குறளின் ஒன்பதாவது பாடல் முன்னைய பாடலின் தொகுப்பாகவும், திருச் சிவபுரத்து திருப்பதிகத்தின் பதினொராவது பாடல் எண் குணங்களின் தொகுப்பாகவும் அமைவதாகக் கூறுகிறார். குறித்த இரு நூல்களிலும் உள்ள பாடல்களையும் அவற்றின் பொருளையும் ஒழுங்கமையக் கூறுவதுடன், அவற்றுக்கிடையிலான தத்துவார்த்த தொடர்புகளையும் தெளிவாக யாவரும் விளங்கும் வண்ணம் சுவாமி விபுலானந்தர் முன் வைத்துள்ளார்.

திருக்குறளின் முதலாம் அதிகாரத்தில் வரும் மூன்றாவது பாடலாகிய 'மலர்மிசை ஏகினான் மாண்டி சேர்ந்தார், நிலமிசை நீடுவாழ்வார்' என்னும் குறளில் வரும் '...நிலமிசை நீடுவாழ்வார்' எனும் தொடரை சுவாமி விபுலாநந்தர் மீள் வாசிப்புச் செய்கின்றமை அவரது தத்துவப் புலமைக்கு மற்றொரு சான்று. இதில் வரும் 'நீடு' என்பதற்கு அழிவற்ற என்று வலிந்து பொருள் கொள்ளும் பரிமேலழகர் அதற்கு 'அழிவற்ற பேரின்ப வாழ்வை அடைவர்' என்று பொருள் காண்கிறார். இதனை மறுத்துரைக்கும் சுவாமி விபுலாநந்தர் கடவுள் வாழ்த்திலுள்ள ஏழாவது பாடல் பேரின்ப வாழ்வு பற்றிக் கருவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். எனவே 'நீடு' என்பதற்கு 'நீண்ட' என்று பொருள் கொண்டு 'பூமியில் நீண்ட காலம் வாழ்வார்' என்று விளக்கம் தருகிறார். குறித்த இம் மூன்றாவது குறளுக்கு சொல்லுக்குச் சொல் பொருள் கண்டு பரிமேலழகரின் கருத்தை மறுக்கின்றார்.

1935.12.29ம், 30ம், 31ம் திகதிகளில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் முப்பதாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி நடைபெற்ற சைவ மாநாட்டில் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆற்றிய தலைமைப் பேருரை சைவ சித்தாந்தத்தில் அவர் கொண்டிருந்த தெளிவையும், சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகளை சமூக வாழ்வியலுடன் இணைக்கும் மதி நுட்பத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. பதியின் பெருமை, திரு வருளின் சிறப்பு, திருவருள் அன்மாவை முத்திக்கு வழிப்படுத்தும் விதம், அன்மா அடையும் முத்தி, அதனை அடைவதற்கான வழிகள், ஆன்ம சாதனைகளுக்கும் சமூக சேவைக்கும் உள்ள உறவு, திருவருளின் மூலமான சமய சமூக மேம்பாடு முதலான விடயங்கள் இவரது உரையின் உள்ளடக்கமாக அமைந்தன. திருவருட்பயனில் வரும் அருளாநிலை, அருளுருநிலை ஆகியவற்றை மையப்படுத்தி தியதாக அவரது பேருரை விரிவு பெறுகிறது.

சுவாமி விபுலாநந்தர், சைவ சமயத்தவர்களாகிய நாம் இவ்வுலகில் அடையவேண்டிய பொருள்களுள் மிகவும் உயர்ந்த பொருளாகத் திருவருளைக் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கு திரு வருட்பயனில் உள்ள 'அருளிற் பெரியது அகிலத்து வேண்டும் பொருளில் தலையிலது போல்'⁴

எனும் பாடலை எடுத்தாள்கிறார். இதனைச் சுவாமி விபுலாநந்தர் 'இருண் மலமாகிய அறியாமை நீக்கி, வீடுபேறு அடைவதற்கு இறைவனது கருணையே வாயிலாக நிற்கிறது. அ.திலாத வழி, அறியாமை நீக்கமும், வீடு பேறெய்துதலும் இலவாமாதலின், ஆக் கமனைத் தினும் மிக்க தொன்றாகிய பேரின் ப வீட்டினையடைவிப்பது இறைவனது பெருங்கருணைத் திறமேயென்பது முடிந்த முடிபா கின்றது.' அதாவது திருவருள் குருவடிவம் தாங்கி வந்து ஆன்மாவிற்குத் தீட்சை அளிப்பதன் மூலம் ஆணவமலம் வலிமை இழக்கச் செய்யப்படுகிறது. இதனையடுத்து ஆன்மா இருவினையொப்பு, சத்திநிபாதம், எனும் நிலைகளைக் கடந்து இறுதியில் பேரின்ப வாழ்வைப் பெறுவதாகச் சைவ சித்தாந்திகள் குறிப்பிடும் கருத்தினையே சுவாமி விபுலாந்தரும் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார். இதனையே சிவஞான போதத்திலும்

'தம்முதல் குருஷமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்த விட்டு
அந்நியம் இன்மையின் அரன் கழல் செலுமே'

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆன்மாக்கள் இம்முத்தியை அடைவதற்குரிய வழிகள் பற்றியும் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் விபரிக்கின்றன. இதனையே சிவஞான சித்தியார்

'.....சங்கனையடையும்

நன்மார்க்கம் நால் அவைதாம் ஞானம் யோகம்
நற்கிரியா சரியாவென நவிறுவுதும் செய்வர்'

என்று குறிப்பிடுகிறது. இங்கு ஞான மார்க்கம் முதலில் கூறப்பட்டு, ஏனைய மார்க்கங்கள் அதற்குப் பின் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். சுவாமிகளும் தமது உரையில் ஞான மார்க்கத்தை முதலில் வலியுறுத்திய பின்பே ஏனைய நெறிகள் பற்றிப் பேசுகிறார். ஞான நெறி நிற்போர் பர ஞானம், அபர ஞானம் எனும் இருவகை அறிவையும் பெற்று, பர ஞானமாகிய பதி ஞானத்தின் வழி நின்று வீடு பேற்றை அடைய வேண்டுமென சித்தாந்திகள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆன்மா கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடுதல் எனும் படிகளில் நின்று பதி ஞானத்தைப் பெறமுடியும் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறு சித்தாந்த சாத்திரங்கள் கூறும் கருத்துக்கள் பற்றியும் சுவாமி விபுலாநந்தர் தனது பேருரையில் விபரிக்கிறார். " 'சுருதி

சிந்தனா பாவனாதரிசனை சுருதியுய்த்து மயங்கங்கடிக் என்றமையால் அருட்டிறத்தின் பெற்றியினை உரைக்கும் நூற் பொருளினைக் கேட்டல் இன்றியமையாதது. ஆயினும் அது முதற்படியே யாம். சிந்தனையும், பாவனையும், தரிசனையும் அதன் பின் எய்தற்பாலன. யாம் எதனைச் சிந்திக்கின்றோமோ அதுவாகின்றோம் என்பது உண்மை நூலுக்கும் உலகர் நூலுக்கும் ஒப்ப முடிந்த முடிபாகும். உள்ளத்திலே உட்கிக்கின்ற எண்ணங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்று நமக்குச் சிறப்புடையதாகத் தோன்றிய வழி, நாம் அதனை மீட்டுமீட்டு மனத்தின் முன்னிலையிற் கொண்டுவந்து நிறுத்தி, அதனது பூரணவியல்பினை அளவிட முயலுகின்றோம். அம்முயற்சி தியானமாகின்றது. தியானத்தினாலே அவ்வெண்ணம் தெளிவடையச் தியானிக்கும் உள்ளமானது. உவகைமேவிய வியப்பினாலே, தன் செயலிழந்து தியானிக்கும் பொருளினோடு ஒன்றுபட்டு நிற்கும்”⁸ என்று உரைக்கின்றார். தொடர்ந்து ஏனைய பாதங்களையும் ஒழுங்கு முறைப்படுத்தி விளக்குகிறார். அதாவது இறைவனிடம் அச்சம் கலந்த அன்பை செலுத்துவது ஆண்டான் அடிமை உறவு (சரியை) எனவும், அச்சம் குறைந்த நிலையில் தந்தையாகக் கொண்டு வழிபாடு செய்தல் புத்திர மார்க்கம் (கிரியை) எனவும், அச்சம் முற்றும் அற்ற நிலையில் செய்யும் வழிபாடு சக மார்க்கம் (யோகம்) எனவும் விபரிக்கிறார்.

இவ்வாறு தனது பேருரையில் தான் சித்தாந்த சிந்தனைகள் பற்றிக் உரைத்த சுவாமிகள் இறுதியில் தனது நோக்கத்தை, காலத்தின் தேவையை அவையோரியடையே முன்னிலைப் படுத்துகிறார். இறைவனின் திருவருளை ‘அருட் கடல்’ என்று சான்றோர் கூறுவதாகக் குறிப்பிடும் அவர் இதைப் பெறுவதற்கு நாற்பாதங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்கிறார். அவற்றின் வழி நின்று இறை அருளைப் பெற வேண்டுமெனில் இறைவன் மீது அன்பு செலுத்துவதைப் போல மன்னுயிர்கள் மீதும் அன்பு கொள்ள வேண்டும் என்று அவையோரைக் கோருகிறார். பிற உயிர்கள் மீது காட்டு அன்பு எவ்வளவு அதிகமுள்ளதோ, இறைவனை அணுகி நிற்கின் அவ்வருட்செல்வம் மென்மேலும் பெருகும் என்று கூறுகிறார். ஆன்மாவானது, தன்னையும் இறைவனையும் ஒன்று என்று உணரும்

போதே இறை இன்பத்தை அடைவதற்குத் தகுதியைப் பெறுவதாக சைவ சித்தாந்தமும் கூறுகிறது. இவ்வுண்மையை மெய்கண்டாரும்

‘அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி
ஏகனாகி இறை பணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே”

என்று கூறுகிறார். இச்சிந்தனையை உள்வாங்கிய விபுலாநந்தரும் ‘அருண்ஞானக் குறியினிற்போர் தம்முடைய சிறுமையையும் தலைவனுடைய பெருமையையும் ஒருங்கு சேர வைத்துச் சிந்திக்க வேண்டும்”¹⁰ என்று குறிப்பிடுகிறார். நம் தலைனாகிய சிவனை ஆன்மா சாரும்போது உள்ளத்தில் பெருமித உணர்வும், ஏனையவர்களை விட நான் குறைந்தவனல்ல எனும் சுயாதிபத்திய சிந்தனையும் மேலோங்கும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். ஒவ்வொரு தனி மனிதனிடமும் தோன்றும் இவ்வுணர்வு எல்லா மனிதரிடமும் உருவாக வேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் அவா.

தனது கருத்துக்களுக்கு மேலும் வலிமை சேர்க்கும் வகையில் பல வரலாற்று சான்றுகளை சபையோருக்கு முன் வைக்கின்றார். பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த சம்பந்தர், அப்பர் முதலான அடியவர்கள் சிவனின் திருவருட் பேற்றின் விளைவாக தாம் யாருக்கும் குறைந்தவர்கள் அல்ல எனும் எண்ணத்தை கொண்டவர்களாக விளங்கியதுடன், மக்களையும் தம் வழிப்படுத்தினர். “நாமார்க்குங் குடியல்லோம்’ என நாவுக்கரசர் உரதைத் மகாமந்திரமே தமிழ் மன்னரது வலிக்குக் காரணமாயிற்று என நாம் அறிவோம்”¹¹ என்று குறிப்பிடும் சுவாமிகள் பல்லவ, சோழ, விஜயநகர நாயக்கர் கால அரசர்களிடம் இவ்வுணர்வு மேலோங்கப் பெற்றமையினாலேயே பல வெற்றிகளைப் பெற்றதாகவும் கூறுகிறார். இதுபோல உலக வரலாற்றில் நடைபெற்ற மற்றுமொரு வரலாற்று நிகழ்வையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். ‘மேற்குக் கடலுக்கு வடகோடியில் கிடந்த அராபி நாட்டிலே, ஆண்வனுடைய திருத்தாதர் ஒருவர் அவதரித்தார். அவர் போதித்த மார்க்கத்திலே ‘அல்லா ஒருவனே இறைவன்’ எனும் சிறந்த போதனை

அமைந்துள்ளது. இப்போதனைகளினால் வலிமை பெற்ற அந்நாட்டு மக்கள் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் பெரும் பாகத்தையும், ஆசியாக் கண்டத்தில் ஒரு பாகத்தினையும் தம்மாணையுள் வைத்து ஆட்சி புரிந்தனர் அன்றோ? அருண்ஞானத்தினால் எய்தும் வலிமை இத்தகையதென உணர்ந்தாம்¹² என்கிறார். இவ்வாறு சைவ சமயத்தவர்களாகிய நாமும் இறை அருளை அவாவிப் பெற்று அதன் வழி நின்று நம்மையும், நமது சமூகத்தையும் நன்னி லைப்படுத்த வேண்டும் எனும் சிந்தனையை முன்வைக்கிறார். சைவ சித்தாந்த மாநாட்டில் உரை நிகழ்த்திய சுவாமிகள் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தைப் பற்றி உரை நிகழ்த்திய அதேநேரம் அங்கிருந்த சபையோரிடம் நமது சமூகம் சார்ந்து எழுந்துள்ள சாவாலுக்கு முகம் கொடுக்கத் தயாராகுமாறும் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் தனதுரையில் இறுதியில் சித்தாந்த – வேதாந்த இணக்கப்பாட்டின் மூலமாக தனது உரையின் இறுதி இலக்கையும், சமகால சமூகவியல் தேவையினையும் அடைவதற்கு விழைகிறார். இறைவனுடன் தன்னை ஒன்றித்துக் கொள்ளும் ஆன்மா, தனது செயல்கள் அனைத்தையும் இறை செயலாகவே கொள்ளும் என்கின்ற அத்வைதக் கொள்கையி னையும் இவ்விடத்தில் உள்வாங்கி நிற்கிறார். இதற்காக தாயுமானவரின்

‘சந்ததமும் எனது செயல் நினது செயல்
யானெனும் தன்மை நினையன்றி யில்லாத் தன்மையால்
வேறலேன்

வேதாந்த சித்தாந்த சமயரசு சுபாவமிதுவே¹³

எனும் பாடலை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறுகிறார். மேற்கூறிய சிந்தனையுடன் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடு ஒன்றிணைந்து செல்லும் பாங்கையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இதற்கு

‘தனக்கெனவோர் செயலற்றுத் தானதுவாய் நிற்கின்ற
நாதனவ னுடலுயிரா யுண்டுறங்கி நடந்து
நானா போகங்களையுந் தானாகச் செய்து
பேதமற நின்றிவனைச் தானாக்கி விடுவன்¹⁴

என வரும் உண்மைநெறி விளக்கப் பாடலையும் உடன் எடுத்துக் காட்டுகிறார். சைவ சித்தாந்த வேதாந்தக் கருத்துக்களை

எடுத்தாள்வதன் மூலம் சைவ உலகத்திற்குச் சுவாமி விபுலாந்தர் சொல்ல வந்த செய்தி இதன் மூலம் புலப்படுகிறது. இது 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையில் மணமுள்ளதெனில் அதனை நுகர்வதில் தவறில்லை' எனும் இராஜாராம் மோன்றோயின் சிந்தனையை நினைவுபடுத்துவதாக அமைகிறது.

எனவே தன்னை ஒரு சைவ சமயியாகவும், சைவ சித்தாந்த ஞானியாகவும் வெளிப்படுத்திய சுவாமி விபுலாந்தர் தான் பெற்ற இவ்வறிவினையும் அனுபவத்தினையும் தான் சார்ந்த சமூகத்தின் பொருட்டே பயன்படுத்தினார். தான் பெற்ற சைவ சித்தாந்தப் புலமைத்துவத்தை வெறும் புலமைத்துவத்திற்காக மட்டும் வளர்த்துக் கொள்ளவுமில்லை. பயன்படுத்தவும் இல்லை. எதற்காக தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தாரோ அந்நோக்கத்தை அடைதற்பொருட்டு தனது சைவ சித்தாந்தப் புலமைத்துவத்தையும் பயன்படுத்தினார். சுவாமி விவேகாநந்தர் வேதாந்தத்தை மக்கள் வாழ்விய லுடன் இணைத்துத் தொண்டு புரிந்தமையால் அவர் 'நவயுக சங்கரர்' எனப் போற்றப்படுகிறார். அதுபோலவே சுவாமி விபுலாநந்தர் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாட்டினூடாக தனது சமூகம் சார்ந்த மக்களின் வாழ்வியலைத் மேம்படுத்த முனைந்தமையால் இவரை 'நவயுக சித்தாந்தி' என்று கூறின் அது மிகையான கூற்றாக இருக்க முடியாது.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. பேராசிரியர் அருணாசலம் . க 'சுவாமி விபுலாநந்தரின் சமயச் சிந்தனைகள் ' பக் 14
2. பேராசிரியர் மௌனகுரு . சி, சுவாமி விபுலாநந்தரின் காலமும் கருத்தும்
3. சுவாமி விபுலாநந்தரின் ஆக்கங்கள், தொகுதி - 2, பக் 231
4. மேலது பக் 28
5. மேலது பக் 28
6. கலாநிதி வேதநாதன் . மா (பதிப்பாசிரியர்), சிவஞானபோதம் சிற்றூரையும் விளக்கமும் பக் 64
7. கலாநிதி கந்தசாமி, . சோ.ந., இந்து தத்துவக் களஞ்சியம், பக் 51

8. சுவாமி விபுலாந்தரின் ஆக்கங்கள், தொகுதி - 2, பக் 29
9. கலாநிதி வேதநாதன் . மா (பதிப்பாசிரியர்),
சிவஞானபோதம் சிற்றூரையும் விளக்கமும் பக் 85
10. சுவாமி விபுலாந்தரின் ஆக்கங்கள், தொகுதி - 2, பக் 31
11. மேலது பக் 32
12. மேலது பக் 32
13. மேலது பக் 32
14. மேலது பக் 32

உசாத்துணைகள்:

01. பேராசிரியர் அருணாசலம் .க 'சுவாமி விபுலாந்தரின் சமயச் சிந்தனைகள்', 2002.
02. பேராசிரியர் மௌனகுரு .சி, 'சுவாமி விபுலாந்தரின் காலமும் கருத்தும்', 1993.
03. வித்துவான் கமலநாதன் .சா.இ, சிவசுப்பிரமணியம் .வ.
(பதிப்பாசிரியர்கள்), 'சுவாமி- - விபுலாந்தரின் ஆக்கங்கள்',
தொகுதி - 2, 1995.
04. கலாநிதி வேதநாதன் .மா (பதிப்பாசிரியர்)
சிவஞானபோதம் சிற்றூரையும் - விளக்கமும், 2009.
07. கலாநிதி கந்தசாமி, .சோ.ந., இந்து தத்துவக்
களஞ்சியம், 2003.
08. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை .ஏ, 'உள்ளதும்
நல்லதும்', 2015.
09. 'முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாந்தர்', 125வது ஆண்டு
பிறந்த நாள் விழா சிறப்பு மலர் - 2017, சுவாமி விபுலாந்தர்
கலை மன்றம், கனடா.
10. முத்துக்குமார் சுவாமி .ப, 'விபுலாந்தர்', 2003.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் தமிழ்ப்பணி

ஈழநாடு பெற்றெடுத்த பெருந்தகையென போற்றப்பட்ட சுவாமி விபுலானந்தர் முத்தமிழ் வித்தகரென முகிழ்ந்துநின்றார். இயல், இசை, நாடகம் என்று விரிந்து பரந்து நின்ற பரப்புக்குள் தமிழ் மொழியின் பெருமையை மேலோங்கச் செய்து அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன.

1892ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 27ஆம் திகதி மீன்பாடும் தேன் நாடாம் மட்டக்களப்பிலுள்ள காரைதீவில் பிறந்த இவர், இளம் வயதிலேயே சகல கலைகளையும் கற்றும் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கினார். உயர்கல்வியில் மேம்பாடுகண்ட அடிகளார், புனித மைக்கேல் கல்லூரி, யாழ் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆகிய கல்வி நிலையங்களில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி மாணவ சமுதாயத்தின் வழிகாட்டியானார். இலண்டன் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானப் பட்ட தாரியான அடிகளார் 1920ஆம் ஆண்டு மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையேற்று கல்லூரியின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரும்பணி ஆற்றினார். வேதாந்தசேகரியென்ற பத்திரிகைக்கும், பிரபுத்தபாரத என்ற ஆங்கில சஞ்சிகைக்கும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றித் தமிழ்மொழியின் சிறப்பை உலகிற்கு விரித்துரைத்தார். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் இழத்தில் உள்ள தமிழ்ச்சிறாரின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கும் அடிகளார் செய்த தொண்டுகளோ அளப்பரியன மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள சாரதா வித்தியாலயம், திருகோணமலையிலுள்ள இந்துக் கல்லூரியும் அடிகளாரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் உருவானவையேயாகும். மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயத்தை நிறுவி தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவினார்.

“அடிகளாரின் இலக்கியத்தொண்டு எழுச்சியைத் தரவல்லது. சங்கப்புலவரின் மறு அவதாரமோ என்று அனைவரும் வியக்கும் வண்ணம் அபாரமான இலக்கிய உணர்வையும், அறிவையும், ஆர்வத்தையும் அவர் பெற்றிருந்தார். இருள்குழந்த இன்றைய சமுதாயத்திற்கு அவரது வாழ்க்கையும், தொண்டும், செய்தியும் சிறந்த ஒளிவிளக்குகளாகத் திகழ்கின்றன.” என்று சுவாமி

ஆத்மகனாநந்தா தெரிவித்துள்ளார். மொழியுடன் இணைந்து தமிழரின் வாழ்வும், பண்பாடும் சிறக்க அறிஞர் பெருமக்கள் அளித்த பங்களிப்புகள் அளப்பரியன. அந்த வரிசையிலே இலங்கை உலகுக்களித்த பேரறிஞர்களுள் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாருக்கு தனியானதோர் இடமுண்டு. கிழக்கிலங்கையில் தோன்றிய அடிகளார் கீழைத்தேய நாகரிக பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு புத்துயிர் ஊட்டிய பெருமகனாவார். அவர் பல நூற்றாண்டுகாலப் பழமையும் செழுமைப்படுத்தும் ஈன்றும் உணர்த்தி வைத்தார். ஆங்கில மொழியிலிருந்த ஷேக்ஸ்பியரின் நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ந்தார். தமிழில் புதிய கலைச் சொற்கள் உருவாக வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். தமிழிலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதிவெளியிட்டு தமிழ்மொழியின் பால் பலரின் கவனத்தை ஈர்க்கச் செய்தார். தமிழில் நவீனத்துவம் மலரவும், தமிழ்மொழி, இலக்கியம், தமிழ் இலக்கியக் கல்வி என்பன செழிக்கவும் அடிகளார் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன. முத்தமிழ் வித்தகர் என்னும் பெருமைக்குரியவராகிய இவர், யாழ்நூல் என்னும் இசைத் தமிழ் நூலையும், மதங்ககுளாமணி என்னும் நாடக நூலையும் தந்து தமிழ்மொழிக்கு அணிசேர்த்துள்ளார்.

அடிகளாரின் சிந்தனை மொழி, இலக்கியம், இசை, மதம் போன்ற பல பொருள் பற்றி அமைந்திருந்தது. மொழிபற்றிய அவரது சிந்தனைக்கு அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் சான்று பகருகின்றன. 'லகரவெழுத்து' எனத் தமிழ்ப் பொழிலில் எழுதினார். 'தமிழில் எழுத்துக்குறை' என கலைமகளில் எழுதினார். சோழமண்டலத் தமிழும் ஈழமண்டலத் தமிழும்' என்னும் கட்டுரை கலைமகளில் வெளிவந்தது. 'தமிழ் மொழி ஒலியியல்' என்னும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் (The Phonetics of the Tamil Language) இந்தியாவிலிருந்து வெளிவந்த Modern Review எனும் சஞ்சிகையில் எழுதினார்.

'கலைச் சொல்லாக்கம்' பற்றி 1936ஆம் ஆண்டு சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரின் ஆதரவில் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்திலே தலைமைப் பேருரை நிகழ்த்தினார். அவருடைய

நவீன மொழியியல் சிந்தனையின் தாக்கத்தைத் தமிழ்மொழியியல் ஆய்விலும் சிறக்கக் காண்கின்றோம். மேலை நாட்டு மொழியியல் வளர்ச்சியை உளங்கொண்டு காலத்திற்கேற்ப தமிழ்மொழியியல் பற்றிச் சிந்தித்த நம்நாட்டு அறிஞர்கள் என எண்ணும்போது விபுலானந்த அடிகளாருக்குச் சிறந்தஇடம் உண்டு. அவருக்கு தமிழ் நாட்டிலும், சிறப்பாக நமது நாட்டிலும் முதலிடம் உண்டு என்றால் மிகையாகாது.

விபுலானந்த அடிகளால் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றிய பிற மொழிச் சொற்களை ஏற்பதைப்பற்றியும் கூறிய கருத்துக்களை நோக்குவோம். "உயிருள்ள மொழியானது பிறமொழித் தொடர்பு கொண்டு தனக்குரிய சொற்களஞ்சியத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்." என்ற கூற்று மனம்கொள்ளத்தக்கது.

அன்று அடிகளார் கொடுத்தமிழ், செந்தமிழ் என்ற பாகுபாட்டையும் ஏற்று நாடக நூலுக்குக் கொடுத்தமிழ் வழக்கு வருமெனவும் ஏனைய அறிவு நூல்கள் செந்தமிழ் மொழியிலே ஆக்கப்பட வேண்டுமெனவும் கருதினார். அடிகளாரின் கருத்தின் படி அறிவு நூல்கள் என்பன அறநூல், பொருநூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல் பற்றியனவாகும். இத்தகைய நூல்கள் இன்றும் ஒரு மொழியின் தராதர மொழியிலே எழுதப்பட்டு வருவது கண்கூடு.

அடிகளாரின் யாழ்நூல் அச்சிற தோன்றிய பின்னர்(1947)இல் கரந்தை தமிழ்ச் சங்க மாதாந்த சஞ்சிகையான தமிழ்ப் பொழிலில் ப.சுந்தரேசன் வேனிற்காதை இசைப்பகுதி விளக்கம் என்னும் தொடர் கட்டுரையை எழுதினார். இசைத்தமிழ் ஆராய்ச்சியாளரான ப.சுந்தரேசன் பின்வருமாறு எழுத்தியம்பியுள்ளார்.

"யாழ்நூல் பண்ணியல் எனும் பகுதியால் அருட்டிரு விபுலானந்தப் பெருந்தகையார் இவ்வேனிற்காதையில் கூறப்படும் மருதப் பண்ணின் இலக்கனத்தைப் பெருக ஆராய்ந்து கூறியிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது.

முத்தமிழ் வித்தகரின் பணிகள் பரந்துபட்ட வகையில் அமைந்திருப்பது மட்டுமன்றி, அவருடைய பெருமையைப்

பலரும் கூறிவருவதும், உண்மையிலேயே அவரின் தன்னலம் கருதா சேவையினை எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றது.

அடிகளார் செய்யுள், கவிதை புனைவதிலும் பெரும் ஈடுபாடு காட்டியவர் என்றவகையில் மிகமுக்கியத்துவம் பெறுகின்றார். விபுலாநந்த அடிகள்-தொகுப்பு (1951), விபுலாநந்த அடிகள்(1953), விபுலாநந்தக் கவிதைகள்-தொகுப்பு மற்றும் விபுலாநந்தக் கவிமலர்-தொகுப்பு ஆகிய நூல்களில் அடிகளாரின் கவிதைகளைத் தரிசிக்கலாம். அடிகளாரின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் அதனுடைய ஆற்றலுக்குக் கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளன. 'அன்பு' என்ற தலைப்பிலிடப்பட்ட செய்யுள் 'பாவலர் விருந்து' என்னும் கட்டுரையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரை பிளேட்டோ எழுதிய 'விருந்து' என்ற கட்டுரையைத் தழுவி எழுந்தது. இக்கவிதையிலும் பிளேட்டோவின் செல்வாக்குச் செறிந்திருந்தது. மேலும் பெற்ற உவால்டர் ஸ்கொட். இயற்றிய 'நீர்நிலைக்கன்னி' ஆகிய மொழிபெயர்ப்புக்களையும் குறிப்பிடலாம்.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. இலங்கையிலிருந்து மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் பட்டத்தை முதன் முதல் பெற்ற சாதனை விபுலாநந்தரையே சாரும் 'தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தோன்றிய வளர்ச்சி'என்ற கட்டுரையை எழுதியதன் மூலம் தமிழழம் இலக்கிய வரலாறு முறைப்படி எழுதுவதற்கு வித்திட்டவரும் அடிகளாரே ஆவார். மேலும் உரைநடை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு, ஒப்பியல் ஆய்வு, இலக்கணம் போன்ற துறைகளிலும் கைவந்த வல்லுனராகித் தமிழ்மொழியின் சிறப்புக்கும் உயர்வுக்கும் ஊன்றுகோலாக இருந்து பணியாற்றினார்.

அடிகளார் தமிழுக்குச் செய்த அரும்பெரும் சாதனைகளுள் நினைவு கூரத்தக்க மிகமுக்கியமான சாதனை மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களை தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு இனம் காட்டிக் கொடுத்ததாகும். அடிகளார், மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியின் பெருமையையும் சிறப்பையும் அவரது இலக்கிய ஆற்றலையும் படித்தறியா பாமர மக்களின் உள்ளத்தில் உணர்ச்சியைத் தூண்டும்

அவரது செந்தமிழ் கவிதைகளின் திண்மையையும் துல்லியமாக எடுத்துரைத்தார். பாரதி கழகங்கள் பல அமைத்து பாரதியின் கவிதைகளைப் பாடிக்காட்டி, உயிரோட்டமுள்ள பாரதியாரின் கவிதைகளை வெளியுலகிற்குப் பிரகாசப்படுத்தினார்.

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களை தமிழ் நூலில் மொழிபெயர்ப்போம்” என்ற பாரதியின் கூற்றுக்கேற்ப அடிகளார் சேகஸ்பியரின் நாடக அரங்கில் தான் ரசித்துச் சுவைத்த பலவற்றை தமிழ் உலகிற்கு மொழிபெயர்த்துத் தந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் இருந்து முத்தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு எவரும் எண்ணிப்பார்க்க முடியாத பெரும் சாதனையைப் புரிந்து இறவாவரம் பெற்று இருக்கின்றார்.

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்
தலைவர் கொழும்புகி தமிழ்சாங்கம்.

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார்

மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டக்களப்பிலே காரைதீவு என்னும் பழம் பெரும் கிராமத்தில் சாமித்தம்பி கண்ணம்மை தம்பதியனருக்கு 1892.03.27ல் மகனாகப் பிறந்தார் இவருக்கு முதலில் சூட்டப்பட்ட பெயர் தம்பிப்பிள்ளை, அதற்கு அடுத்து மயில்வாகனன் என்ற நாம் பெற்றோரால் இவருக்கு இடப்பட்டது. மயில்வாகன் துறவி ஆனதன் பிற்பாடு சுவாமி விபுலானந்தர் என்ற நாம் சூட்டப் பெற்றார்

தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்தவர் சுவாமி விபுலானந்தரேயாவார், 1898ல் ஆரம்பக் கல்வியை ஆரம்பித்தார் பின் மெதடிஸ்த பாடசாலையிலும் தொடர்ந்து மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். 1916ல் மதுரை தமிழ்சங்கம் நடத்திய பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி பெற்று மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் எனும் சிறப்பினைப் பெற்றார். லண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடத்தி பி.எஸ்.சி பரீட்சையிலும் சித்தி பெற்றார்.

1938ல் கல்லடி உட்போடை சிவானந்த வித்தியாலயம், காரைதீவு சாரதா மகளிர் கல்லூரி மற்றும் ஆதரவற்ற சிறார்களுக்கான இல்லம் என்பவற்றை நிறுவினார். யாழ்ப்பாணம் வைதீஸ்வராக் கல்லூரியையும், திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியையும் இராமகிருஷ்ண சங்கத்துடன் இணைத்தார். இவை தவிர மலையகத்தில் பாடசாலைகளை நிறுவி கல்வித் தொண்டாற்றினார்.

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ் பேராசிரியர் இவரேயாவார். அவ்வாறே இலங்கையிலும் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ் பேராசிரியர் இவரேயாகும்.

சுவாமி விபுலானந்தர் சாதி பேதத்தை மிகவும் வெறுத்தார். தர்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கு கல்வி வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த மகான் ஆவார்.

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக

பணிபுரியும் காலப்பகுதியில் திருவேட்களம் என்னும் சேரியில் வாழ்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட சாதியாரை நேரில் சென்று பார்வையிட்டு அவர்களுக்கு பாலர் பாடசாலை அமைத்துக் கொடுத்தார் முதியோர் கல்விக் கூட்டங்களையும் அமைத்துக் கொடுத்தார் இதன் காரணமாக உயர்சாதியினரான சாதிவெறி கொண்ட அந்தணர்கள் அடிகளார் குடிப்பதற்குக் கூட நல்ல தண்ணீர் வழங்குவதற்கு மறுத்தனர். சுவாமி சிலகாலம் உவர்நீரையே குடித்து வாழ்ந்தார். அடிகளார் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் தமிழுழுக்கும் கல்வி மேம்பாட்டிற்கும் தன்னை அற்பணித்துச் செயற்பட்ட செயல்வீரனாவார்.

அடிகளாரது ஆரம்ப காலச் செய்யுள்கள் இறுக்கமான இலக்கண யாப்பு மரபைக் கொண்டிருந்தது இதனை எல்லோராலும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத செய்யுளாக அமைந்திருந்தது. இருப்பினும் அடிகளார் தனது பிற்காலத்தில் எளிய முறையிலும் அழகாகவும் கவர்ச்சியுள்ளதாகவும் செய்யுள்களை யார்த்துள்ளார்.

அடிகளார் பாரதியின் கவிதைகளை உலகறியச் செய்தவர் பாரதியின் கவிதையில் கொண்ட ஈடுபாடு தான் இதற்குக் காரணம் எனக் கூறலாம்.

சுவாமி 32 கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார் எனவும் சொல்லப்படுகிறது சுவாமி தனது வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை ஆசிரியத்துறையிலே கழித்துள்ளார். ஆசிரியராக பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக, மொழி பெயர்ப்பாளராக, நாடக ஆசிரியராக கவிஞராக திகழ்ந்துள்ளார்.

ஆங்கில நாடகங்களில் ஏற்பட்ட விருப்புக் காரணமாக, ரூபாவதி, கலாவதி என்னும் இரு நாடகங்களைத் தந்துள்ளார். இவரால் எழுதப்பட்ட தமிழ் வாணன் என்னும் நாவல் ஞான போதினிப் பத்திகையில் தொடராக வந்து பின் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது. ஆங்கில மொழியைத்தழுவி சுவாமி எழுதிய பாடல்கள் போப் ஐயரால் ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டதாம்.

சுவாமி எழுதிய சிலி பாடல்கள் பாவலர் விருந்து என்னும்

தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. மேலும் கலிங்கத்துப்பரணி, நளவேண்பா போன்ற நூல்களைப் பதிவித்தும் உள்ளார். தமிழ் மொழி வரலாறு என்னும் நூல் சுவாமி எழுதிய நூலாகும். இவர் தந்த யாழ் நூல் எனும் இசை நூல் பெரும் பொக்கிஷமாகும்.

அடிகளார் தமிழ் ஆங்கிலம் சமஸ்கிருதம் இலத்தீன் ஆகிய மொழிகளில் மிகவும் புலமை பெற்றவராக இருந்துள்ளார். எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர் இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியவர் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தரேயாவார்.

சுவாமி சாதி பேதம் கடந்த சமத்துவமான நோக்கம் கொண்டவராவார். சிறுவர், இளைஞர், முதியோர் ஆகிய அனைத்து தரத்தினருக்கும் ஆதரவு வழங்கினார். அனைவர்க்கும் கல்வி அறிவு கிடைக்க வேண்டும் என்ற பெரு நோக்கம் அடிகளார் மனதில் குடிகொண்டிருந்ததை அவரது கல்வித் தொண்டின் மூலம் நாம் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது.

தமிழ் மொழியின் செம்மைக்கும் புகழுக்கும் பெரும் பணியாற்றிப் பெருமை சேர்த்தவர் சுவாமி விபுலானந்தர் அடிகளாரது நிறைவான பணி தமிழ் நெஞ்சங்களில் மறவாக் கணியாக நின்று இனிமையூட்டுகிறது. அடிகளாரது புகழ் என்றும் அழியாது நிலைத்திருக்கும்.

ஆக்கம்

சிவஞானம் - மகேந்திரராகா

ஓய்வுநிலை கலாசார உத்தியோகத்தர்

கிருகோணமலை

விபுலாநந்த அடிகளின் யாழ் - நூல் இசைக் கலையின் சீகரம்

ஈழவள நாட்டில் கிழக்கிலங்கை தமிழ் உலகிற்கு வழங்கிய அருங்கொடை, காலம் எமக்களித்த தீஞ்சுவைமிக்க கனி, அருட் திரு விபுலாநந்த அடிகளாவார். இவர் முத்தமிழ் வித்தகர் என்று போற்றப்பட்டவர். பன்மொழிப் பண்டிதர், பேரறிஞர், தத்துவஞானி தமிழினுடைய பல்வேறு துறைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட பஸ்துறை ஆய்வாளர். பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டின் வேர்களைக் கண்டறியும் முயற்சியின் விளைவாகத் தோற்றம் பெற்றதே இவரது “யாழ்நூல்” பழந்தமிழின் இசைக்கலையின் தொன்மையை பறைசாற்றுகின்றது.

தமிழ்மொழி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இன்னும் அழியாச் சிறப்புடன் இலக்கியத்திலும், பேச்சு வழக்கிலும் விளங்குகின்றது. பழந்தமிழருடைய கலைவளம், நாகரிகச் சிறப்பு ஆகியவற்றின் மேன்மைகளைத் தமிழரே உணர்ந்திராத போது விபுலாநந்த அடிகளாரின் அருள் உள்ளத்தின் வெளிப்பாடே யாழ் நூலாகும். அந்நூலில் தாம் 10 ஆண்டுகளாக மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியினால் மிகநுட்பமாகக் கண்டுணர்ந்த பழந்தமிழ் இசைபற்றிய முடிவுகளை அழகுற கோவைப்படுத்தி இயற்றியுள்ளார்.

யாழ் நூல் யாழைப் பற்றிமட்டும் விளங்குகின்ற நூலல்ல பண்டைத் தமிழிசை பற்றிப் பல செய்திகளை எமக்குத் தருகின்ற இசைக் களஞ்சியம். இது, யாழ்நூலின் பல பகுதிகளின்லிருந்து நமக்குப் புலனாகின்றது. இந்நூல் கீழ்க் கண்ட ஏழு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. பாயிரவியல்
2. யாழுறுப்பியல்
3. இசைநரம்பியல்
4. பாலைத் திரிபியல்
5. பண்ணியல்

6. தேவாரவியல்

7. ஒழிபியல்

பாயிரவியல் என்றமுதற் பகுதியில் தெய்வ வணக்கத்துக்குப் பிறகு இசை நரம்புகளின் பெயர்கள். அவற்றின் ஓசைகள், அவற்றிற்குப் பிற்காலத்தவர் வழங்கியபெயர்கள் முதலியவை எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. அடுத்துவரும் யாமுறுப்பியல் என்ற பகுதியில் வில் யாழ், பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ் முதலிய பல்வேறு யாழ்கள் அழகிய படங்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இசை நரம்பியல் என்ற பகுதியில் பூதநூலின் வழி இசைவிளக்கம், ஏழிசைகளின் பிறப்பு, கிளைமரபாக இசைகூட்டும் முறை, இசைநரம்புகள் நிற்கும் முறை ஆகிய அனைத்தும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

பாலைத்திரிபியல் என்றபகுதியில் பாலையென்னும் சொல் வழக்கு, ஏழ்பெரும்பாலைகள், இசை நிலை இராசிகள், பன்னிருபாலைகள், ஏழ்பெரும் பாலைகள் அரங்கேற்று கதையில் யாழாசிரியன் அமைதி பற்றிய செய்யுட் பாகத்துக்கு உரை விளக்கம் ஆகிய அனைத்தும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பண்ணியல் என்றபகுதியில் நாற்பெரும் பண்கள், ஏழ்பெரும் பாலைகள் எய்தும் இசைநிலை, 103 பண்களின் பாலைநிலைகள் சுருதி வீணையில் அமைத்துக் காட்டல், பழந்தமிழிசை மரபிற்கும் வடநாட்டிசைமரபிற்கும் தொடர்பு, ஆய்ச்சியர் குரவைவேனிற் காதை ஆகியவற்றின் விளக்கம் ஆகிய அனைத்தும் தரப்பட்டுள்ளன.

தேவாரவியல் என்றபகுதியில் தேவாரம் என்னும் பெயர்க் காரணம், யாப்பமைதி, பண், இராகம், தாளம் என்ற மூவகைப் பாகுபாடுதேவாரம் பண்களுக்கு வகுத்த இராகங்கள், சங்கீதரத்னாகரம் என்னும் வடமொழி இசை இலக்கணநூலில் கண்டசிலதேவாரப் பண்களுக்குவிளக்கமும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஒழிபியல் என்ற பகுதியில் பழந்தமிழர் கண்ட இசைக் கணிதம், சுருதிகள், தாளம் அமைதிகள் மற்றும் பல்லவக் கிரந்த மொழியில் எழுதப் பெற்ற குடுமியாமலைக் கல்வெட்டுக் கூறும் பழந்தமிழிசை மரபு முதலான செய்திகள் இவ்வியலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பண்டைத் தமிழகத்தில் யாழிசைக் கருவி பல்வேறு வடிவங்களின் வளர்ச்சி பெற்று பயன்பாடு மிக்கனமாக விளக்குகின்றன. என்பதையாழ்நூல் நிறுவுகிறது. வட இந்திய பண்பாட்டுக்குரியதே வீணை என்பது விபுலாநந்த அடிகளாரின் கொள்கையாகும். தஞ்சாவூர் இராவ் சாகிப் மு.ஆபிரகாம் பண்டிதர், அவரது மகன் ஆ.வரகுணபாண்டியன், க.வெள்ளைவாரணன் ஆகியோர் யாழிலிருந்து வீணை வளர்ச்சி பெற்றது என்ற கருத்தை முன்வைத்தள்ளனர். ஆயினும் இவர்களுடைய கருத்தை யாழ்நூல் சான்றுகளுடன் மறுதலிக்கின்றது.

பண்டைத் தமிழ் மக்களிடையே வழக்கிலிருந்தவில் யாழ், சீறியாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டுயாழ், மகரயாழ், என்பவற்றின் தோற்றம், அமைப்புமுறை, பயன்பாடு, யாழ் வாசிப்போர், வரன் முறை முதலான விடயங்கள் யாழ் நூலிலே நுட்பமாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. சங்கத் தொகைநூல்கள், சிலப்பதிகார மூலமும், சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லாருரையும் முதலான இலக்கிய இலக்கண நூல்களின் துணைக் கொண்டு யாழ்களின் வகைகளையும் அவற்றின் அமைப்புக்களையும் யாழ்நூல் ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளது.

யாழ் நூலினை நன்கு கற்றுத் தெளிவதற்குக் கணிதப் பேரறிவும் இலக்கிய புலமையும் வேண்டுவனவாகும் என அந்நூலின் சிறப்பினை அறிந்தோர் உணர்வர். பண்டைய யாழ்களைப் பற்றிய இலக்கிய கூற்றான விளக்கப் பகுதி மட்டுமன்றி அதனைத் தொடர்ந்த பெளதீக நோக்கோடு அமைந்த sonometer, Tuning folks, air pumps முதலிய கருவிகளின் விளக்கம், ஒலி அலைகளின் கூறுபாடுகள், அவற்றின் நீளம் பற்றிய தெளிவுரை ஆகியனவெல்லாம் பழந்தமிழிசை விளக்கத்தக்கு இன்றியமையாதனவாக அடிகளால் காட்டப் பெற்றுள்ளன. “இசைக் கணிதம்” பற்றியும் வானநூல்கள், சோதிடநூல்கள் என்பவற்றில் எண்கள் கையாளப்படும் முறைமை பற்றியும் அடிகளார் யாழ் நூலிலே விளக்கியுள்ளமையை படித்தறிந்து கொள்ளலாம். யாழ் நூலை அறிந்து கொள்வதற்குக் கணிதஅறிவு, இசையறிவு, தமிழறிவு, சோதிட அறிவு என்பன ஒருங்கே கைவரப் பெறவேண்டும். இதனாலேயே யாழ் நூல் இசை அறிஞரால் படிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. யாழ் நூல் பற்றி பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி “யாழ் நூல்” ஒருமிகவும் சிக்கலான ஒருபாடம் அதனைமுதல் தடவை

வாசித்து விளக்கி விட்டேன் அல்லது அதனை நன்றாக விளக்கிக் கொண்டுவிட்டேன் என்று யாராவது சொன்னால் அதனை உடனடியாக நாங்கள் நம்புவதில் சற்றுத் தயக்கம் காட்டவேண்டும். ஏன் என்றால் நான் முதலிலே கூறியது போல அது கணிதத்தின் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டவர் ஆய்வு ஆற்றுகையின் அடிப்படையில் தோன்றி அல்ல”.

என்று கூறுகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. எண்ணின் வழியாக இசைக் கருவி அமையும் என்பது அக் கருவியிலிருந்து எழுகின்ற இசையானது இசை மரபிற் குடி பொருந்தி நிறறலால் கருவியமைத்தற்குப் பயன்பட்ட கணிதமுறைமையின் தகவுடமையின் பொருத்தப்பாடும் புலப்படும் எனவும், தாம் கைக் கொண்ட கணிதமுறை பொருத்தமான முறையென்பதும் அடிகளாரின் நம்பிக்கையாகவுள்ளது.

தெய்வம் சுட்டிய வாரப் பாடல் தேவாரம் எனம் பெயர்பெற்றது. பக்திப் பாடல்கள் துணைகொண்டு காரைக்காலம்மையார் ,மூவர் தேவாரங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து அடிகளார் அவற்றில் வரும் பண்ணிசைகளை விளக்கியுள்ளார். தேவாரகாலத்திற்கு முன்னர் வழங்கிய சங்க இலக்கியங்களிலும் சிலப்பதிகா வரிப்பாடல்களிலும் பயின்று வந்த பண்ணிசைகளை அடிகளார் சான்றுகளுடன் ஆராய்ந்துள்ளார். அடிகளாரின் இசை ஆராய்ச்சிக்குச் சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லாருரை களம் அமைத்துக் கொடுத்த போதிலும் பலவிடயங்களிலே அவரது கருத்தினை மறுத்துப் புதிய விளக்கங்களையும் அடிகளார் தந்திருப்பது படித்தறிதற்கு உரியதாகும். தமிழிசையின் காலஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட அடிகளார் குடுமியாமலைக் கல்வெட்டைப் பற்றியும் கூறிய கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. குடுமியாமலை கற்பாறையில் தீட்டப்பட்ட இசைக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படும் ஏழு இராகங்களையும் விளக்கியுள்ளார்.

தொல்காப்பியம் கூறும் இசைத்துறைசார்ந்த விடயங்களும் யாழ் நூலிலே ஆராயப்பட்டுள்ளன. யாழ்நூல் ஆராய்ச்சி மூலம் பழந் தமிழிசை மரபுகளையும் நுட்பங்களையும் மீண்டும் ஆக்கிக் கொள்ளலாம். என்பதே அடிகளாரின் ஆய்வுப் பயனாக அமைகிறது.

திரு. சி. பிரகாஷ் M.A

உலகின் முதற் தம்பிப்பேராசிரியர் சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார்!

அகிலம் போற்றும் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார் பிறந்து 125 வருடங்களாகின்றன. அவர் மட்டக்களப்பின் தென்கோடியிலுள்ள காரைதீவு எனும் நெய்தலும் மருதமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற பழந்தமிழ்க் கிராமத்தில் பிறந்தார்.

சாமித்தம்பி கண்ணம்மை தம்பதியினர் தவமிருந்து 1892-03-27 இல் அடிகளாரைப் பெற்றெடுத்தனர். அப்பகுதியில்தான் வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்ற ஸ்ரீ கண்ணகை அம்பாள் ஆலயமும் உள்ளது. காரைதீவின் காத்தல் தெய்வமாம் பத்தினித்தெய்வம் கண்ணகியைக் குலதெய்வமாகவும் அவ்வம்மையின் நாமத்தைத் தாங்கியவருமாகிய கண்ணம்மையின் வயிற்றில் முதலாவது உதித்தவர் அடிகளார்.

இன்றும் கண்ணகை அம்மனாலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்ற விஜயராஜன் குடியார் என்று சொல்லப்படுகின்ற வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் அக்காலத்தின் விதானையாக (பொலியானை - அக்கால பொலிஸ் தலைமைக்காரர்) இருந்தார்.

அடிகளார் இயற்பெயரான தம்பிப்பிள்ளை என்ற நாமத்தோடு பிறந்தார். அவர் நோய்வாய்ப்படவே கதிர்காமத்திற்குக் கொண்டு சென்று விரதம் அனுஸ்டித்து நோய் குணமாகவே முருகப் பெருமானின் பெயரான “மயில்வாகனன்” எனும் பெயரை அவருக்குப் பெற்றோர் சூட்டினர். அதனால் அவரது பிறப்புப் பதிவில் தாமதமாயிற்று. அதனால் அவரது பிறப்பத்தாட்சிப்பத்திரம் மே மாதத்தில்தான் பதிவுவைக்கப்பட்டது. எனவே அவர் மேயில் பிறக்கவில்லையென்பதை கவனத்திற்கொள்க.

மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் வாராது வந்துதித்து உலகின் எட்டுத்திசைகளிலும் தமிழ் மொழியின் எழிலைப்பரப்பியவர் சுவாமி

விபுலானந்தர் அவர்கள். முத்தமிழ் வித்தகரான அந்த முனிவரின் தமிழ்ப்பணிகள் பற்றி பலகோணங்களிலும் எழுதமுடியும்.

1898 இல் ஆறுவயதில் பள்ளியில் சேர்ந்தார். 1902-இல் மெதடிஸ்ட் பள்ளியிலும் பின்பு மட்டக்களப்புக் கல்லூரியிலும் பிறகு ஆர்ச் மிக்கேல் கல்லூரியிலும் பயின்றார்.

1916-இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் தேர்விலும் வெற்றி பெற்று இலங்கையின் முதலாவது மதுரைத் தமிழ் சங்கப் பண்டிதர் என்னும் பெருமையையும் பெற்றார் 1919ல் தனது சொந்த முயற்சியில் கற்று இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய பி.எஸ்.சி. தேர்விலும் சித்தியடைந்தார்.

1924ல் சென்னை சென்ற மயில்வாகனனார் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்ந்து "பிரபோதசைதன்யர்" என்னும் பிரமச்சரிய நாமம் பெற்றார். அதே ஆண்டு சித்திரைப் பெளர்ணமியில் துறவரம் மேற்கொண்டு "சுவாமி விபுலானந்தர்" என்னும் பெயர் பெற்றார்.

1925ல் இலங்கை திரும்பிய அடிகளார் கல்லடி உப்போடையில் சிவானந்த வித்தியாலயமும் காரைதீவில் சாரதா மகளிர் கல்லூரியும் மற்றும் ஆதரவற்றோர் மாணவர் மாணவியர் இல்லங்களும் நிறுவி அளப்பரிய கல்வித் தொண்டு செய்தார்.

பின்பு யாழ்ப்பாணம் வைதீஸ்வர வித்தியாலயத்தையும் திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியையும் இராமகிருஷ்ண "சங்கத்தோடு இணைத்ததோடு நிலாது மலையகத்திலும் பாடசாலைகள் அமைத்து சகலருக்கும் சிறந்த கல்வித் தொண்டாற்றினார்.

1931ல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் 1943ல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் பணி புரிந்தார். அதனால் அவர் உலகின் முதல் தமிழ்ப்பேராசிரியராக துலங்கினார்.

அத்தனை சிறப்போடு மொழியியல் விஞ்ஞானியாக அறிவியல் கலைஞராக ஆத்மீக ஞானியாக ஆற்றல்மிகு பேராசிரியராக

இயற்றமிழ் வல்லுனராக இசைத்தமிழ் ஆராய்சியாளராக நாடகத்தமிழ் நல்லாசிரியராக நமது தாயக மண்ணிலே நற்பணிபுரிந்தார்.

தமிழுக்காக தமிழ் வளர்ச்சிக்காக தமிழ் இனத்திற்காக இனத்தின் கல்வி மலர்ச்சிக்காக தன் வாழ்வையே அர்ப்பணித்தவர் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள்.

விபுலானந்த அடிகளார் மனிதாபிமானம் மிக்கவர் ஆதித் தமிழ்க் குடியின் அறவழியில் வந்தவர். பாதியில் முளைத்தெழுந்த சாதிக் கொடுமைதனைச் சாடித் தகர்த்தெறிந்த சாதனைத் தமிழன் அவர் அன்னார் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்த காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட ஆதி திராவிடர் வாழ்ந்த திருவேட்களம் என்னும் சேரிக்குச் சென்று பாலர் படிக்கப் பள்ளிகள் அமைத்தார். முதியோர் கல்விக் கூடங்களும் ஏற்படுத்தினார். இதை அறிந்த உயர் சாதிப் பார்ப்பன்னர்கள் சுவாமி மீது ஆத்திரம் கொண்டனர். குடிப்பதற்குக் கூட நன்னீர் தர மறுத்தனர். இதனால் அடிகள் பலகாலம் உவர் நீரையே குடித்து வாழ்ந்தார்.

சைவத்தின் காவலர்கள் என்று எழுந்தவர்கள் சாதித்துவத்தின் காவலர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். மக்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகளை விதைத்தார்கள். மனித குலத்தின் மடமைத்தனத்தின் உச்சநிலையான வருணப் பாகுபாடுகளை வளர்த்தார்கள்.

ஆனால் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளோ மக்கள் எல்லோரையும் சமமாக மதித்தார். சாதிப் பிரிவுகளை நீக்க உழைத்தார். எல்லோரும் சமமானவர்களே என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே விதைத்தார். கல்வி எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்று நினைத்தார். தீண்டத்தகாதவர் என்று தீயவர்களால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் கல்வி கிடைப்பதற்கு வழிசமைத்தார்.

அடிகளாரின் நீண்ட நாளைய இசை ஆராய்ச்சிப் பணி 1947ல் “யாழ் நூல்” என உருப்பெற்றது. கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவில் திருக்கொள்ளும் புதூர் ஆலயத்தில் 20-06-1947 21-06-

1947 ஆகிய இரு தினங்களிலும் யாழ் நூல் அரங்கேற்ற விழா நடந்தேறியது. 05/06/1947ல் யாழ் நூல் வெளியிட்டதாக வெளியீட்டுக்காய் எழுந்தருளிவரும் காட்சிபடம் கூறுகிறது.

தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே கல்விமறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக தன்னிகரற்ற பணிகளை ஆற்றிய சுவாமி அவர்கள். ஈழத்திலும் ஏழைத் தமிழ் மாணவர்களுக்கு எழுத்தறிவித்த இறைவனானார். எவ்வித வேறுபாடுமின்றி எல்லா மக்களுக்கும் கல்வி கிடைப்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பிலும் சுவாமி அவர்கள் ஆற்றிய பணிக்கு நிகராகப் பணிபுரிந்தோர் அவரதுகாலத்திற்கு முன்னர் என்றாலும் சரி அவருக்குப் பின்னர் இன்றுவரை என்றாலும் சரி யாருமே பிறந்ததாமில்லை உயர்ந்தவராய்த் திகழ்ந்ததாமில்லை பணியிலே சிறந்ததாமில்லை.

தமிழர்களுக்குக் கல்வியுட்டுவதிலே தளராத அவரது முயற்சியினால் ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் எண்ணற்ற தமிழ் அறிஞர்கள் தோன்றினார்கள். பேராசிரியர்களாக, பண்டிதமணிகளாக, புலவர்மணிகளாக உருவாகினார்கள். வாழையடி வாழையாகத் தமிழ் வளர்ச்சியின் எருவாகினார்கள். அதனால் சுவாமியவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியின் கருவாகினார்கள்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைக்கான பாடத்திட்டத்தினைத் தயாரித்தவர் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களே. அதன்மூலம் சீரியவழியில் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கல்வி வளர்வதற்கும் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கலை தொடர்வதற்கும் தமிழ்மொழியின் நிலை உயர்வதற்கும் காலாக அமைந்தவர் சுவாமிகளே.

சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட கலைச்சொல்லாக்கப் பேரவையின் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்று அறிவியல் தமிழை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தவர் அடிகளார் அவர்களே.

கணிதம் வரலாறு பௌதீகவியல் தாவரவியல் விலங்கியல் இராசாயனவியல் உடல்நலவியல் புவியியல் விவசாயவியல் ஆகிய

ஒன்பது துறைகளில் கலைச்சொற்களை ஆக்குதற்காக ஒன்பது அறிஞர் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அந்த ஒன்பது குழுக்களுக்கும் பொதுத் தலைவராகவும் இரசாயனவியல் குழுவின் தலைவராகவும் விபுலானந்த அடிகள் நியமிக்கப்பட்டார்.

அடிகளாரின் தலைமையிலான அந்த அறிஞர் குழுக்களின் அரும்பணியினால் பத்தாயிரம் தமிழ்க்கலைச் சொற்களைக் கொண்ட கலைச்சொல் அகராதி 1938 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. உலகின் அறிவியல் மலர்ச்சிக்குத் தகுந்தவகையில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி அமைந்திட இந்த அகராதி பெரும் பக்காற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது.

சுவாமி அவர்கள், இந்தியாவில் இராமகிருஷ்ண மடத்தால் வெளியிடப்பட்ட “வேதாந்த கேசரி” என்றும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்கும் “இராமகிருஷ்ண விஜயம்” என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அவரால் அவ்விதழ்களில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளும் ஆசிரியர் தலையங்கங்களும் சமய உண்மைகளை விளக்குவனவாக மட்டுமன்றித் தமிழ் மொழி தமிழ்ப்பண்பாடு என்பவற்றைப் பரப்புவனவாகவும் அமைந்திருந்தன.

தமிழ் இலக்கியம் பாரதிக்கு முன்னால் பாரதிக்குப்பின்னால் என்று இன்றைக்கு வரையறை செய்யப்படுகின்றது. அந்த அளவுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்திலே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் மகாகவி பாரதியார். பாரதியாரைப்பற்றி ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் வந்துவிட்டன. இலட்சக்கணக்கான கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுவிட்டன. பாரதியைத் தெரியாத தமிழர்கள் பட்டிகளில் தொட்டிகளில்கூட இல்லை என்கின்ற அளவுக்கு அவரது பாடல்கள் படித்தவர்களையும் பாமரர்களையும் எட்டியிருக்கிறதென்றால் அதற்குக் காரணம் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளே.

பாரதியாரின் முற்போக்குக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாத சாதிவெறிவிடித்த பிராமணப் பண்டிதர்கள் பாரதியை அவமதித்தார்கள். அவரின் பாடல்களை வெறுத்தார்கள். அவற்றை இலக்கியமென்று ஏற்க மறுத்தார்கள். மக்களுக்குத் தெரியவராதபடி மறைத்தார்கள்.

பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் புறக்கணித்தார்கள்.

படித்தவர்கள், விவுலானந்தரின் அறிவை மதித்தவர்கள் அவருக்குப் பதவி அளித்தவர்கள் எல்லோருமே பாரதியைக் குழிதோண்டிப் புதைத்தார்கள். இத்தனை பேருக்கும் எதிராக பாரதியை மகாகவியாக படித்த மக்களிடையே உலவவிட்டவர் விபுலானந்த அடிகள் என்றால் அவரது அஞ்சா நெஞ்சத்தை என்னென்பது?

விபுலானந்தர் தோன்றாதிருந்திருந்தால் தமிழ் நாட்டில் கால் ஊன்றாதிருந்திருந்தால் மகாகவி பாரதியாரை உலகம் காணாதிருந்திருக்கும் பாரதியின் தமிழ் வீணாக மடிந்திருக்கும். சங்ககாலத்திற்கு முன்னர் தோன்றிய எண்ணற்ற இலக்கியங்களை ஆற்று நீரிலே எறிந்து அழித்ததைப்போல தீயிலே போட்டு எரித்ததைப்போல சாதிவெறிபிடித்த மேதாவிடிகள் பாரதியின் பாடல்களையும் அழித்திருப்பார்கள்.

சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் பல்கலைக்கழக மட்டத்திற்குப் பாரதியைக் கொண்டு சென்றதால் பாரதியை யாராலும் அழிக்க முடியவில்லை. விபுலானந்த அடிகளின் தமிழ்ப் பணிகளிலே இமயமென உயர்ந்து நிற்பவற்றிலே அவர் பாரதியாரின் பாடல்களுக்கு அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமையும் ஒன்றாகும்.

சங்க இலக்கியங்களுக்கு நிகராக எண்ணப்படுகின்ற கங்கையில் விடுத்த ஓலை என்னும் அடிகளாரின் கவிதை மலரும் மற்றைய இனிமையான கவிதைகளும் எண்ணற்ற கட்டுரைகளும் இயற்றமிழ்க்கு அவர் ஆற்றிய பணியினை இயம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

விபுலானந்த அடிகளுடைய கல்லறையில் அவரே இயற்றிய இனிய கவிதை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது மிகப் பொருத்தமாகும்.

இறைவனின் திருப்பாதங்களில் சூட்டப்படவேண்டிய மலர்கள் பற்றிப் பாடுகிறார் அடிகள்:

வெள்ளைநிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளலடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
வெள்ளைநிறப் புஷுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது.

காப்பவிழ்ந்த தாமரையோ கழுநீர் மலர்த்தொடையோ
மாப்பிள்ளையாய் வந்தவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
காப்பவிழ்ந்த மலருமல்ல கழுநீர்த் தொடையுமல்ல
கூப்பியகைக் காந்தளடி கோமகனார் வேண்டுவது

பாட்டளிசேர் பொற்கொன்றையோ பாரிலில்லாக் கற்பகமோ
வாட்டமுறாதவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ?
பாட்டளிசேர் கொன்றையல்ல பாரிலில்லாப் புஷுமல்ல
நாட்டவிழி நெய்தலடி நாயகனார் வேண்டுவது.
என்று “ஈசன் உவக்கும் இன்மலர் மூன்று” என்ற தலைப்பில் அடிகளார்
பாடிய பாடல்கள் அறிஞர் பெருமக்களால் வியந்து போற்றப்படுகின்றன.

அடிகள் மறைந்தாலும் அவர் முத்தமிழுக்கு ஆற்றிய பணிகள் என்றும்
மறையாது.

விபுலமாமணிவி.ரி.சகாதேவராஜா(A.D.E.)

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார்

“வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ
உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது

இருபதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ் பேரறிஞர்களுள் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் மிக முக்கியமானவர் என்பதனால் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களால் “முத்தமிழ் வித்தகர்” எனப் போற்றிப் புகழப்படுகின்றார். மீன்பாடும் தேனாடு என்று சிறப்பித்துத் சொல்லப்படுகின்ற மட்டக்களப்பின் தென்பகுதியில் அமைந்துள்ள காரைதீவு என் அழைக்கப்படும் எழில் நிறைந்த கிராமத்தில் 1892ம் ஆண்டு மே மாதம் 3ம் தேதி சாமித்தம்பி கண்ணகி அம்மை தம்பதியினரின் மகனாக அவதரித்தார் அவருக்கு பெற்றோர் இட்ட பெயர் தம்பிப்பிள்ளை இவருக்கு இளமையில் பீடித்திருந்த கடும்தோய் காரணமாக பல இடங்களுக்கும் சென்று தீராத நிலையில் கதிர்காமக் கந்தனின் திருவருளால் குணமானதால் மனமகிழ்ந்து பெற்றோர் தம்பிப்பிள்ளை எனும் பெயரை மாற்றி முருகப்பெருமானின் வாகனமான வண்ணமயிலை நினைத்து “மயில்வாகனம்” எனப் பெயர் சூட்டினர்.

மயில் வாகனம் இளமையில் சாதுவாகவும் மிக மென்மையாகவும் இருந்தால் ‘மயில்குஞ்சு’ என செல்லமாக அழைக்கப்பட்டார். தமிழ்க் கடவுளாக தமிழர்களால் அழைக்கப்படும் முருகப் பெருமானின் பக்தியில் ஈர்க்கப்பட்ட சுவாமி அவர்கள் முருகனின் திருவருளை நிரம்பவே பெற்றதனால் தமது சமயத்திறநாக சமூகத்திற்காக தமிழுக்காக, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காக தமிழ் இனத்தின் கல்வி மலர்ச்சிக்காக தனது வாழ்க்கையே அற்பணித்தவர். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டமை இராம கிருஷ்ண பரஹம்சர், சுவாமி விவேகானந்தர் பற்றி அறிந்து கொண்டமையோகா சுவாமிகளை யாழ்ப்பாணத்தில் சந்தித்தமை போன்றவற்றால் மயில்வாகனத்தின் மனதில் ஆன்மீக சிந்தனைகள் துளிர் விடத்

தொடங்கின. அதனால் சுவாமி அவர்களின் மனப் சாதாரண மனித வாழ்க்கைபட்டம் பதவி செல்வம் செல்வாக்கில் நாட்டம் கொள்ளாமல் துறவு நிலையை விரும்புவதற்கு காரணமாக அமைந்தது.

ஆரம்பக் கல்வியை முதலில் காரைதீவு மெதடிஸ்த பாடசாலையிலும் பின்னர் கல்முனை உவெஸ்லி பாடசாலையிலும் தொடர்ந்தார். அதன் பின்னர் மட்டக்களப்பு மைக்கல் கல்லூரியில் ஆங்கிலக் கல்வியை கற்றுத் தேர்ந்தார். ஆங்கில அறிவை அதிகரித்துக் கொள்ள மேற்கொண்ட முயற்சிகளால் கல்வித் துறையில் அவரது ஆற்றலும் ஆளுமையும் எப்போதும் மிகவும் சிறப்பானதாக அமை ஆரம்பித்தது. 1909ம் ஆண்டில் 16வயதில் கேம்பிரிட்ஜ் சீனியர் பரீட்சையில் முதன்மையாக தேறி தான் கல்வி கற்ற மட்டக்களப்பு புனித மைக்கல் கல்லூரியிலேயே கற்பிக்கும் தகமைபெற்று ஆசிரியரானார். 1922ம் ஆண்டில் இலங்கையிலிருந்து சென்னைக்குச் சென்ற மயில்வாகனம் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்ந்து “பிரபோதகைதன்யர்” எனும் பிரமச்சரிய நாமம் பெற்றார் பின்னர் 1924ம் ஆண்டு சித்திரைப் பெளர்ணமியன்று இராமகிருஷ்ண மடத்துறவி சிவானந்த மாமுனியால் தீட்சை பெற்று துறவறம் மேற்கொள்ளத்தக்கதாக சுவாமி விபுலானந்தர் அடிகளார்” என்று பெயர் பெற்றார்.

சுவாமி விபுலானந்தர் என்ற பெயரிலும் ஒரு தனிச் சிறப்பும் அருமையான அர்த்தமும் பொதிந்துள்ளது. “விபுலா” என்பது பல பதவிகள் பல பரிமாணங்கள் பல்வேறு துறைகள் ஆகியவற்றின் ஆழத்தையும் விரிந்தகன்ற பரப்பையும் சிறப்புச் சொல் என்றழைக்கப்படுகின்றது. சுவாமி விபுலானந்தரின் கேள்வி ஞானம், தெளிவான சிந்தனை கூரிய மதிநுட்பம் பொது விடயங்கள் தொடர்பான பேரார்வம் பன்மொழிப் புலமை, மெஞ்ஞானம் மற்றும் விஞ்ஞானம் கணிதம் தொடர்பான அறிவு, தமிழ் அறிஞர்கள் நட்பு ஆகியவற்றால் பாரிய சமூக கல்வி, கலாசார அபிவிருத்திகளை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது.

பெரும்பாலும் அநேகமானவர்கள் ஒரு துறை அல்லது இரண்டு

துறைகளில் சிறந்து விளங்குவார்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் சிறப்பாகப் பங்களிப்பு நல்கி “முத்தமிழ் வித்தகர்” என அங்கிகாரப்பட்டம் பெற்றவர் விபுலானந்த அடிகள் முத்தமிழ் வித்தகர் என பொதுவாக அழைக்கப்பட்டாலும் ஒவ்வொரு விடயங்கள் தொடர்பாக சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரைக் குறிப்பிடும் போது “மொழியியல் விஞ்ஞானி”, அறிவியல் கலைஞர்”, “ஆத்மீகஞானி”, “ஆற்றல்மிகு பேராசிரியர்”, “இயற்றமிழ் வல்லவர்”, “இசைத்தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்”, நாடகத் தமிழ் நல்லாசிரியர்” என்றெல்லாம் சிறப்பாக அழைக்கப்படுவதிலிருந்து அவரது பல் துறை ஆற்றல் ஆளுமைகளை அறிந்து கொள்ளலாம்.

1925ஆம் ஆண்டில் சென்னையிலிருந்து மீண்டும் இலங்கைக்கு திரும்பி வந்த சுவாமி விபுலானந்தர் ராம கிருஷ்ண மடத்திற்காக மட்டக்களப்பு நகரத்தை அடுத்துள்ள கல்லடி உட்போடையில் சிவானந்தா வித்தியாலயத்தையும், காரைதீவில் பெண்களுக்கான சாரதா வித்தியாலயத்தையும் ஆரம்பித்தார். அது தவிர ஆதரவற்ற மாணவர் மாணவியர் இல்லங்களு நிறுவி அளப்பரிய கல்வித் தொண்டு செய்தார்.

மேலும் சுவாமிகளால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட அரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்தி சங்கம் இராம கிருஷ்ண மிஷன். மற்றும் விவேகானந்தசபை ஆகியவற்றுடன் தொடர்ந்தும் பேணி வந்த தொடர்புகள் சுவாமிகளது அறிவுப்பரப்பை விசாலிக்க வைத்ததுடன் பல இடங்களையும் சேர்ந்த பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்களது தொடர்புகளையும் நீடிக்க வைத்தது. அத்துடன் யாழ்ப்பாண வைத்தீஸ்வரர் வித்தியாலயத்தையும், திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியையும் இராமகிருஷ்ண சங்கதோடு இணைந்ததோடு நில்லாது மலையகத்திலும் பாடசாலைகள் அமைத்து சகலருக்கும் சிறந்த கல்வித் தொண்டாற்றினார்.

உலகத்திலே முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக 1931ம் ஆண்டு அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பதவி வகித்திருந்த சுவாமி அவர்கள் தமது பதவிக்கு ஆபத்து வரும் என்று தெரிந்தும் கூட

அடிமட்ட தமிழ் மக்களுக்கு கல்வியூட்டுவதில் அக்கறையோடு முனைந்தவர். தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே தன்னிகரற்ற கல்வி மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய சுவாமி அவர்கள் ஈழத்திலும் ஏழைத் தமிழ் மாணவர்களுக்கு எத்தறிவித்த இறைவனாவார். எவ்வித வேறுபாடுமின்றி எல்லா மக்களுக்கும் கல்வி, கிடைப்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பிலும் சுவாமி அவர்கள் ஆற்றிய பணிக்கு நிகராக பணி புரிந்தோர் அவரது காலத்திற்கு முன்னர் என்றாலும் சரி பின்னர் என்றாலும் சரி இன்று வரை யாரும் பிறந்ததும் இல்லை உயர்ந்தவராகத் திகழ்ந்தது மில்லை பணியில் சிறந்ததுமில்லை.

சுவாமி அவர்கள் எல்லா இடத்திலும் சாதி வேறுபாடுகளையும் சமூகப்பிரிவினைகளையும் அடியோடு வெறுப்பவரா ஆவும் அத்தகைய வேறுபாடுகளுக்கு எதிராகச் செயற்படுபவராகவும் இருந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றிய காலத்திலும் செதுக்கி விடப்பட்ட ஆதி திராவிடர் வாழ்ந்த சேரிப்புறங்களுக்குச் சென்று பாலர் பள்ளிகளை ஆரம்பித்தும் வளர்ந்தோருக்கான இரவுப் பள்ளிகளை ஒழுங்கு செய்தும் எந்தவிதமான வேறுபாடுமின்றி எல்லோரும் எழுத வாசிக்க தெரிந்தவர்களாக வேண்டுமென்ற நோக்கோடு செயற்பட்டார் சைவத்தின் காவலர்கள் ஒரு சிலர் சாதித்துவத்தின் காவலர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளை விதித்தார்கள் மடடைத் தனத்தின் உச்சி நிலையான வர்ணப்பகுபாட்டினை வளர்த்தார்கள் ஆனால் சுவாமி அவர்களோ மக்கள் எல்லோரையும் சமமாக மதித்தார் சாதிப்பிரிவினையை நீக்க உழைத்தார். 1934ஆம் ஆண்டில் மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தால் கலைசை சொல்லாக்கப் பேரவை அமைக்கப்பட்ட போது அதன் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று காலத்திற்கேற்ப பொருத்தமான தமிழ்ச் சொற்களை தமிழ் உலகிற்கு ஆறுமுகம் செய்து வைத்தவர் அடிகளார் அப்போது கணிதம், வரலாறு, பௌதீகவியல் தாவரவியல், விலங்கியல், இரசாயணவியல் உடல்நலவியல், புவியியல், விவசாயவியல் ஆகிய என்பது துறைகளில் கலைச் சொற்களை ஆக்குவதற்காக அறிஞர் குழுக்கள் என்பது அமைக்கப்பட்டன. அந்த ஒன்பது குழுக்களுக்கும் பொதுத்

தலைவராகவும் இரசாயனவியல் குழுவின் தலைவராகவும் சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் நியமிக்கப்பட்டார். சுவாமி அவர்களின் தலைமையிலான அந்த ஒன்பது குழுக்களின் அரும்பெரும் பணியினால் பத்தாயிரம் தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்ட கலைச்சொல் அகராதி 1938ம் ஆண்டு வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. உலகில் வேகமாக வளர்ந்து வரும் அறிவியல் துறையின் புத்தாக்கங்களுக்கு ஏற்ப தகுந்த வகையில் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி அமைந்திட இந்த அகராதி பெரும் பங்காற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது.

பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளில் மாத்திரம் மறைந்திருந்த சங்க காலத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் பெறுமதியான் ஏனைய நூல்களையும் தேடியெடுத்து காலத்தாலும் கறையான பூச்சிகள் முதலியவற்றாலும் சிதைந்துருந்தவற்றை செம்மைப் படுத்தி தமிழினம் பெருமை அடையக்கூடிய அருமையான நூல் செல்வங்களை உலகிற்குத் தந்தவர் தமிழ்த்தாத்தா டாக்டர் உ.வே.சாமிநாத சர்மா தமிழ்த்தாத்தா எமக்களித்த அரும் செல்வங்களில் இளங்கோ வடிகள் தந்த சிவப்பதிகாரம் தமிழர்களுக்கு பெரும் பெருமையைத் தந்த நூலாகும் அந்நூலிலுள்ள இசைத்தமிழின் இனிமையான இயல்பையும் மேலான இன்பத்தையும் எல்லோரும் இனிதாகச் சுவைக்கு வைத்தவர் சுவாமி விபுலானந்தர். தமிழின் இயல்வளம் இசைவளம் நாடக வளம் முத்தமிழ் வளத்தை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியவர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளே.

தமிழ் இலக்கியம் பாரதிக்கு முன்னால் பாரதிக்குப் பின்னால் என்று இன்றைக்கு வரையறை செய்யப்படுகின்ற. அந்த அளவிற்கு தமிழ் இலக்கியத்திலே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் மகாகவி பாரதியார் பாரதியாரைப் பற்று ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் வந்துவிட்டன இலட்சக்கணக்கான கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுவிட்டன பாரதியாரைத் தெரியாத தமிழர்கள் பட்டிகளில் தொட்டிகளில் கூட இல்லை என்கின்ற அளவிற்கு அவரது பாடல்கள் படித்தவர்களையும் பாமரர்களையும் எட்டியிருக்கின்றது. என்றால் அதற்கு காரணம் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளே பாரதியாரின் முற்போக்குக் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாத சாதிவெறி பிடித்த பிரமாண பண்டிதர்கள் பாரதியை

அவமதித்தார்கள் அவரின் பாடல்களை வெறுத்தார்கள் அவற்றை இலக்கியம் என்று ஏற்க மறுத்தார்கள் மக்களுக்கு தெரிய வராதபடி மறைந்தார்கள் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் புறக்கணித்தார்கள் இத்தனை பேருக்கும் எதிராக பாரதியை மகாகவியாக படித்த மக்களிடையே உலவ விட்டவர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளென்றால் அவரது அஞ்சா நெஞ்சத்தை என்னவென்பது.

விபுலானந்தர் தோன்றாதிருந்தால் தமிழ் நாட்டில் கால் ஊன் றாதிருந்தால் மகாகவி பாரதியாரை உலகம் காணாதிருந்திருக்கும் பாரதியின் தமிழ் வீணாக மடிந்திருக்கும் சங்க காலத்தில் தோன்றிய எண்ணற்ற இலக்கியங்களை ஆற்று நீரிலே எறிந்து அழித்ததைப்போல தீயிலே போட்டு எரித்ததைப்போல சாதிவெறி பிடித்த மேதாவிகள் பாரதியார் பாடல்களையும் அழித்திருப்பார்கள் ஆனால் சுவாமி அவர்கள் பல்கலைக்கழக மட்டத்திற்கு பாரதியைக் கொண்டு சென்றதால் பாரதியை யாராலும் அழிக்க முடியவில்லை விபுலானந்த அடிகளின் தமிழ்ப்பணிகளிலே இமயமென உயர்ந்து நிற்பவற்றிலே அவர் பாரதியின் பாடல்களுக்கு அங்கிகாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமையும் என்றாகும். சுவாமமி அவர்கள் அண்ணாமலையில் பாரதி கழகத்தை ஆரம்பித்து பாரதியாரின் பாடல்களை இசைவல்லமேதைகள் மூலம் பாடலைத்து எல்லா இடங்களிலும் பரப்பினார்.

சுவாமி விபுலானந்தர் 1922ம் ஆண்டில் இந்தியாவில் இராம கிருஷ்ண சங்கத்தில் துறவியான பின்னர் இராம கிருஷ்ண மடத்தால் வெளியிடப்பட்ட வேதாந்த சேகரி என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்கும் “இராமகிருஷ்ண விஜயம்” என்னும் தமிழ் பத்திரிகைக்கும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார் மேலும் “செந்தமிழ்” மற்றும் “தமிழ்ப்பொழில்” முதலிய திங்கள் இதழ்களில் “பிரபுத்தபாரதம்” ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் அநேகம் எழுதியுள்ளார். 1926 மற்றும் 1927ஆம் ஆண்டில் கொழும்பிலிருந்து வெளியாகிய “விசேகாந்தன்” பத்திரிகையில் சமயத்தையும், தமிழ் மொழியையும் பரப்புவதற்காக பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரைகள் “விபுலானந்தர் உள்ளம்” என்னும் தலைப்பில் நூலாக யாழ்ப்பாணம் வண்ணை

வைத்தீஸ்வராக கல்லூரி அதிபராக பணியாற்றிய அம்பிகை பாகனின் முயற்சியால் வெளிவந்தது.

இயல், இசை, நாடகம் என்பது முத்தமிழ் தமிழரது பண்பாட்டில் இசை பற்றிப் பலவாறு சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட போது தமிழிசைக்கு புத்துயிர் அளித்ததோடு கல வெள்ளத்தில் மறைந்து போன மறைக்கப்பட்ட தமிழிசைகருவிகளுக்கும் சுவாமி விபுலானந்தர் புத்துயிர் அளித்ததால் யாழ் கருவியின் இசை மீண்டும் தமிழகமெங்கும் பரவியது அது மட்டுமல்லாமல் தெய்வநலம் பொருந்திய யாழ்க் கருவி தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிறநாடு பரவிய வரலாற்றை ஆராய்ந்துள்ளார். எகிப்து, சுமேரியா, கிறீஸ், இத்தாலி, ஜப்பெயின், நாடுகளில் யாழ்க்கருவி இருந்ததையும் மிதுனராசி யாழ் என்னும் பெயரினால் வழங்கப்பட்டதையும் சுவாமி விபுலானந்தர் அறிந்திருந்தார்.

யாழின் அமைப்பு, அதன் பல்வேறு பகுதிகள் ஒவ்வொரு பகுதியையும் எப்படி அமைக்க வேண்டுமென்ற விளக்கம் எப்படி எப்படி அவற்றை இயக்கினால் இசைபிறக்கும் என்ற குறிப்புக்கள் பிறக்கும் இசை ஒலியின் அளவு ஆகியவற்றை தெளிவாக விளக்கிக் கொள்வதற்கு தேவையான கணித அறிவு பற்றியும் நூலில் விபரித்துள்ளமை அவருக்கிருந்த இசைப்புலமையும் கணித அறிவையும் புலப்படுத்துகின்றது. சுவாமி விபுலானந்தரின் கணித அறிவும் யாழ் நூலை உருவாக்க பெரிதும் உதவியது அந்த வகையில் பண்சைய தமிழிசைக் கருவியாகிய யாழை மீண்டும் வடிவமைத்து யாழ் நூலையும் விளக்கமாக எழுதி அச்சேற்றி 1947.06.05ம் மற்றும் 06ம் திகதிகளில் கரந்தை தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றி தமிழிசைக்கும் தமிழிசைக் கருவிகளுக்கும் புத்துயிர் அளித்த முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார்.

பண்டைய தமிழர் நாடகத்தையும் குறுப்பிடும் சுவாமி விபுலானந்தரின் அற்புதமான திறமைக்கு மதங்க சூளாமணி நூல் எடுத்துக்காட்டாக திகழ்வதோடு நாடக இலக்கணத்தையும் சித்தரிக்கின்றது. 1924ம் ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ் சங்கத்தின்

இருபத்தி மூன்றாவது (23வது) ஆண்டு விழாவில் சுவாமி விபுலானந்தர் “நாடகத் தமிழ்” என்னும் தலைப்பில் ஆற்றிய உரையின் விரிவாக்கமே மதங்க சூளாமணி எனும் நூலாகியது நாடக இலக்கண நூல்களில் மணிமகுடம் என சிறப்பித்து சொல்லப்படும் மதங்க சூளாமணி முதலில் 1926ம் ஆண்டு மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

எனவே பன்முக ஆளுமை கொண்ட சுவாமி அவர்களின் பெயரில் 1981ல் மட்டக்களப்பில் அரசாங்கத்தால் சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் இசைநடனக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டதையும் 1979.11.18ல் அஞ்சல் முத்திரை வெளியிடப்பட்டதையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். தற்போது சுவாமி விபுலானந்தர் இசை நடனக் கல்லூரி கிழக்கிலங்கை பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்று விபுலானந்த அடிகள் அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகப் எனத் தரம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அது போன்ற இவ்வருடம் 2017ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 05ம், 06ம், 07ம் திகதிகளில் சிறைச்சாலைகள் மறுசீலமைப்பு புனர்வாழ்வளிப்பு மீள்குடியேற்ற மற்றும் இந்து மத அமைச்சு இந்து கலாசார திணைக்களத்தின் ஊடாக சுவாமி விபுலானந்தர் 125 வருட ஜனனதின நிறைவையொட்டி விபுலானந்த மாநாடு மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலானந்த கற்கைகள் நிறுவகத்தில் வெகு சிறப்பான முறையில் 3 நாட்கள் நடை பெற்றது ஆகவே இவ்வாறான பல்துறை ஆளுமைக்குரிய முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் 1947ம் ஆண்டு ஜீலை மாதம் இறைவனடி எய்தினார்.

K.GUNANAYAHAM
District Hindu Cultural
Development Officer
Kachcheri, Batticaloa.

முத்தமிழ் வித்தகனே

அறியாமையில் மூழ்கிய தமிழ்மகனின்
பார்வை இருளை அகற்றிடவே
கவியால் ஒளியை ஊட்டிவிட்ட
காரைதீவு தந்த பெரும்புலவா
ஏட்டிலே எழுதிய எழுந்துக்களை
முத்தமிழாக்கிய நல் வித்தகனே

நெருப்பைச் சிந்தும் தேன்குடமே
நெஞ்சம் நினைக்கும் தீந்தமிழே
கருப்பை அன்றோ உன் கவிகள்
கற்பைத் தமிழில் செய்தவுனே
பாரதியின் தமிழ்ப் புலமையினை
தமிழ்நாட்டிற்கே சொன்னவனே

வெள்ளை நிறத்து மல்லிகையை
உள்ளக் கமலமாய் பழுச்சுவையாய்
வாளின் நுனியில் தமிழ்எழுதி
யாழ் நூலைத் தந்தவனே
மீன்பாடும் தேனாட்டை உலகறிய
வண்ணச் சிந்துசொல்லி இசைந்தவனே

இளமையிலே துறவு கொண்டு
போதனைகள் சொன்னவனே
பள்ளிகள் பல அமைத்தே
பாடம் சொல்லித் தந்தவனே
பொதிகை செல்லும் தமிழுக்காய்
பாவடித்துக் கொடுத்தவனே

கவிஞர் க.யோகானந்தன்
அதிபர்

தி / தி / ஆதிகோணேஸ்வரா ம.வி
தம்பலகமம்

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் வயதான தோற்றத்தில்

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் கையெழுத்து ப்ரதி ஒன்று

Sri Ramakrishna Math,
 Mylapore, Chennai
 18th April 1943

Vidwan K. Velupillai is well known to me. He was my student at the Annamalai University. He passed his examinations creditably obtaining a first class in the Vidwan's Test of Examination. Subsequently, he worked as a research student in the Tamil Department of the university for a period of two years. I had the occasion to ^{see him at work at} ~~the~~ Karanthan Palaver Kallori and was very favourably impressed with his capacity as a teacher. I had great pleasure in identifying to him ~~his~~ ^{his} special character and ~~was~~ ^{strongly} I understand that he is standing ~~in~~ ^{for} application for a post in the Tamil Kallori Dept of the Annamalai University. I strongly recommend his application.

Sri Ramakrishna Math
 Mylapore, Chennai
 18th April 1943

சுவாமி விபுலானந்தர் சோழ மண்டலத்துத் தமிழும், ஈழ மண்டலத்துத் தமிழும்

தமிழ் ஓர் ஒலிப்பியல் மொழி . தமிழில் குறுக்கம், அளபெடை, மற்றும் புணர்ச்சி நெறிகளுக்கு உட்பட்டே எழுத்துக்கள் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனினும் பல மொழிகளைப் போலவே தமிழ்மொழி பேச்சுத் தமிழ், எழுத்துத் தமிழ் என இருவேறு வடிவங்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

பேச்சுத் தமிழில் சொற்கள் பலவிதமான மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகின்றன. சில சொற்களைக் குறுக்கி ஒலிப்பதும், சிலவற்றை நீட்டி ஒலிப்பதும், சிலவற்றின் ஒலிகளை மாற்றி ஒலிப்பதும் சாதாரணமாக நாம் அன்றாடம் காணக்கூடியதே.

தமிழ் மொழியியலில் பேச்சு மொழி தொடர்பான ஆர்வத்தினைத் தூண்டவல்ல ஒரு கட்டுரையை அண்மையில் வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. மொழியியல் , அறிவியல் அறிஞராக, கலைஞராக, ஆத்மீக ஞானியாக, ஆற்றல்மிகு பேராசிரியராக விழங்கிய சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் எழுதிய சோழ மண்டலத்துத் தமிழும், ஈழ மண்டலத்துத் தமிழும் என்ற கட்டுரையே அது.

சோழ மண்டலத்துத் தமிழும், ஈழ மண்டலத்துத் தமிழும் என்ற அக்கட்டுரையில் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் ஈழ , சோழ மண்டல பேச்சுத்தமிழ் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். தமிழ்மொழி ஒலிப்பியல் (The phonetics of the Tamil language) ஆய்வுகளில் ஆர்வமுள்ள நண்பர்களுக்கு அவரது ஆய்வு முடிவுகள் பயன்தரும் என்பதனால் அவற்றில் சிலவற்றை இங்கு மீட்டுப் பார்க்கலாம்.

வாங்க , இருக்கு ,தேவல போன்ற சொற்கள் அன்றாடம் நாம் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்துபவை. இவ்வாறான சொற்களை வழக்கு மொழி எழுத்துத் தொகையிலும் , மாத்திரையளவிலும் சுருங்கி நடத்தலை விரும்பும் எனக்குறிப்பிடும் சுவாமி விபுலானந்தர் அதற்கான பல உதாரணங்களை பின்வருமாறு பட்டியலிடுகிறார்.

தேவை இல்லை - தேவல
 வாருங்கள் - வாங்க ,
 கேட்கிறார் - கேக்கார்
 இருக்கிறது - இருக்கு
 ஏன் அடா - “ஏன்றா”
 போய்விட்டது - “போய்ட்டுது”

“போய்ட்டுது” என வாசிக்கும்போதே போச்சு என்று நடைமுறையில் நாம் அதிகம் பாவிக்கும் ஒரு சொல் ஞாபகத்திற்குவரும். இதனை மூன்று விதிகளுக்கூடாக சுவாமி விபுலானந்தர் இலகுவாக விளங்கப்படுத்துகிறார்.

விதி 1 - செந்தமிழ் “டகரம்” கொடுந்தமிழில் “றகரம்” ஆதலும்
 விதி 2 - செந்தமிழ் “றகரம்” கொடுந் தமிழிலே “தகர” மாதலும்
 விதி 3 - செந்தமிழ்த் “தகரம்” கொடுந்தமிழிலே “சகர” மாதலும்விதி.
 “போய்விட்டது” என்ற சொல் பேச்சுவழக்கில் பிரதேசத்துக்கும், சமூக அமைப்புக்கும் ஏற்றவாறு மாறுபடும் விதத்தினை சுவாமி விபுலானந்தர் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

தென் பாண்டி நாட்டாரும் ஈழ நாட்டாரும் 1- ஆம் வீதியை மேற்கொண்டு “போயிற்றுது” என வழங்குவர். முஸ்லிம்களும் ஒரு சாரார் 2 - ஆம் விதிக்கிணங்கப் “போய்த்துது” என்பார். 3 - ஆம் விதியினாலே இத் தொடர் “போச்சு” என்றாகும். அத்துடன் இந்த விதி முறைக்கமையவே “ஆகிவிட்டது” என்ற சொல் “ஆச்சு” என பேச்சு வழக்கில் வழங்கும் என்பதனையும் குறிப்பிடுகிறார்.

பேச்சு வழக்கில் முதல் எழுத்து திரிபடையும் சந்தர்ப்பங்களை விரிவாக ஆராயும் சுவாமி விபுலானந்தர் இத்திரிபுகள் ஏன் நிகழுகின்றன என்பதற்கு “மொழியொலியியல்” ஆராய்ச்சியிலிருந்து காரணங்காட்டலாம் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். உதாரணமாக

மொழி முதல் வகரம் உகரமாதல் உண்டு உதாரணம் வீடு - ஊடு.

மொழி முதல் இகரம் எகரமாகத் திரிதல் உண்டு. உதாரணம் நிறைய - நெறைய

மொழி முதல் “ஐ” “எய்” ஆதல் உண்டு. உதாரணம் வைகிறார் - வெய்கிறார்.

மொழி முதல் ஏகரம் ஓகரமாதல் உண்டு. உதாரணம் பெண்பிள்ளை - பொம்பிள

இவற்றோடு பேச்சு வழக்கில் ஐகாரம் ஒலிக்கின்ற சொற்கள் தொடர்பிலும் சில விதிகளை முன்வைக்கிறார். விளியேற்றுமை ஏகாரமும் வினா ஏகாரமும் பூரணமாயொலிக்கிற ஐகாரமாகும். தொகுத்து நோக்குமிடத்து முதலாம் நான்காம் வேற்றுமை யொழிந்த வேற்றுமைகளிலெல்லாம் ஐகாரம் நிறைவாக ஒலிக்கும். என்று குறிப்பிடும் அவர் அதற்கான உதாரணங்களை கீழ்வருமாறு பட்டியலிடுகிறார்.

அவனோடு - அவனோடை

எங்களுடைய - எங்கடை

நேரத்திலே - நேரத்திலை

எங்கே கிடைகிறது - எங்கை கிடக்கு

என்னுடைய அப்பன் - என்றறையப்பு

அவனைப் போல் - அவனைப் போலை

அவனால் - அவனாலை

அவனிடத்திலிருந்து - அவனிடத்திலையிருந்து

மேலே நாம் பார்த்த ஒருசில உதாரணங்களைப்போலவே இருபத்தைந்து பேச்சு வழக்கு விதிகளை தனது சோழ மண்டலத்துத் தமிழும், ஈழ மண்டலத்துத் தமிழும் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியவர்களுள் சுவாமி விபுலானந்தர் தனித்துவமானவர். தமிழ்மொழி ஒலிப்பியல் (The phonetics of the Tamil language) ஆய்வுகளில் ஆர்வமுள்ள நண்பர்கள் தவறவிடக்கூடாத ஆய்வுக் கட்டுரை சுவாமி விபுலானந்தரின் சோழ மண்டலத்துத் தமிழும், ஈழ மண்டலத்துத் தமிழும்.

Dr.த.ஜீவராஜ் (MBBS, MCGP)

சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ணமிஷன்
1924ம் ஆண்டு பிரபோதகைசதன்பர் எனும்
பிரம்மச்சாரி நாமம் பெற்ற புனித ஸ்தலம்

மனித சக்தி அவன் மனதிலே தான் உள்ளது.

வெளியில் ஒன்றுமில்லை.

மனதில் ஏதாயினுமோர் உயர்ந்த நோக்கம் இருக்கவேண்டும்.

வாழ்க்கை அதை நிறைவேற்றிச் செல்ல வேண்டும்.

(சுவாமி விபுலாநந்தர்)